

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 2 (58) — 1982

securitatea

1982

Exemplar nr.

633

STRICT SECRET

Cuprins

	Pag.
<p>***</p> <p>Din Expunerea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Comunist Român (partea consacrată activităţii organelor Ministerului de Interne, procuraturii şi justiţiei)</p>	3
<p>DEZBATERI-OPINII</p> <p>Rolul, organizarea şi desfăşurarea activităţii de analiză a reţelei informative — grupaj realizat de lt. col. Dumitru DĂNAU şi maior Nicolae CĂLUGĂRIŢA</p>	5
<p>IN SPRIJINUL INVA- TĂMINTULUI DE SPE- CIALITATE</p> <p>Modalităţi de conspirare a surselor secrete de informare folosite în cazurile ce se finalizează prin măsuri de prevenire sau prin tragere la răspundere penală (documentar) — colonel Ion LEOTICĂ</p>	16
<p>Dialog pe tema</p> <p>Sarcini ce revin organelor de securitate în activitatea de cunoaştere şi aplicare a hotărîrilor de partid şi legilor ţării, a ordinelor şi instrucţiunilor interne pe linie de paşapoarte şi vize, evidenţa străinilor şi controlul trecerii frontierei. Participă: general-mr. Ion GHENOIU, general-mr. Aron BORDEA, general-mr. Emil MACRI şi general-mr. Dumitru GHERGUŢ</p>	23
<p>Pentru cadrele care îndeplinesc sarcini de securitate în mediul rural</p> <p>Cooperarea organelor de securitate şi de miliţie pentru prevenirea, cercetarea şi combaterea unor infracţiuni, fapte şi evenimente deosebite în obiectivele economice din mediul rural (consultaţie) — col. Traian TAULESCU, lt. col. Claudiu NOTOPOL şi cpt. Ion GRIGORESCU</p>	36
<p>Contrainformaţii în sectoarele economice</p> <p>Unele neajunsuri ale muncii de securitate pe linia cunoaşterii cauzelor şi prevenirii evenimentelor din transporturile feroviare — col. Traian ULARU</p>	40
<p>O sarcină de mare răspundere</p> <p>Aplicarea neabătută a normelor privind apărarea secretului de stat — lt. col. Stelian CHELARIU</p>	45

Terorism-antiterorism

Tendințe și forme de manifestare a terorismului pe plan internațional. Perfecționarea pregătirii cadrelor de securitate în scopul executării misiunilor de combatere a terorismului (documentar) — col. Vasile DRĂGOI și maior Nicolae TOMA . . . . .

Pag.

49

**CADRAN
PROFESIONAL**

Cum rezolvați cazul? — colonel Mircea ONEA și colonel George ADAM . . . . .

54

SERIAL

„Năvodul” — lt. col. Costea GHEORGHE . . . . .

56

Îndatoririle misiunilor diplomatice și implicații ce pot apare pe linia muncii de securitate (II) — maior Gheorghe ILIE . . . . .

59

**Din presa de peste
hotare**

Dreapta tradițională, extrema dreaptă, „Noua dreaptă” — și un program comun: lupta împotriva democrației, socialismului și păcii — lt. col. Dumitru DĂNĂU . . . . .

63

Dicționar

Analiza și sinteza . . . . .

68

* * *

Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările din anul 1982) . . . . .

71

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare.
Redactori: lt. col. Dumitru DĂNĂU și maior Ana PĂUNA.

Din Expunerea tovarăşului
NICOLAE CEAUŞESCU
la Plenara lărgită a Comitetului Central
al Partidului Comunist Român
(1-2 iunie 1982)

Aplicarea fermă a legalităţii socialiste
şi a normelor de convieţuire socială

„În asigurarea ordinii, liniştii, a respectării legilor, un rol important au organele Ministerului de Interne, organele de securitate şi miliţie. Ele sînt chemate să vegheze permanent la respectarea neabătută a legilor şi normelor de convieţuire socială. În strînsă colaborare cu organismele democratice ale oamenilor muncii, cu masele populare, ele trebuie să asigure apărarea proprietăţii obşteşti, să acţioneze neabătut împotriva oricăror încălcări ale legalităţii socialiste, a oricăror manifestări ce lovesc în interesele oamenilor muncii, ale societăţii, ale dezvoltării socialiste, ale ordinii şi liniştii publice. Organele Ministerului de Interne îşi desfăşoară activitatea şi răspund nemijlocit în faţa partidului, în faţa maselor populare, în faţa poporului de felul în care îşi îndeplinesc misiunea de mare răspundere ce li s-a încredinţat.

Ca toate organele de stat, şi organele Ministerului de Interne îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu legile ţării şi poartă întreaga răspundere pentru respectarea neabătută a legalităţii socialiste.

Organele de procuratură şi justiţie au datoria să acţioneze neabătut pentru respectarea legilor şi sancţionarea tuturor celor ce se

abat de la normele de conviețuire socială, care încalcă ordinea de drept a societății noastre. Prin participarea maselor populare, a consiliilor de judecată la aplicarea legilor, justiția noastră are un larg caracter democratic; în același timp, ea reprezintă o puternică forță în mâinile clasei muncitoare, ale maselor populare în apărarea și dezvoltarea societății socialiste.

Este necesar să perfecționăm continuu activitatea organelor Ministerului de Interne, ale justiției, întărind legăturile și conlucrarea acestora cu consiliile oamenilor muncii, cu masele populare. Trebuie să se dezbată larg, în cadrul adunărilor obștești, diferitele încălcări ale legilor și normelor de conviețuire, să fie puși în discuție directă a oamenilor muncii cei ce nu respectă legile și normele de conviețuire socială. Nu trebuie să uităm că o serie de moravuri provenind din vechea orînduire socială continuă să se manifeste și să influențeze pe unii oameni, că, din păcate, mai sînt cetățeni care nesocotesc legile și normele de conviețuire socială. Așa cum spune poporul nostru, nu există pădure fără uscături. Avem datoria să acționăm astfel încît uscăturile să nu îmbolnăvească pădurea, să apărăm normele de conviețuire socială, să dezvoltăm principiile de dreptate și echitate socială, să asigurăm dezvoltarea sănătoasă, morală și intelectuală a poporului nostru.

Fiecare cetățean trebuie să înțeleagă faptul că în societatea socialistă românească fiecare trebuie să muncească; la noi nu este loc pentru trîntori, pentru leneși, pentru cei ce încalcă normele de conviețuire socială, pentru cei ce fac abuzuri, pentru cei ce își însușesc prin furt munca altora. În virtutea drepturilor oamenilor muncii, ale națiunii, este necesar ca, în conformitate cu prevederile legilor, să se ia măsurile cele mai severe împotriva celor ce comit abateri, nereguli, care încalcă legile și normele de conviețuire socială. Aceasta constituie o cerință a înaltei democrații muncitorești, o condiție ca poporul să poată trăi în liniște, să construiască socialismul așa cum îl dorește.

Este adevărat, am avut și perioade cînd s-au comis abuzuri în aplicarea legilor. Acționînd pentru lichidarea abuzurilor, luînd măsuri ca ele să nu se mai repete niciodată, nu avem dreptul, sub nici un motiv, să slăbim vigilența, să slăbim fermitatea față de cei ce încalcă legile și normele de conviețuire socială. Cu atît mai mult trebuie să fim necruțători față de cei care se pun în slujba dușmanilor țării, trădează interesele poporului și patria“.

ROLUL, ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII DE ANALIZĂ A REȚELEI INFORMATIVE

Ședința de bilanț pe Departamentul securității statului și Programul de măsuri pe anul 1982, înscriindu-se — prin ideile, orientările și înaltul nivel al dezbaterilor — ca momente cu puternice valențe politico-profesionale, mobilizatoare pentru întregul aparat de securitate, au pus în fața acestuia sarcini de o deosebită însemnătate și maximă urgență, între care și aceea de perfecționare continuă a mijloacelor și metodelor muncii de securitate, cu accent sporit pe creșterea calitativă a procesului de creare, educare, dirijare, instruire și verificare a rețelei informative.

Instrument și, respectiv, proces cu accentuate trăsături specifice, rețeaua informativă și munca cu aceasta dobîndesc importante caracteristici politologice, sociologice, psihologice și etice de care trebuie să se țină seama pe întregul traseu al formării, educării și dirijării sale. Calitatea rețelei fiind, în primul rînd, calitatea fiecărui informator, colaborator și rezident, în ea se reflectă, pînă la urmă, calitatea muncii lucrătorilor de securitate, a actului de conducere, inclusiv a modului în care se face analiza rețelei informative.

Dealtfel, această cerință este formulată cu claritate în ordinele nr. 000700/1975, 00140/1981, în alte reglementări de muncă, precum și în indicațiile conducerii Departamentului securității statului, personal ale tovarășului ministru secretar de stat, Tudor Postelnicu.

Avînd în vedere importanța acestei problematici, publicația „Securitatea” a solicitat tovarășilor colonel Vergiliu Ionescu, locțiitorul

şefului Direcţiei a III-a, colonel Chivu Gheorghită, şeful Securităţii judeţene Constanţa, colonel Victor Neculicioiu, şeful Securităţii judeţene Braşov şi colonel Aurelian Mortoiu, şeful Securităţii judeţene Timiş, să împărtăşească — în cadrul unui schimb de experienţă — cele mai semnificative aspecte privind modul de organizare şi desfăşurare a unei astfel de analize.

Centrind dezbaterile pe 1) rolul şi obiectivele analizei reţelei informative şi 2) practica proprie şi rezultatele obţinute în acest domeniu, intenţionăm să punem în evidenţă câteva probleme teoretice şi practice cu învăţăminte pentru întregul aparat de securitate.

Colonel Vergiliu Ionescu : 1) Pornind de la faptul că reţeaua informativă este mijlocul principal al muncii de securitate şi totodată şi cel care presupune cele mai înalte exigenţe, întrucât avem de-a face cu omul, analiza acesteia are un rol esenţial în procesul cunoaşterii, verificării, instruirii şi adaptării compoziţiei şi activităţii ei, permanent şi operativ, la mutaţiile din baza de lucru, în conformitate cu cerinţele specifice ce se pun în faţa unui sistem informaţional de mare eficienţă. Din acest motiv, în raport cu specificul problemelor cu care se confruntă aparatul de contraspionaj, Direcţia a III-a a orientat analiza reţelei spre a stabili, în principal, următoarele : a) dacă, prin calităţile, poziţia şi relaţiile cu elementele urmărite, aceasta poate îndeplini sarcinile pentru care a fost creată sau altele ce au apărut pe parcurs ; b) dacă informaţiile furnizate sau realizarea altor sarcini corespund posibilităţilor reţelei şi, dacă nu, de ce ? (Uneori, în ciuda unor posibilităţi informative virtual excelente, aportul unor informatori este scăzut ca urmare a unor condiţii de durată sau de conjunctură, ţinând mai ales de relaţiile de familie sau de anumite prejudecăţi în legătură cu munca informativă) ; c) cum sînt evaluate şi exploatate informaţiile furnizate în privinţa rezolvării sarcinilor de securitate şi sub raportul asigurării conspirării surselor ; d) dacă reţeaua este verificată şi cum sînt respectate celelalte cerinţe ale muncii privind efectuarea întîlnirilor, dirijarea, educarea, stimularea etc. ; e) dacă relaţiile ofiţerului cu aceasta favorizează sau nu îndeplinirea în cele mai bune condiţii a sarcinilor şi, implicit, dacă se impun corecturi, sprijin sau chiar schimbarea ofiţerului de legătură. (Au fost situaţii cînd — deşi nu existau nici un fel de încălcări de ordine — nu s-a putut stabili o relaţie de autoritate ofiţer-informator, din cauze neimputabile nici unuia dintre ei, în special ca urmare a marii diferenţe de vîrstă şi experienţă personală de viaţă în favoarea informatorului).

Desigur, nu toate aceste probleme se pun la *fiecare analiză şi nici la toate sursele în acelaşi mod* ; pe de altă parte, în anumite cazuri, obiectivele expuse mai sus — care, dealtfel, nu epuizează problematica diversă a analizei reţelei — se completează cu *aspecte de ordin mai general sau mai particular*, în funcţie de situaţia concretă a unei surse sau a unei întregi categorii de informatori. Au existat şi situaţii cînd — în cazul unor informatori dirijaţi pe lîngă cadre de spionaj — unul din

principalele obiective ale analizei a trebuit să fie stabilirea *cauzelor pentru care aceștia furnizaseră unele informații ce s-au dovedit inexacte*, deși aveau posibilități informative certe, iar datele de verificare îi prezentau drept loiali și cinstiți; în unele situații, cauza a fost stabilită a fi activitatea de dezinformare desfășurată de cadrele de spionaj, în altele verificările nu au putut da certitudini, ci doar câteva ipoteze de lucru care puneau la îndoială modul cum unii informatori fuseseră „cunoscuți“.

2. Așa cum prevede *Ordinul nr. 000700/1975*, în scopul ridicării permanente a calității rețelei, *aceasta se analizează de către cadrele de conducere*, împreună cu subordonații, „cel puțin o dată pe an“, de fiecare dată întocmindu-se o notă-raport care se aprobă de către șeful ce a efectuat analiza. În practică, în aplicarea acestei prevederi, înțelegea corect de marea majoritate a cadrelor, apar însă și unele aspecte ce constituie încălcări de ordin sau cel puțin interpretări necorespunzătoare ale acestuia.

Astfel, pe lângă acele cazuri — e adevărat, de excepție — când aceste analize nu se fac, situațiile negative cele mai frecvente sînt cele vizînd aglomerarea lor la sfîrșitul anului. Ca urmare, analizele — dintr-o problemă de fond a muncii cu rețeaua — se transformă în realizarea formală a unor scadențe, consecință inevitabilă a rezolvării în asalt a unor sarcini. Logica acestei situații impune o eșalonare a analizelor de rețea pe tot parcursul anului; totodată, realitatea muncii informative, cu ritmul său alert și unele elemente imprevizibile, impune luarea în considerare și a altor posibilități, ce obligă la analizarea unei surse în afara planificării inițiale; acestea se pot referi la fapte sau situații de felul următor:

◆ informatorul furnizează o informație importantă, chiar ieșită din comun sau care implică urgență; întrucît, de regulă, aceasta reclamă măsuri deosebite — și uneori nu poate fi verificată sub toate aspectele în timp util — modul cum va fi exploatată o asemenea informație depinde în mare măsură de gradul de încredere prezentat de sursă și de alte elemente care, în cele mai multe cazuri, sînt puse în discuție în cadrul unei analize;

◆ se impune ca informatorul să primească spre rezolvare o sarcină dificilă sau de mare importanță; pe lângă problema încrederii, în această situație se cer și unele calități personale: curaj, experiență, capacitatea de a se orienta în situații neprevăzute etc. Acest gen de probleme se pune mai ales în cazul cînd informatorul urmează să îndeplinească o sarcină de mare complexitate (de exemplu, infiltrarea pe lângă un cadru de spionaj ori pătrunderea în rețeaua adversarului), cînd este nevoit să acționeze timp îndelungat fără a avea posibilitatea să ia legătura cu ofițerul ori cînd trebuie să ia singur anumite decizii sau să-și modifice linia de conduită;

◆ asupra informatorului apar suspiciuni de nesinceritate, trădare, că ar face obiectul unei acțiuni de compromitere, ori în atitudinea acestuia apar elemente negative (mai ales scăderea serioasă a aportului informativ sau refuzul de a mai colabora). Desigur, în aceste situații se iau măsuri de verificare, dar o analiză a sursei în cauză este, de asemenea, absolut necesară.

Situațiile de mai sus sînt exemplificative. În munca cu rețeaua activă, implicată în rezolvarea unor sarcini de fond ale muncii informative, pot apărea și alte asemenea momente, care presupun, în mod obligatoriu, analiza activității ei, sub toate aspectele. Evident sînt și cazuri cînd astfel de analize au ca obiect doar anumite laturi ale activității informatorilor, în timp ce aspecte esențiale rămîn neanalizate, situație în care analiza va fi reluată ulterior. Datorită acestui lucru, cît și faptul că unele din astfel de momente (ca de exemplu, angrenarea unui informator în rezolvarea unor sarcini) sînt previzibile, *planificarea analizelor* s-a dovedit un instrument de lucru foarte util, care asigură atît o pregătire corespunzătoare, cît și evitarea aglomerării unor perioade; *cea mai realistă s-a dovedit planificarea trimestrială a analizelor*.

Problema pregătirii pentru analiză se pune atît pentru lucrător cît și pentru șeful la nivelul căruia aceasta se efectuează.

Practica a demonstrat că uneori lucrătorii, plecînd de la faptul că în discuție era rețeaua proprie, au subapreciat această fază și n-au putut face, cu ocazia analizei, o prezentare sistematică și echilibrată a informatorului analizat, ca om, ca sursă de informații cu posibilitățile, calitățile și deficiențele sale, în relația cu elementele urmărite și cu organele de securitate; mai mult chiar, uneori ofițerii au oferit surprize neplăcute privind gradul de cunoaștere a situației reale a informatorului. Alți lucrători, deși s-au pregătit pentru analiză, au redus-o la prezentarea (relativ satisfăcătoare) a informatorilor, dar n-au dovedit că au privit acest moment ca un prilej de evaluare și reevaluare critică a tuturor datelor despre persoana analizată, ca urmare, respectivii, de regulă, n-au venit și cu propuneri de soluționare a unor probleme, așteptînd ca acestea să se cristalizeze abia în timpul analizei.

Firește, problema pregătirii se pune și pentru șeful la nivelul căruia are loc analiza, întrucît realitatea a demonstrat că șefii care n-au acordat atenție acestei etape s-au limitat să-și însușească punctul de vedere al lucrătorului (eventual cu ușoare corective), dar în acest mod n-au adus o contribuție reală la îmbunătățirea muncii cu rețeaua. Esențială, în timpul analizei, s-a dovedit cunoașterea rețelei din procesul muncii, dar uneori aceasta a fost insuficientă, fapt pentru care este necesară revederea dosarelor personale, a mapelor anexă și eventual a altor materiale. Pe lîngă readucerea în atenție a unor aspecte importante care ar fi putut scăpa, șefii, beneficiind de avantajele privirii de ansamblu asupra sectorului de activitate din competență, de gradul de detașare în aprecierea unui informator (pe care uneori lucrătorul, conștient sau nu, tindea să-l „apere” și să-l „acuze” în mod subiectiv) au găsit soluții de nivel profesional ridicat unor probleme dificile.

În spiritul și litera ordinului, *analizele de rețea trebuie efectuate „împreună cu subordonații”*, altfel eficiența lor ar fi mult diminuată. Practica impune și nevoia unei precizări suplimentare: atunci cînd între lucrător și șeful care efectuează analiza există și alte eșaloane ierarhice, este necesar ca și acestea să fie reprezentate.

Problema participării șefului la întîlniri de control — înainte sau, mai frecvent, după efectuarea analizei — se pune, de la caz la caz, în funcție de problemele care se ridică și de faptul dacă acesta cunoaște personal sau nu sursa în cauză etc. Cît privește participarea șefului la

întîlniri, fără anunțarea prealabilă a ofițerului, avantajele sale ca formă de control sînt incontestabile.

În legătură cu modalitățile de desfășurare a analizelor, nu există „scheme” preconcepute. Esența problemei constă în aceea ca — prin analiză de informații, discuții, aprecierea persoanei și a celorlalte elemente ale situației concrete — să se ajungă la o concluzie reală asupra stadiului muncii cu persoana analizată și, pe această bază, să se poată lua măsuri de perfecționare a rețelei, de remediere a unor eventuale deficiențe. Se impune o precizare, nu atît privind modalitatea, cît mai ales contextul analizei; după cum se remarcă, o mare parte a acestei activități se desfășoară ca analiză de rețea în sine, bineînțeles, cu conexiunile și implicațiile pe care le presupune. Există însă unele colective în care — în special la nivel de șef de serviciu — rețeaua se analizează, de regulă, în contextul analizei întregii activități a unui ofițer. Deși mai dificil, un asemenea mod de analiză dă o imagine mai completă, mai puțin fragmentată a posibilităților rețelei unui ofițer în raport cu baza sa de lucru și cu alte probleme date în răspundere.

Referitor la analizele unor surse de informare, luate individual, la nivelul conducătorilor de unități, desigur că se impune o selecție riguroasă, în raport cu importanța problemelor în care acestea sînt implicate și cu alte elemente cu repercusiuni majore. La acest nivel, *pe lîngă analizele de ansamblu, de dinamică și structură*, foarte utile sînt — și experiența Direcției a III-a a dovedit-o — *analizele unor categorii de rețea și probleme*, ca, de exemplu: modul cum se lucrează cu rețeaua dirijată pe lîngă cadre și agenți de spionaj; instruirea rețelei care participă la activități protocolare cu străini; munca cu rețeaua care lucrează în reprezentanțe străine și organisme internaționale; verificarea rețelei care efectuează deplasări în străinătate; modul cum se lucrează cu rețeaua recrutată în ultimul an și aportul acesteia; folosirea rețelei din rîndul ziariștilor, punctarea, studierea și recrutarea de străini etc. Efectuate în cadrul colectivului de conducere, *pe bază de controale*, aceste analize pot impulsiona substanțial munca cu rețeaua; prin *analiza unei multitudini de cazuri*, pot fi evidențiate situații, fenomene, tendințe și necesități, care, prin analize individuale, ar fi dificil sau imposibil de sesizat ori sesizate tardiv. Ele constituie realmente o formă eficientă de generalizare a experienței.

În încheiere, țin să subliniez că urmărirea aplicării măsurilor stabilite cu ocazia analizei este condiția sine-qua-non a eficienței acestora; măsurile preconizate, oricît de bune, dacă rămîn neaplicate fac — retroactiv — practic inutilă această investiție de muncă.

În aplicarea acestor măsuri plecăm de la convingerea că lucrătorii — ca participanți la analiză, unde au fost solicitați să-și exprime punctul de vedere — sînt conștienți de necesitatea realizării măsurilor stabilite și de faptul că sînt implicit beneficiarii unui sprijin ce li se acordă în acest mod.

Colonel Chivu Gheorghiță : 1) Într-adevăr, analiza rețelei informative — verigă de maximă importanță a sistemului informațional

de securitate — reclamă din partea lucrătorilor și a cadrelor de conducere o deosebită atenție, iar analizarea ei este o sarcină de prim ordin la toate nivelurile. La Securitatea județului Constanța, analiza rețelei informative are drept obiective: a) stabilirea capacității informative reale de care dispunem pentru cunoașterea și prevenirea faptelor, fenomenele și evenimentelor de securitate din obiectivele, locurile și mediile date în răspundere, concomitent cu determinarea nevoilor de noi surse de informare în raport cu sarcinile și mutațiile intervenite în baza de lucru; b) cunoașterea modului cum sint aplicate și respectate normele muncii cu rețeaua informativă; c) stabilirea celor mai capabile surse ce pot fi folosite pentru clarificarea suspiciunilor existente asupra anumitor persoane, sau pentru documentarea și neutralizarea unor infracțiuni de spionaj-trădare, propagandă ostilă, sabotaj, diversiune, terorism etc.; d) stadiul verificării surselor de informare care au făcut deplasări în străinătate în ultimii doi ani, calitatea și eficiența sistemelor de legătură organizate cu rețeaua din mediul rural ș.a.

Pentru a avea o reprezentare clară a situației la nivelul organului de securitate, fiecare compartiment de muncă analizează *capacitatea de cuprindere* a rețelei proprii și stabilește *necesarul de recrutări* ținând seama de perspectiva activității de securitate pe o perioadă mai mult sau mai puțin îndelungată (trimestru, semestru, an). În etapa următoare, la nivelul conducerii Securității județene se corelează datele, se stabilesc prioritățile și termenele pentru realizarea noilor surse, incluzându-se în programele și planurile de măsuri. Prognoza realizării de noi surse se face, de regulă, pe un an, dar nivelul cantitativ, nevoile de recrutare și termenele de realizare a acestora se reanalizează trimestrial la nivelul organului de securitate.

Această activitate de analiză, prin care stabilim un important indicator al planului trimestrial, constituie *sarcina permanentă a cadrelor de conducere*.

Analizele privind respectarea normelor de muncă cu rețeaua informativă se realizează periodic, cu fiecare ofițer operativ, ele asigurând obținerea unor *date edificatoare* pentru conturarea stilului de muncă al acestuia. Dealtfel, o astfel de analiză reprezintă un *proces continuu*, ea desfășurându-se zilnic, pe un front larg, fiind o *preocupare de bază* a șefilor de birouri și de servicii.

Apreciem că astfel de analize vizează mai mult calitatea și eficiența muncii cu rețeaua. Ele asigură informațiile necesare previziunii pe linia dezvoltării potențialului informativ, contribuie la prevenirea menținerii în rețea a unor surse necorespunzătoare, dau posibilitatea intervenției operative a cadrelor de conducere pentru eliminarea neajunsurilor manifestate de subordonați în activitatea desfășurată.

O situație specială prezintă — așa cum a menționat și tov. colonel Vergiliu Ionescu — sursele care urmează să fie antrenate nemijlocit în acțiunile de *documentare și neutralizare* a unor infracțiuni de spionaj-trădare, propagandă ostilă, diversiune etc. Aici, o primă analiză o face ofițerul care are cazul în lucru, hotărîrea fiind luată de șeful care aprobă măsurile ce se propun. Aceste analize se realizează concomitent asupra unui număr limitat de surse de informare și asupra persoanelor aflate în lucru, ele vizînd obiective legate de soluționarea

unor cazuri prin măsuri operative (prevenire, documentare, trimitere în judecată, neutralizare).

Astfel de activități le putem denumi *analize mixte, pe cazuri*, și sînt reclamate de sarcinile cadrelor de conducere de a se implica mai mult în rezolvarea competență a unor lucrări de mai mare importanță pe linia apărării securității statului. (În ceea ce ne privește, la nivelul conducerii Securității și serviciilor informativ-operative se desfășoară o intensă analiză a rețelei cu posibilități pe lîngă suspectii din rîndul străinilor ce urmează să vină pe litoral în sezonul estival).

Analizele mixte, pe cazuri sînt, de regulă, planificate, dar pot interveni împrejurări care impun o examinare imediată pentru a se exploata anumite momente operative.

Periodic, prevedem în planurile trimestriale și *analize tematice* asupra potențialului informativ, în scopul descoperirii neajunsurilor ce se manifestă la anumite elemente de structură ale subsistemelor informative și de acțiune, în consecință, prin decizii tactice și de corecție pentru creșterea randamentului muncii cu rețeaua.

2. În desfășurarea analizelor sînt antrenati șefii de birouri și servicii, care, sub îndrumarea și controlul conducerii Securității județene, acționează și pentru executarea măsurilor stabilite cu ocazia analizelor anterioare.

Cu prilejul acestor analize se iau *decizii strategice*, dacă măsurile stabilite privesc întregul sistem informațional, și *tactice*, atunci cînd acestea se aplică unor elemente ale sistemului.

Astfel, dacă din analiză rezultă că în raport cu evoluția situației operative potențialul informativ existent nu asigură pe deplin cunoașterea și prevenirea, se va decide creșterea potențialului informativ cu numărul de surse ce rezultă din prognoza realizată într-un anumit interval de timp.

Tot astfel, dacă cu ocazia *analizelor tematice* rezultă, spre exemplu, că legătura cu sursele din mediul rural pe perioada campaniilor agricole nu răspunde nevoilor de eficiență și operativitate, se poate decide realizarea, cu unii colaboratori, a unor sisteme de legătură impersonală.

Deciziile luate în urma analizelor devin ordine, se înscriu în planurile de muncă ale Securității județene și, corespunzător, defalcate, în cele ale serviciilor informativ-operative.

Urmărirea realizării măsurilor hotărîte se face de conducerea Securității și de către șefii de servicii.

Analizele de calitate și eficiență ale muncii cu rețeaua informativă sînt în sarcina șefilor de servicii și compartimente. Rețeaua din legătura acestora și unele surse de informare care lucrează în cazuri mai importante sînt analizate la conducerea Securității județene.

Fără excepție, toate sursele din rîndul străinilor ori care au fost în străinătate cu sarcini informative sau contrainformative sînt analizate de conducerea Securității județene. Concluziile și deciziile de corecție adoptate se materializează în note de analiză la fiecare sursă de informare. Urmărirea aplicării măsurilor se face de ofițeri, de șefii de colective, de șefii de servicii, iar la sursele din rîndul străinilor exclusiv de conducerea Securității județene.

Analizele *mixte*, pe cazuri sînt, de regulă, planificate, unele realizîndu-se în funcție de priorități, chiar la conducerea Securității județene, în prezența șefului de serviciu (de colectiv) și cu participarea ofițerului care are în lucru dosarul de urmărire informativă ori în legătură sursele ce se propun a fi folosite.

Cu aceste prilejuri se adoptă *decizii* ce se înscriu în planurile de măsuri care devin executorii, urmărindu-se realizarea lor de către șefii de servicii și chiar direct de către șeful Securității, stabilindu-se termene de analiză pentru a se cunoaște evoluția și eficiența acțiunilor întreprinse.

Cel mai frecvent adoptate sînt deciziile legate de *alegerea surselor*, de *stabilirea modalităților concrete de instruire și dirijare*, de *sistemul de legătură cu acestea*, hotărîndu-se, după caz, *aplicarea unor măsuri complexe de verificare*.

Pentru generalizarea experienței pozitive în munca cu rețeaua informativă, concluziile rezultate din analizele realizate se prelucreează pe servicii ori sînt folosite pentru elaborarea unor lucrări practice la convocările de învățămînt profesional, respectîndu-se normele de compartimentare și conspirativitate.

Colonel Victor Neculicioiu : 1) Și în viziunea și practica Securității județului Brașov analiza se axează de la început pe *obiective concrete*, conform ordinelor în vigoare și mutațiilor reale din situația operativă. În afara celor menționate de preopinenți, noi am avut în atenție, în primul rînd, *planurile de căutare a informațiilor, cerințele urmăririi informative și ale supravegherii informative*, fără a neglija alte fapte ce ar fi putut leza interesele statului nostru. Insistăm asupra îmbunătățirii calității informațiilor, printr-o instruire și dirijare a rețelei cu sarcini concrete, vizînd descoperirea activității clandestine a persoanelor în atenție, precum și a factorilor incitatori la acțiuni ce pot avea ca efect deteriorarea climatului de deplină securitate în județ. De asemenea, am acordat o mai mare atenție *modului de valorificare a informațiilor* în concordanță cu actele normative referitoare la apărarea secretului de stat.

2. *Planificarea analizei rețelei informative* se face trimestrial, pe baza unor tabele nominale ce se întocmesc ca anexe la planurile de muncă ale compartimentelor informative. În primă urgență se face analiza rețelei informative care ridică probleme sub *aspectul randamentului, loialității și sincerității*, precum și al poziției pe care o adoptă în munca de colaborare cu organele de securitate. În aceeași urgență se analizează *sursele dirijate* în dosare de urmărire informativă sau care urmează să fie folosite în diferite combinații pentru penetrarea în activitățile clandestine ale unor persoane din interior sau în emigrația reacționară. În acest fel, ofițerul și șeful au posibilitatea să cunoască din timp data la care va avea loc analiza propriu-zisă, care, în mod obligatoriu, va fi precedată de cîteva activități preliminare: pregătirea dosarului conform instrucțiunilor; studierea documentelor din dosar de către șeful ierarhic al ofițerului; discuții între ofițer și șef, pe marginea datelor ce rezultă din dosar și din informațiile furnizate; în funcție de cele rezultate și pentru a se

convinge asupra veridicității datelor existente în dosar, precum și asupra personalității sursei, șeful va participa la una sau mai multe întâlniri de control.

În cadrul analizei propriu-zise : 1) se iau în discuție concluziile rezultate ; 2) se prevăd căi și mijloace de sporire a eficienței muncii cu sursele analizate ; 3) se caută soluții de capacitate a surselor cu randament scăzut sau care încearcă să se sustragă de la colaborare ; 4) se verifică cu exigență măsura în care ordinele date la analiza precedentă au fost îndeplinite ; 5) se urmărește dacă verificarea sursei este corespunzătoare și dacă materialele de verificare obținute oferă posibilitatea convingerii asupra loialității și sincerității acesteia ; în caz contrar, se stabilesc măsuri de verificare complexe ; 6) se apreciază oportunitatea menținerii sursei în rețea, stabilindu-se direcțiile activității viitoare.

Rezultatele acestor analize se consemnează în *note-raport* sau *note de analiză* ce sînt aprobate de șefii care au efectuat în mod nemijlocit activitățile respective. În notele de analiză sînt trecute și măsurile de verificare acolo unde situația o impune, precum și direcțiile de acțiune de viitor. Pentru sursele folosite în cazuri deosebite se fac și planuri de dirijare în care se fixează linia de conduită și sarcinile ce trebuie să le rezolve pentru atingerea scopurilor propuse.

Un moment important în acest proces analitic îl constituie *controlul periodic* efectuat de șeful profesional asupra modului de executare a măsurilor prevăzute și a ordinelor date, fără a se aștepta următoarea analiză ce se va efectua conform *Ordinului nr. 000700/1975*.

Iată, concret, cum s-a procedat în cazul informatorului „Bărbulescu“, ce urma a fi utilizat atît în problema „*legionară*“, cît și pe lângă obiective din emigrație care vin sau au legături în țară.

De la început analiza acestui informator a fost devansată, acordîndu-i-se o atenție deosebită, pe măsura dificultăților legate de problemă. Cu acest prilej, au fost constatate o serie de deficiențe care, în esență, se refereau la : slaba calitate a unor materiale informative ; lipsa măsurilor temeinice de verificare a acestuia ; insuficientă operativitate în exploatarea informațiilor de interes ; instructaj stereotip și șablonard pentru fiecare obiectiv în parte ; dirijare „pasivă“, în care nu se remarcă rolul activ al ofițerului.

Pentru înlăturarea acestor deficiențe s-au stabilit următoarele măsuri : evitînd orice fel de stridență, sursa trebuie să apară obiectivului în postura unui om ce deține secrete sau care ar putea obține astfel de date ; instructajul sursei să fie individualizat, axat pe probleme specifice ; informatorului să i se explice care sînt datele ce prezintă interes operativ major spre a-i dezvolta spiritul de discernămint ; pentru redresarea activității informatorului s-a fixat termen de 3 luni, iar măsurile respective au fost consemnate într-un plan în care s-au prevăzut sarcini de verificare.

După executarea măsurilor ordonate, s-a reanalizat cazul informatorului „Bărbulescu“ și s-a apreciat că acesta putea fi utilizat în acțiunea propusă. Drept urmare, informatorul a reușit să obțină un număr mare de informații de valoare operativă deosebită, care au fost utilizate cu succes în combaterea acțiunilor ostile puse la cale de legionarii din emigrație și neutralizarea unor legături din țară ale acestora.

Colonel Aurelian Mortoiu : 1) Fiind de acord cu cele menționate, vreau să arăt în plus că, la nivelul Securității județene Timiș, analiza rețelei informative am efectuat-o și pe baza unor *studii* pe această linie. Astfel, având în vedere particularitățile și specificul județului nostru, am pus accent pe cunoașterea amănunțită a *dinamicii rețelei informative* în funcție de cerințele tot mai mari ale muncii, de *mutațiile* din baza de lucru și în evoluția situației operative. Aceste studii ne-au dat posibilitatea să facem *aprecieri mai exacte* asupra capacității de informare, a fluctuației și structurii rețelei și chiar să descoperim unele neajunsuri în procesul de creare și folosire a surselor informative. Ca urmare a concluziilor desprinse, am luat măsuri de îmbunătățire a procesului de *punctare, studiere și verificare* a candidaților, în special, în problemele: treceri frauduloase ale frontierei, naționaliști-fasciști germani, culte-secte și spionaj vest-german. De asemenea, a fost revăzut și completat necesarul de rezidenți și s-au ordonat măsuri de îmbunătățire a muncii cu aceștia.

2. Cît privește analiza rețelei, la noi aceasta se efectuează în mod organizat și eșalonat pe tot parcursul anului, conform graficului întocmit la nivelul fiecărui lucrător, compartiment și organ, conducerea Securității urmărind ca întregul proces de analiză să se desfășoare potrivit graficelor respective, excluzîndu-se munca în campanie și respectîndu-se procedura stabilită. Concomitent, se analizează rețeaua din *legătura personală a șefilor profesionali*, sursele care lucrează în probleme mai complexe sau în acțiuni luate sub control de *organele centrale* și rețeaua din rîndul *cetățenilor străini*. Șefii de servicii, compartimente și coordonatorii de probleme analizează toate sursele subordonaților și rețeaua de securitate din mediul rural aflată în legătura lucrătorilor de miliție conform *Ordinului nr. 00140/1981*.

Ofițerul care are în legătură informatorul, colaboratorul sau rezidentul respectiv se prezintă pentru analiză la șeful profesional, după o *documentare temeinică*, ale cărei concluzii sînt concretizate în nota de analiză ce se prezintă odată cu dosarul personal și mapa anexă. Se are în vedere problema sau cazul în care lucrează, valoarea informațiilor furnizate, dacă se exploatează întreaga lui capacitate de informare, care sînt posibilitățile de pătrundere în activitatea clandestină desfășurată de elementele urmărite, rezultatele obținute etc. Aceeași atenție se acordă datelor rezultate din verificarea surselor. Pretindem ofițerilor să acorde toată atenția verificării surselor din rîndul populației de naționalitate germană, maghiară și din rîndul cultelor și sectelor, ca urmare a faptului că în ultimul timp o parte din aceștia au cerut plecarea definitivă din țară, iar unii au trecut fraudulos frontiera.

Odată cu *analiza informatorilor, colaboratorilor și a rezidenților*, șefii profesionali *analizează și munca desfășurată de ofițer cu aceștia*, reținînd în mod obiectiv atît părțile pozitive, cît și pe cele negative. Avem în vedere modul cum a muncit ofițerul cu sursa respectivă, cum au fost executate ordinele și sarcinile stabilite la analiza anterioară și dacă s-a ocupat suficient de conspirarea legăturii, educarea, instruirea și verificarea acesteia.

În cadrul *controalelor și sondajelor* făcute de conducerea Securității s-a stabilit că șefii profesionali și ofițerii care analizează rețeaua informativă cu simț de răspundere au găsit *noi posibilități de a lărgi aria de infor-*

mare, au prevenit la timp desconspirarea unor surse și au luat măsuri de activizare a celor cu randament scăzut. Au fost depistate însă și cazuri de analize efectuate superficial, fără material de verificare și concluzii în nota de analiză fără suport. În unele cazuri, notele de analiză întocmite de lucrător erau șablon, superficiale și nu evidențiau în mod corespunzător personalitatea și activitatea sursei respective. Rezultatul acestor controale a avut ca urmare atenționarea tuturor șefilor profesionali și lucrătorilor în cauză de a analiza rețeaua cu maximum de exigență și de a lua măsuri care să conducă la creșterea calității și eficienței muncii informative desfășurate. De asemenea, au fost luate măsuri pentru a se folosi mai judicios mijloacele de recompensare a rețelei, pentru desfășurarea constantă a procesului de analizare, iar în cazurile în care se apreciază util, unele concluzii pot fi discutate și cu sursele respective, atât pentru stimulare cât și pentru impulsționarea activității lor.

Ideile, punctele de vedere și experiența concretă prezentate constituie startul pentru o dezbatere cât mai fructuoasă a problemelor de fond ale muncii cu rețeaua informativă, ale modului cum este coordonată și condusă această activitate la diferite eșaloane, în raport cu specificul problemelor de muncă.

Tema fiind de mare actualitate, continuăm dezbaterea ei, invitând pe toți ofițerii cu funcții de conducere care doresc să împărtășească din experiența dobândită, să ne trimită materiale care să conțină opinii și propuneri. Aceeași invitație o adresăm și celorlalte cadre care lucrează cu rețea informativă.

Grupaj realizat de
lt. colonel Dumitru DĂNAU
maior Nicolae CĂLUGĂRIȚA

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE

MODALITĂȚI DE CONSPIRARE A SURSELOR SECRETE DE INFORMARE FOLOSITE ÎN CAZURILE CE SE FINALIZEAZĂ PRIN MĂSURI DE PREVENIRE SAU PRIN TRAGERE LA RĂSPUNDERE PENALĂ

— documentar —

* Conspirarea mijloacelor și metodelor secrete de muncă folosite de organele de securitate pentru cunoașterea, prevenirea și curmarea infracțiunilor și a altor fapte antisociale ce le sînt date în competență constituie o cerință de bază și o înaltă îndatorire profesională a ofițerilor din compartimentele informativ-operative și de cercetare penală. Ea derivă din principiile vigilenței revoluționare, conspirativității și compartimentării muncii, subliniate cu tărie în ordinele și orientările date permanent de Comandantul nostru suprem, hotărârile de partid, legi și alte acte normative care reglementează activitatea organelor de securitate.

Grija pentru conspirarea mijloacelor și metodelor specifice de muncă trebuie să se manifeste continuu în activitatea ofițerului de securitate, în toate momentele activității informative, în fiecare măsură sau acțiune pe care o întreprinde, secretizarea reflectînd o trăsătură esențială a gradului de profesionalitate al acestuia. O atenție deosebită trebuie să acorde conspirării surselor secrete de informare cu prilejul documentării cazurilor, al valorificării informațiilor, îndeosebi în situația luării unor măsuri de prevenire sau de trageră la răspundere penală a celor vinovați.

În aceste situații, dacă nu se manifestă grija necesară, se amplifică pericolul desconspirării unor mijloace și metode secrete de muncă, deoarece persoanele implicate iau cunoștință de faptele ce li se rețin în sarcină și reflectează asupra cauzelor care au dus la descoperirea activității lor, la modul în care organele de securitate s-ar fi putut sesiza de cele petrecute.

Nerespectarea cerințelor de conspirare a mijloacelor și metodelor specifice de muncă se poate solda cu consecințe grave pentru munca organelor de securitate, ducînd la desconspirarea acestora, la acțiuni de răzbuire din partea elementelor urmărite față de persoanele din rețeaua informativă, la punerea în gardă a dușmanului și chiar la luarea unor măsuri de derutare a organelor de securitate.

Conspirarea surselor secrete de informare asigură posibilitatea folosirii lor și în alte cazuri, iar persoanele din rețeaua informativă, înțe-

legind grija pe care ofițerii o poartă pentru păstrarea secretului colaborării, se vor atașa și mai mult de organele de securitate.

De aceea, în procesul valorificării informațiilor, al documentării și finalizării cazurilor, se impune a se găsi căi și modalități de conspirare a surselor secrete de informare, astfel ca elementele urmărite ori alte persoane care iau cunoștință de faptele săvârșite, să nu sesizeze în nici un fel cum s-a ajuns la descoperirea acestora.

Modalitățile respective sînt diverse și se hotărăsc în fiecare caz în parte, în funcție de particularitățile lui și de situația operativă existentă, de natura măsurii de prevenire care se întreprinde și de alți factori.

1. Se crează convingerea persoanelor lucrate informativ că descoperirea activității lor se datorește sesizărilor făcute de alți cetățeni care au cunoscut în întregime sau în parte aspecte din activitatea infracțională.

În acest sens, în procesul activității informative, ofițerii de securitate trebuie să aibă ca principală preocupare identificarea tuturor legăturilor care cunosc intențiile, planurile, activitatea și modul de acțiune al persoanelor lucrate informativ, urmînd ca, după verificarea acestora, să decidă care sînt cele mai indicate pentru a fi determinate să facă dastăinuiri reale și complete cu privire la activitatea celui urmărit. Datele culese de la persoanele în cauză pot fi consemnate în procese-verbale de constatare a efectuării actelor premergătoare ori în declarații. Conspirarea surselor secrete de informare prin acte premergătoare se asigură respectîndu-se următoarele criterii:

— alegerea momentelor celor mai potrivite pentru consemnarea faptelor, astfel ca acestea, pe de o parte, să nu fie uitate de persoanele care le cunosc, iar pe de altă parte, să verifice în întregime datele obținute prin sursele secrete de informare;

— să se manifeste grija necesară ca, în discuțiile ce se organizează cu elementele urmărite pentru precizarea poziției sau determinarea recunoașterii faptelor ce li se impută, să nu se facă nici cea mai mică aluzie la activități, date, aspecte obținute prin sursele secrete de informare dacă nu pot fi transformate în mijloace de probă; să se creeze convingerea acestora că descoperirea activității lor s-a datorat, în întregime, declarațiilor persoanelor care le-au cunoscut activitatea.

Iată cum a procedat un organ de securitate județean pentru conspirarea mijloacelor speciale utilizate în cazul „Banu“, lucrat prin dosar de urmărire informativă pentru manifestări ostile.

Cunoscîndu-se faptul că „Banu“ se întîlnea la un hotel din orașul în care locuia cu două legături de-ale sale, ce veneau în delegație în orașul respectiv, s-a luat măsura introducerii mijloacelor de ascultare în camera unde, de obicei, se cazau aceste legături. Cu ocazia unei astfel de întîlniri, ofițerul de securitate a stabilit că „Banu“ și cele două legături au mers, inițial, la restaurantul hotelului, unde au consumat mîncare și băutură și au purtat discuții, unele din ele fiind recepționate și de ospătarii care îi serveau. După plecarea din restaurant, au mers toți trei în camera hotelului și au continuat discuțiile începute anterior, rezultînd cu claritate, din ascultarea acestora, că era vorba de manifestări dușmănoase deosebit de grave.

Pentru documentarea aspectelor de mai sus și conspirarea mijloacelor T.O., ofițerul de securitate a audiat, inițial, pe unul din ospătarii care i-a servit pe cei în cauză și care a relatat într-o declarație unele din comentariile dușmănoase pe care a reușit să le rețină. Apoi, au fost chemate și ascultate cele două legături ale lui „Banu“, cazate în camera hotelului, care au fost întrebate ce discuții au purtat și cu cine, în restaurant, lăsându-li-se impresia că se cunoaște acest lucru de la personalul care i-a servit la local.

În această situație, cei în cauză au dat declarații despre afirmațiile și comentariile dușmănoase făcute de „Banu“ în restaurant și în camera hotelului, precum și despre alte preocupări ostile ale respectivului. În baza acestor declarații „Banu“ a fost cercetat, recunoscându-și în întregime activitatea ce a desfășurat-o. Fiind deferit justiției, a fost condamnat.

O problemă foarte importantă care se ridică în munca practică este aceea dacă se impune audierea unei persoane din rețeaua informativă, în situațiile în care celelalte legături au fost ascultate și au dat declarații despre persoana urmărită. Neascultarea sursei organelor de securitate ori neluarea altor măsuri care să spulbere orice bănuială elementului urmărit va duce, în cele din urmă, la desconspirarea sursei organelor de securitate.

Este evident că hotărîrea privind felul în care să se procedeze se ia, în fiecare caz în parte, în funcție de situația operativă și de posibilitățile de documentare care există.

Pot fi situații în care, tocmai în scop de conspirare, se impune ascultarea unei persoane din rețeaua informativă, pentru a nu fi bănuită că este singura dintre legături care cunoștea activitatea ostilă și nu a fost întebată nimic în legătură cu aceasta. Atunci cînd inculpatul urmează să ia la cunoștință de probele ce se dețin asupra sa, persoana din rețeaua informativă va da o declarație ambiguă, de negare a faptelor infracționale ori va relata aspecte fără semnificație deosebită.

Susținem cele de mai sus pornind de la considerentul că tuturor persoanelor din rețeaua informativă trebuie să li se stabilească o conduită clară în activitatea de colaborare, în sensul de a nu se angrena la acțiuni ostile, a nu recurge la instigări sau provocări, a nu deveni infractori, alături de elementele urmărite.

Din exemplul ce urmează rezultă cum s-a procedat pentru conspirarea informatorului „Costea“, care a semnalat activitatea infracțională a unor elemente dușmănoase.

Petrecîndu-și concediul de odihnă într-o stațiune, „Costea“ a remarcat că într-un loc public se adunau mai multe persoane, unele cunoscute de el, care desfășurau activități naționalist-iredentiste și de propagandă fascistă. Trecîndu-se la verificări, a fost identificat inițiatorul acestei activități, precum și toți ceilalți participanți, luîndu-se măsuri de documentare și curmare a activității infracționale. În timpul cercetărilor, inițiatorul acțiunii, precum și unul dintre participanți au afirmat că știau cine era persoana care a informat organele de securitate, indicînd numele lui „Costea“.

În această situație, se impuneau măsuri pentru spulberarea bănuielilor elementelor urmărite față de informator, care avea bune posibi-

lități de penetrare și în rindul altor persoane aflate în atenția organelor de securitate.

Ținându-se seamă de faptul că fuseseră adunate suficiente probe pentru dovedirea faptelor infracționale, s-a hotărât ascultarea lui „Costea” ca martor, avându-se în vedere ca acesta să nege, în conținutul declarației, că ar avea cunoștință de manifestările și activitatea elementelor despre care informase anterior. Cu prilejul prezentării materialelor de urmărire penală, inculpatul principal, luând cunoștință de conținutul declarației date de „Costea”, a afirmat că „l-a bănuț degeaba” și că acesta s-a comportat ca un „adevărat prieten”.

În activitatea practică pot fi situații cînd, prin mijloacele secrete de muncă, se stabilește că cei urmăriți desfășoară activități infracționale de o gravitate mai mare, fapt ce impune trecerea la documentarea și curmarea acestora, fără să existe posibilitatea obținerii unor mijloace de probă nesecrete care să poată fi aduse la cunoștința celor în cauză. De la caz la caz și în funcție de datele existente, se pot folosi unele denunțuri anonime pentru fapte de competența organelor de miliție, reale și verificate, în scopul efectuării unor cercetări ori percheziții domiciliare oficiale, pentru a intra în posesia unor probe care atestă și infracțiuni de competența organelor de securitate, conspirîndu-se în acest mod sursele secrete de informare.

Așa s-a procedat, de exemplu, în cazul unui student dintr-o țară arabă, semnalat de o informatoare că deținea în camera de la căminul în care locuia un pistol, pe care, de fapt, i l-a și arătat.

În scopul conspirării sursei și intrării în posesia pistolului, s-a conceput un denunț anonim, adresat organelor de miliție, chipurile, de către un student arab, în care se semna că unui străin aflați la studii în R.S.R. (printre care și posesorul pistolului) ar deține, în camerele în care locuiau : aur și obiecte aduse din exterior în scop de speculă.

Luîndu-se legătura cu factorii de conducere din institut și cu studenții menționați, aceștia au acceptat să li se facă percheziție în camere. În acest fel s-a intrat în posesia unor obiecte din cele precizate în denunț, precum și a pistolului căutat.

2. Se dă de înțeles persoanelor lucrate informativ că descoperirea activității lor ostile s-ar datora unei simple întîmplări sau săvîrșirii, de către ele, a unor imprudențe.

O astfel de modalitate se utilizează în cadrul exploatării momentelor operative în care se inițiază, se continuă, sau se finalizează infracțiuni de competența organelor Ministerului de Interne pentru a se obține probe care să demaște activitatea infracțională și, implicit, să garanteze acoperirea surselor secrete de informare.

Avem în vedere consemnarea în procese-verbale de constatare a efectuării de acte premergătoare a unor fapte ce au legătură cu infracțiunile menționate, însoțite de filme, fotografii, relatări ale unor persoane care au luat cunoștință de aceste fapte etc.

În același mod se poate realiza prinderea în flagrant a celor urmăriți, atunci cînd se cunoaște că persoanele în cauză au asupra lor materiale care demască activitatea lor ostilă, că trebuie să se întîlnească cu cadre sau agenți de spionaj pentru a le preda informații, că vor să

difuzeze fișici cu conținut dușmănos ori să treacă fraudulos frontiera etc.

Se înțelege că prinderea în flagrant trebuie să se realizeze de așa manieră, încât elementele urmărite să nu poată trage concluzia că acțiunea respectivă s-ar datora informațiilor furnizate de surse ale organelor de securitate. Pentru aceasta, în funcție de împrejurări, persoanele urmărite pot fi reținute și de alte organe (de miliție, de grăniceri etc.) sau sub acoperirea acestora. După reținere, persoanele respective sînt percheziționate minuțios. Mijloacele de probă obținute cu această ocazie permit să se realizeze demascarea lor și să li se creeze convingerea că cele întimplare s-au datorat imprudențelor săvîrșite.

Din exemplul ce urmează rezultă cum s-a acționat într-un caz pentru conspirarea mijloacelor secrete de muncă.

Era urmărit informativ un preot reformat, despre care, prin mijloace tehnice, s-a stabilit că urma să primească, prin 3 turiști străini, mai multe publicații cu conținut mistico-reacționar, ascunse de cei în cauză într-o rulotă. Materialele urmau a fi predate preotului într-un loc dinainte cunoscut de ei, pe traseul pe care străinii se deplasau. Fiind puși în filaj și organizîndu-se flagrantul, au fost surprinși de organele de circulație ale miliției în momentul cînd, într-o pădure, la marginea șoselei, se făcea transferul publicațiilor din rulotă în autoturismul preotului reformat. Realizîndu-se flagrantul și întocmindu-se actele procedurale corespunzătoare, respectivii au fost convinși că descoperirea s-a datorat propriei lor imprudențe. În acest mod, s-au conspirat atît mijloacele tehnice, cît și filajul instituit asupra turiștilor străini.

3. Unele din elementele lucrate informativ sînt determinate să dea declarații despre activitatea ostilă a celorlalte persoane cu care au acționat împreună.

În activitatea elementelor urmărite, mai ales a acelor care acționează în grup în vederea săvîrșirii de infracțiuni contra securității statului ori se dedau la alte fapte antisociale, pot exista persoane care, din diferite motive, să rupă relațiile cu ceilalți participanți la activitatea ostilă. Astfel de împrejurări trebuie exploatate în sensul determinării persoanelor respective să se autodenunțe și să demaște, în același timp, activitatea celorlalți participanți. De asemenea, în situația cînd unii din cei urmăriți manifestă teamă față de consecințele pe care le-ar putea suporta dacă le va fi descoperită activitatea ostilă, trebuie să se acționeze pentru a-i determina să dea declarații sincere despre activitatea lor și a celorlalți participanți, aceasta constituind, apoi, o bună acoperire pentru mijloacele și metodele secrete utilizate în procesul urmăririi lor.

Așa s-a procedat în cazul unui grup de 7 tineri care, fiind scăpați de sub supravegherea factorilor educaționali, se adunau pe rînd, la domiciliul fiecăruia, în lipsa părinților și, sub masca unor distracții și a ascultării de muzică, comentau dușmănos politica partidului și statului nostru, preconizînd, totodată, redactarea și difuzarea de fișici cu conținut dușmănos, precum și trecerea frauduloasă a frontierei pentru a ajunge în Occident. În acest scop, trei din membrii grupului au procurat de la locurile de muncă diverse materiale pentru multiplicarea

fițiucilor, hotărînd, în același timp, să confecționeze și două pistoale, pentru a le folosi, la nevoie, împotriva grănicerilor, cu ocazia trecerii frontierei.

O informatoare care aflase de la o prietenă, participantă la activitatea grupului, despre cele preconizate, a informat organele de securitate și despre faptul că prietenei ei îi era teamă de activitatea la care s-a angrenat, fiind preocupată să nu afle părinții și nici șefii ei profesionali, mai ales că unul din tinerii care s-au angajat să confecționeze un pistol lucra cu ea în aceeași întreprindere.

La indicația ofițerului de securitate, informatoarea și-a sfătuit prietena să destăinuie unuia din șefii ei mai apropiați cele întimplute, iar acesta să ia măsuri pe linia atribuțiilor sale de serviciu, pentru a-l surprinde pe tinărul din grup cînd sustrăgea materiale și începea confecționarea pistolului și apoi să anunțe organele de securitate.

Lucrurile s-au întimplat întocmai, iar șeful în cauză, cînd a luat cunoștință de activitatea grupului, a informat organele de securitate. Cu ocazia cercetărilor, prima declarație a fost luată de la tinăra în cauză, aceasta relatînd în amănunțime activitatea și preocupările celorlalți membri din grup. În acest mod nu s-a trezit nici o bănuială asupra informatoarei organelor de securitate, iar grupul a fost destrămat, tinerii în cauză fiind puși în discuția colectivelor de oameni ai muncii.

4. Persoanelor urmărite li se creează convingerea că au fost descoperite în urma cercetării altor elemente ostile cu care erau în legătură.

Acest procedeu poate fi folosit cînd persoanele urmărite au avut legături cu alte elemente care au fost sau urmează a fi cercetate pentru activități asemănătoare sau pentru alte fapte și au cunoștință despre activitatea ostilă a respectivilor. În acest caz se impune o bună cunoaștere a activității persoanelor aflate în atenție și a legăturilor lor, precum și o strînsă conlucrare cu alte organe ale Ministerului de Interne.

De exemplu, pentru conspirarea sursei „Iancu“, dirijată pe lîngă „Horja“, element preocupat de a întocmi scrieri cu conținut naționalist-îredentist, spre a le scoate peste graniță, s-a trecut la anchetarea lui „Horațiu“, prieten și legătură apropiată a celui urmărit, care fusese cercetat pentru fapte de competența organelor de miliție. Cunoșcîndu-se că „Horațiu“ știa unele din preocupările lui „Horja“, s-a trecut la cercetarea lui și în legătură cu preocupările obiectivului, obținîndu-se declarații amănunțite despre scrierile respectivului și locurile unde le ascunde, conspirîndu-se, astfel, cu ocazia cercetărilor, semnalările făcute de sursa „Iancu“.

5. Identificarea și folosirea unor înscrisuri sau a altor documente care conțin urmele unei infracțiuni și consemnarea lor în procese-verbale de constatare a efectuării actelor premergătoare.

În procesul urmăririi informative, ofițerii de securitate trebuie să identifice toate documentele și înscrisurile care au legătură cu infracțiunea și să le consemneze în acte premergătoare, acestea constituînd, apoi, temei de cercetare a celor vinovați, acoperîndu-se, astfel, sursele secrete de muncă.

Așa s-a procedat în cazul unui element urmărit, de la o întreprin-

dere de comerț exterior, care, pe baza unui cod stabilit cu un comerciant străin, transmitea acestuia, prin telex, informații despre prețurile concurenței. Luind la cunoștință, printr-un informator, de locul unde era ascunsă ciorna, s-a organizat un control sub acoperirea organelor de pompieri, cu privire la modul de respectare a normelor P.S.I. Cu această ocazie, la crematoriul întreprinderii a fost găsită și ciorna. Constatându-se că conținea date secrete de stat, s-a întocmit un proces-verbal în care s-au menționat locul și împrejurările în care a fost găsită, fiind apoi trimisă cu adresă organelor de securitate pentru verificări. În baza procesului-verbal întocmit și a expertizei grafice care atesta că ciorna a fost întocmită de cel urmărit, s-a dispus începerea urmăririi penale și, apoi, trimiterea în judecată a celui în cauză.

6. În timpul cercetării penale se insistă ca persoanele cercetate să creadă că descoperirea activității lor s-a datorat cauzelor de care au luat cunoștință.

În cazurile în care se impune începerea urmăririi penale, ofițerii din sectoarele informative și cei de cercetare penală trebuie să studieze cu atenție toate datele care s-au obținut în procesul activității informative și să prevadă măsuri de documentare care să ducă la obținerea mijloacelor de probă ce pot fi prezentate celor cercetați, astfel încât să se conspire în întregime sursele secrete de informare.

O asemenea documentare le permite să dirijeze atenția celor cercetați spre acele aspecte care le-au fost prezentate drept cauze ale descoperirii activității lor ostile.

★

Modalitățile de conspirare a surselor secrete de informare care au fost prezentate nu epuizează gama de posibilități ce se pot folosi în acest sens. Ele depind de particularitățile fiecărui caz în parte, de natura mijloacelor secrete de muncă ce au fost folosite pentru cunoașterea activității infracționale, de măsura de prevenire care se aplică. Așa, spre exemplu, când se întreprinde măsura influențării unor persoane de a renunța la intenția de a săvârși infracțiuni sau alte fapte antisociale, folosind în acest sens surse ale organelor de securitate, trebuie bine motivată intervenția sursei pentru a nu da de bănuț elementului urmărit că ar fi vorba de o acțiune inițiată de organele de securitate. De asemenea, când se întreprinde măsura de informare a conducătorilor organizațiilor socialiste sau obștești, ofițerii de securitate care o aplică trebuie să verifice temeinic faptele în teren și, eventual, să stabilească și alte persoane care au cunoștință de acele fapte ori alte probe, astfel ca cel informat să nu deducă în nici un fel că ar fi vorba de vreo persoană care sprijină în mod secret organele de securitate.

La punerea în dezbatere publică a unor persoane, prin conținutul materialelor care se prezintă, ca și prin pregătirea persoanelor care iau cuvântul, trebuie să se spulbere orice bănuială că cunoașterea activității celor vinovați s-ar fi datorat vreunui mijloc sau metode secrete de muncă a organelor de securitate.

Colonel Ion LEOTICA

DIALOG PE TEMA :

**Sarcini ce revin organelor de securitate
în activitatea de cunoaștere și aplicare
a hotărârilor de partid și legilor țării,
a ordinelor și instrucțiunilor interne pe linie
de pașapoarte și vize, evidența străinilor
și controlul trecerii frontierei**

În contextul sporirii participării țării noastre la circuitul mondial de valori — materiale și spirituale —, al adâncirii cooperării internaționale pe multiple planuri (politic, economic, cultural, tehnico-științific și umanitar), organelor de securitate le revin sarcini majore de aplicare fermă și neabătută a hotărârilor de partid și legilor țării, a ordinelor și instrucțiunilor interne pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea oricărei încercări din partea elementelor ostile din interior și exterior, de a încălca și folosi reglementările pe linie de pașapoarte și vize, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei, în scopul comiterii unor fapte care să lovească în securitatea statului.

Ținând seama de importanța acestei problematice, am solicitat Direcției de pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei, precum și Direcțiilor I, a II-a, a III-a să prezinte situațiile specifice care particularizează sarcinile ce le revin în domeniul menționat, pentru a împărtăși aparatului opinii și experiențe ce pot contribui la perfecționarea muncii de securitate.

General-maior Ion Ghenoiu :

În baza orientărilor și indicațiilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Republicii Socialiste

România, comandantul nostru superior, activitatea pe linie de pașapoarte și vize, evidența străinilor și

controlul trecerii frontierei se desfășoară într-o nouă concepție.

Prin măsurile aprobate în luna decembrie 1980 de conducerea Ministerului de Interne și a Departamentului securității statului, a fost creat cadrul corespunzător pentru ca activitatea pe linie de pașapoarte și vize, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei să se integreze pe deplin în munca de securitate.

În acest context, a sporit aportul Direcției pentru pașapoarte la realizarea unor sarcini specifice de securitate, fiind îmbunătățită în primul rând conlucrarea cu celelalte unități informativ-operative din structura Departamentului securității statului.

În domeniul muncii de pașapoarte și vize, evidenței străinilor și controlului trecerii frontierei, direcțiile de acțiune au fost stabilite în raport cu prioritățile întregului aparat de securitate, ținându-se seama de intensificarea și caracterul tot mai agresiv al activității cercurilor reacționare din străinătate împotriva României, de recrudescența elementelor neofasciste, naționalist-iredentiste și sectante, de ofensiva propagandei imperialiste anticomuniste și de instigare la manifestări ostile.

Pornind de la aceste realități și având în vedere că serviciile de spionaj și cercurile reacționare din exterior încearcă, prin forme și mijloace dintre cele mai diversificate, să instige cetățenii români la manifestări disidente de felurite nuanțe, să angajeze în activități ostile elemente din rîndul cultelor și sectelor și să antreneze la acțiuni îndreptate împotriva securității statului emigrația originară din România, organele de securitate trebuie să-și sporească eficacitatea acțiunilor întreprinse, prin fermitate și exigență în luarea celor mai adecvate măsuri.

În cadrul atribuțiilor funcționale, Direcția pentru pașapoarte răspunde de organizarea și executarea sarcinilor ce revin, potrivit legii, Ministerului de Interne în domeniul pașapoartelor, acordării vizelor, regimului străinilor și controlului trecerii frontierei de stat a Republicii Socialiste România.

Redăm, pe scurt, principalele atribuții ale Direcției pentru pașapoarte, așa cum rezultă din prevederile legii și Regulamentului propriu de organizare și funcționare :

◆ Pe linie de pașapoarte și vize :

— rezolvă cererile ministerelor și celorlalte organe centrale de stat și obștești de eliberare a pașapoartelor diplomatice, de serviciu și simple, pentru persoanele din subordinea acestora, care urmează să călătorească în străinătate în interes de serviciu ;

— soluționează cererile străinilor cu domiciliul în R. S. România de acordare a vizelor pentru stabilirea în străinătate, precum și cererile persoanelor fără cetățenie, de eliberare a pașapoartelor și de acordare a vizelor în vederea stabilirii domiciliului în străinătate ;

— rezolvă cererile de prelungire a șederii în străinătate a cetățenilor români posesori de pașapoarte diplomatice, de serviciu și simple, precum și cele cu privire la extinderea vizei române ;

— aprobă cererile pentru prelungirea pașapoartelor cetățenilor români aflați temporar în străinătate ;

— rezolvă cereri de eliberare a pașapoartelor pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate ;

— rezolvă cererile străinilor pentru acordarea vizei de intrare-ieșire ;

— soluționează orice alte cereri în materie de pașapoarte și vize date prin lege în competența acesteia.

◆ Pe linie de evidență și control al străinilor :

— organizează, potrivit legii, activitatea cu privire la ținerea evidenței străinilor și eliberarea actelor care certifică identitatea celor care domiciliază în țara noastră și, în cazurile determinate de lege, a străinilor cu reședință în R. S. România;

— cooperează cu Centrul de informatică și documentare în vederea ținerii evidențelor necesare muncii operative și introducerii de noi sisteme de prelucrare automată a datelor ;

— întreprinde măsuri pentru asigurarea respectării normelor legale referitoare la regimul juridic al străinilor.

◆ Pe linia trecerii frontierei de stat române :

— asigură și îndrumă activitatea organelor Ministerului de Interne din punctele de control treceri frontieră pentru efectuarea, în condițiile legii, a controlului persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri care intră sau ies din țară și execută cu efective proprii controlul trecerii frontierei în punctul de control București-Otopeni ;

— împreună cu alte organe interesate ale Ministerului de Interne, ia măsuri de prevenire a introducerii sau, după caz, a scoaterii ilegale din țară a documentelor și materialelor de propagandă interzise potrivit legii române, a armelor, munițiilor, materialelor explozive și radioactive, a substanțelor toxice sau stupefianțelor, precum și a persoanelor indezirabile sau fără documente corespunzătoare.

În prezent, întregul aparat de securitate beneficiază de o concepție unitară și clară privind misiunile ce-i revin, modalitățile și mijloacele de realizare a acestora.

Programul de măsuri al Departa-

mentului securității statului pentru anul 1982, noile reglementări interne adoptate, fundamentate pe orientările și indicațiile prețioase ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului nostru, direcționează în mod corespunzător eforturile aparatului de securitate spre problemele prioritare ale muncii, aducerea acestora la îndeplinire fiind de natură să contribuie la descoperirea și prevenirea infracțiunilor și a altor fapte îndreptate împotriva securității statului.

În îndeplinirea atribuțiilor, Direcția pentru pașapoarte cooperează, potrivit prevederilor programelor de măsuri și a altor reglementări interne existente în acest domeniu, cu celelalte unități informativ-operative de securitate, luînd, de comun acord, măsurile ce se impun.

Astfel :

● Pe linia soluționării cererilor de pașapoarte și vize :

a) Pentru prevenirea deplasării în străinătate a persoanelor care nu prezintă garanții moral-politice, analizează, împreună cu celelalte unități centrale și teritoriale de securitate interesate, informațiile și datele privind persoanele în cauză și stabilesc, de comun acord, modul de soluționare a cererilor acestora, de eliberare a pașapoartelor și de acordare a vizelor.

b) Analizează situația persoanelor plecate în străinătate în interes de serviciu pe perioade mai mari de timp, despre care se dețin date și informații din care rezultă că au comportări necorespunzătoare ori manifestă intenția de a refuza să se înapoieze în țară, în scopul luării măsurilor ce se impun.

c) Asigură pregătirea contrainformativă a cetățenilor români neîncastrați în muncă ori care lucrează în

obiective neasigurate de către organele de securitate și care călătoresc în străinătate și cooperează cu celelalte unități de securitate în executarea pregătirii contrainformative a cetățenilor din obiectivele, locurile sau mediile din competență.

d) Realizează, împreună cu Direcțiile a III-a și a VI-a, ancheta informativă asupra cetățenilor români plecați sau rămași ilegal în străinătate care, ulterior, s-au înapoiat în țară, urmînd ca datele astfel obținute să fie exploatate în interesul muncii.

e) Atenție deosebită se acordă selecționării și studierii persoanelor care au solicitat plecarea definitivă din țară ori autorizarea căsătoriei cu cetățeni străini, în vederea întreprinderii unor măsuri specifice de securitate.

Datele de interes operativ obținute în procesul cunoașterii și studierii acestor persoane vor fi comunicate operativ unităților de securitate interesate, așa cum rezultă din planurile de cooperare întocmite.

f) S-a intensificat activitatea de influențare pozitivă a persoanelor care au solicitat plecarea definitivă din țară și au fost luate măsuri de stabilire a motivelor reale ale intențiilor de plecare.

Toate cererile de plecare definitivă din țară sînt analizate temeinic, în raport cu domiciliul și locul de muncă ale solicitanților, cu vîrsta, studiile, profesia, naționalitatea, apartenența la diverse culte și secte religioase și cu motivele de plecare invocate, în vederea stabilirii modalităților de soluționare corespunzătoare a acestora.

g) Atît între unitățile informativ-operative de securitate cît și între acestea și Direcția pentru pașapoarte se efectuează un schimb util de informații de natură să contribuie la soluționarea corectă a problemelor

cu care se confruntă aparatul de securitate.

● Pe linia evidenței și controlului străinilor :

a) Potrivit ordinelor în vigoare, pentru rezolvarea sarcinilor specifice de prevenire a încălcărilor de către străini a regimului juridic stabilit, precum și pentru rezolvarea altor sarcini operative, organelor de securitate le revine obligația creării unei rețele informative în locurile și mediile frecventate de străini, capabilă să furnizeze informații despre preocupările și activitățile ostile ale acestora.

b) Atenție deosebită se acordă cunoașterii activității străinilor veniți pe o perioadă mai mare în țara noastră — studenți, doctoranzi, specialiști, precum și vizitatorilor la rude, emisarilor organizațiilor reacționare și serviciilor de spionaj străine, foștilor cetățeni români semnalati cu preocupări ostile.

c) În colaborare și cu celelalte organe ale Ministerului de Interne, se iau măsuri mai eficiente pentru cunoașterea mișcării străinilor ce vin temporar în țara noastră, pentru identificarea celor cu comportări și legături suspecte.

d) Pentru cunoașterea legislației R. S. România, s-au luat măsuri de popularizare a acesteia în rîndul străinilor care vin în țara noastră, îndeosebi în rîndul studenților, doctoranzilor și specialiștilor.

● Pe linia activității de control treceri frontieră :

a) Organele de securitate, în cooperare cu celelalte unități ale Ministerului de Interne, acționează cu mai multă fermitate pentru depistarea elementelor suspecte de activitate potrivnică statului nostru din rîndul cetățenilor străini care vin în R. S. România sub diverse

acoperiri, a eventualelor canale folosite pentru introducerea sau scoaterea ilegală din țară de persoane, precum și de date, informații, materiale de propagandă, documente, armament, muniții ș.a., ce pot fi utilizate în acțiuni de spionaj, acte de terorism sau alte activități de natură să aducă prejudicii statului nostru.

b) Se acționează pentru depistarea persoanelor suspecte care încearcă să stabilească relații neoficiale cu personalul din punctele de control treceri frontieră, introduc sau scot din țară cantități mari de bunuri sau sume în valută ori au asupra lor materiale ce pot fi folosite în scopuri ostile, corespondență particulară etc.

c) Pentru stabilirea activității infracționale și exploatarea operativă a datelor și informațiilor cu privire la persoanele care pentru trecerea

frontierei de stat fac uz de documente false sau falsificate ori încearcă să scoată ilegal din țară cetățeni români, introduc sau scot din țară armament, muniții, materiale de propagandă interzise, se efectuează o cercetare corespunzătoare a celor în cauză, cu participarea compartimentelor de securitate interesate.

Din cele expuse rezultă că, dată fiind problematica complexă cu care se confruntă organele de securitate pentru îndeplinirea ireproșabilă a misiunilor încredințate în etapa actuală, este necesară o mai strînsă cooperare între unitățile centrale și teritoriale de securitate și Direcția pentru pașapoarte și formațiunile corespondente, precum și realizarea unui schimb eficient de date și informații referitoare la fapte și acțiuni care interesează organele noastre.

General-maior Aron Bordea :

În ultimii ani se remarcă o creștere a numărului persoanelor din obiectivele și mediile date în competența aparatului de informații interne (oameni de litere, artă și cultură, medici, cadre didactice, juriști, reprezentanți ai cultelor religioase și alte categorii) care călătoresc atît în țări socialiste, cît și în Occident. Totodată, instituțiile asigurate informativ de acest aparat sînt vizitate de diferiți cetățeni străini, diplomați, oameni de afaceri, reprezentanți ai unor firme, ziariști, impresari și emisari ai centrelor și grupărilor religioase din străinătate.

Ca urmare, are loc o sporire continuă a complexității sarcinilor și răspunderilor ce revin aparatului de

informații interne pe linia prevenirii și neutralizării oricăror fapte de natură să afecteze securitatea statului.

Pornind de la aceste răspunderi, aparatul de informații interne și-a diversificat și perfecționat continuu formele și metodele de acțiune în vederea îndeplinirii în cît mai bune condiții a atribuțiilor nemijlocite ce-i revin din activitatea de vize, pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei de stat române. În context, o atenție deosebită se acordă executării întocmai a sarcinilor de profil din programele de măsuri în acțiunile „ALFA” și „ATLAS” și din „Raportul privind unele concluzii rezultate din analiza datelor despre persoanele

care au refuzat să se înapoieze în țară", aprobat la 15 iulie 1981.

În domeniul abordat, principalele sarcini încredințate aparatului de informații interne pot fi sintetizate astfel :

1. Dezvoltarea activității de supraveghere informativă în rîndul tuturor persoanelor din problemele, locurile și mediile date în competență, în vederea identificării elementelor care, datorită atitudinii politice prezente ori unor nemulțumiri personale, intenționează să rămână ilegal în străinătate ori să scoată în mod clandestin date și documente cu caracter secret de stat, manuscrise, memorii, scrisori ori alte documente cu caracter denigrator la adresa realităților din țara noastră. Atenție deosebită trebuie acordată :

— persoanelor semnalate că întreprind relații neoficiale cu străini ;

— rudelor din țară ale fugarilor și ale persoanelor din emigrația română ;

— elementelor cu preocupări așazis protestare, de dezordine, care încearcă să dea sens politic unor nemulțumiri personale ;

— posesorilor permiselor de mic trafic, care pot intermedia anumite legături de natură ostilă.

Totodată, este necesar să se acorde prioritate asigurării informative a locurilor și mediilor frecventate de străini.

2. Verificarea temeinică a persoanelor care solicită viză pentru călătorii în străinătate, în scopul de a stabili dacă : fac obiectul prevederilor Decretului 156/1970 ; respectă prevederile legii privind apărarea secretului de stat în R. S. România ; au făcut acte preparatorii pentru a nu se mai înapoia în țară, sau există date privind aspecte care ar putea face inoportună călătoria acestora peste hotare.

În legătură cu oamenii de valoare sau cu înaltă calificare din domeniile științei, artei, culturii, cei care dețin sau au acces la date și documente secrete de stat, lucrează la invenții deosebite, sînt trimiși la specializare, se deplasează pe cont propriu în vederea documentării ori participării la manifestări cu caracter științific, se impune luarea unor măsuri complexe de verificare, folosindu-se intensiv și diversificat întreaga gamă a mijloacelor muncii de securitate.

Este necesar ca toate persoanele care au primit aprobarea de a călători în străinătate să fie verificate în permanență pînă la plecarea din țară. În cazul obținerii unor date certe privind inoportunitatea plecării lor în străinătate, acestea trebuie comunicate în mod operativ organului de pașapoarte pentru a reveni asupra avizului și a se lua măsurile ce se impun.

Cu toate că în cursul anului 1981 s-au obținut unele rezultate pozitive pe linia prevenirii rămîinerii ilegale în străinătate, continuă să se manifeste totuși superficialitate și lipsă de răspundere în activitatea de verificare efectuată premergător avizării cererilor de călătorii în Occident, fapt demonstrat și de cazurile de refuz al înapoierii în țară a unor persoane din sectoarele : sanitar, învățămînt, artă-cultură și sport.

3. Pregătirea contrainformativă — individual sau în grup — a persoanelor care călătoresc în străinătate, în vederea prevenirii antrenării lor la activități ostile sau neavenite țării noastre, pe perioada cît se află în exterior.

Conform prevederilor Programului de măsuri în acțiunea „ALFA”, pregătirea contrainformativă a deținătorilor de secrete, a cadrelor cu funcții de conducere, a specialiștilor și a altor oameni de valoare se

realizează de către ofițeri cu experiență în munca de securitate. Practica a demonstrat că de modul cum se efectuează această activitate depinde, în mare măsură, comportarea celor în cauză în exterior, precum și valoarea informațiilor furnizate la întoarcere.

În acest context, menționăm eficiența pregătirii contrainformative a colectivului Teatrului Național din București, premergătoare turneului efectuat în anul 1981 în Franța. Consecințele favorabile s-au materializat în aceea că s-au prevenit încercările de racolare a anumitor actori, s-a realizat izolarea colaboratorilor activi ai postului de radio „Europa liberă” și au fost influențate diferite personalități din emigrația română de a sprijini propaganda culturală favorabilă statului nostru.

4. Asigurarea informativă, cu rețea bine verificată, a grupurilor de persoane care urmează să se deplaseze în exterior, pentru a semnală eventualele comportări suspecte ale unor elemente, precum și acțiunile serviciilor de spionaj sau organizațiilor reacționare întreprinse asupra grupurilor respective.

Este imperios necesar ca aceste surse să fie temeinic instruite asupra comportării în străinătate și a modului cum să acționeze în unele situații deosebite, pentru a se evita cu desăvârșire desconspirarea.

5. Îmbunătățirea cooperării cu organele de pașapoarte pentru prevenirea introducerii ori scoaterii din țară a unor materiale cu conținut ostil, antisocial.

Sarcina prioritară a aparatului de informații interne este aceea de a cunoaște din timp despre intențiile unor persoane din baza de lucru, din locurile și mediile date în competență de a scoate ori primi din exterior materiale cu conținut ostil.

Multiple exemple vin să confirme modul pozitiv în care au acționat în cooperare unele organe județene de securitate cu cele de pașapoarte pe această linie. În acest sens, din supravegherea informativă a străinului „Sami” — legătură a lui Richard Wurmbrand din S.U.A., conducătorul organizației reacționare „Isus pentru lumea comunistă” — a rezultat că acesta intenționa să scoată din țară unele materiale cu conținut ostil. Fiind semnalat la P.C.T.F. Otopeni, i s-a făcut un control amănunțit și s-au depistat materialele respective.

Au fost însă și cazuri cind, datorită insuficienței măsurilor de cunoaștere, persoane aflate în atenția aparatului de informații interne au reușit să predea unor străini materiale cu conținut denigrator, și numai ca urmare a vigilenței organelor P.C.T.F., asemenea materiale au fost depistate și reținute.

Așa de exemplu, organele P.C.T.F. „Porțile de Fier” au găsit într-o geantă de voiaj cu fundul dublu, aparținând unor cetățeni străini ce ieșeau din țară, numeroase materiale cu profund conținut dușmănos, predate lor de către cetățeanul român „Lupu” din Arad, fără ca serviciul de informații interne din cadrul Securității județene să fi cunoscut despre acest lucru.

Pentru o mai bună orientare a organelor P.C.T.F. în activitatea de identificare a materialelor care prezintă interes operativ, s-au trimis liste cu titlurile unor publicații din exterior cu conținut legionar, naționalist-iredentist și de propagandă dușmănoasă. Se impune completarea permanentă a acestor liste cu noi date pe care aparatul de informații interne este obligat să le transmită organelor de pașapoarte.

6. Actualizarea listelor cu persoanele date în consemn la P.C.T.F. ori declarate indezirabile.

Problema semnalării operative a intrării ori ieșirii din țară a persoanelor ce interesează organele de securitate prezintă importanță deosebită, întrucât are implicații asupra realizării dispozitivului informativ, pentru supravegherea celor în cauză pe timpul sejurului în țara noastră.

Este necesar ca organele de securitate centrale și teritoriale să analizeze periodic situația acestor persoane și, în funcție de schimbările ce apar în atitudinea și preocupările lor, să facă propunerile corespunzătoare.

7. Analiza și prezentarea unor propuneri întemeiate de soluționare a cererilor de emigrare a unor elemente anarhice, protestatare ori ostile, pentru care din exterior se fac diferite intervenții.

Datele obținute trebuie bine analizate, iar soluțiile preconizate să nu poată fi considerate dovezi de slăbiciune din partea noastră și să nu ducă la întărirea emigrației reacționare cu noi elemente ostile care, odată ajunse în exterior, să pună la cale acțiuni dușmănoase împotriva țării noastre.

8. Organizarea de controale comune în căminele unde sînt cazați studenți străini, pentru depistarea celor care au pierdut calitatea de student și nu vor să plece din țară ori vin ca turiști și se cazează la cămine.

9. Prevenirea și neutralizarea unor activități dușmănoase sub acoperirea organelor de pașapoarte, ori realizarea de către acestea a unor astfel de măsuri, pe baza datelor furnizate de aparatul de informații interne.

General-maior Emil Macri :

Potrivit indicațiilor conducerii superioare de partid și de stat, în anii următori, numărul personalului muncitor român care va participa, în străinătate, la realizarea sarcinilor ce revin părții române în cadrul acțiunilor de cooperare aflate în curs de desfășurare ori care urmează a fi angajate prin noi contracte economice, va crește de circa 6 ori. Ponderea o vor deține — și în viitor — persoanele trimise în diferite state în calitate de specialiști, pentru realizarea unor importante obiective industriale în ramurile: chimie, prelucrarea țițeiului, extractivă, materiale de construcții, îmbunătățiri funciare, sisteme de irigare, precum și pentru cooperarea în cadrul diferitelor societăți mixte cu sediul în străinătate etc.

Aparatului central și teritorial de contrainformații în sectoarele economice, care asigură contrainformativ atât ministerele și celelalte organe centrale pe linia cărora se desfășoară principalele acțiuni de cooperare economică cu alte state, cât și centralele industriale și unitățile de profil ce realizează efectiv — prin forță de muncă și mijloace tehnice — obligațiile țării noastre, îi revin sarcini importante în traducerea și aplicarea în viață a hotărîrilor de partid și legilor țării, a ordinelor și instrucțiunilor conducerii Ministerului de Interne și a Departamentului securității statului, pe linie de pașapoarte și vize, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei. Aceste sarcini vizează, în mod deosebit, verificarea, în vederea aviză-

rii, a tuturor persoanelor selecționate din obiectivele asigurate contrainformativ, pentru plecarea în străinătate pe linia diferitelor acțiuni de cooperare economică, la asistență tehnică ori pentru specializare, precum și a celor care solicită aprobare pentru călătorii în exterior în interes personal.

Deși din analiza modului în care s-a acționat pînă în prezent rezultă că această categorie de sarcini a fost îndeplinită mai bine în ultima perioadă — un rol deosebit de important, în organizarea unitară a muncii și în perfecționarea întregii activități, avîndu-l reglementările clare și precise stabilite prin programele de măsuri aprobate de conducerea Departamentului securității statului, îndeosebi „ATLAS” și „ALFA” — în practică au continuat și continuă încă să se manifeste unele neajunsuri.

Astfel, nu se acționează în toate cazurile și la toate compartimentele, potrivit priorităților stabilite, în așa fel încît să fie asigurată cunoașterea, în orice moment, a tuturor datelor și informațiilor ce prezintă interes pentru munca de securitate, despre persoanele ce fac obiectul preocupărilor și acțiunilor serviciilor de spionaj străine, ale cercurilor și elementelor reacționare din străinătate și chiar ale unor firme partenere de afaceri, interesate să realizeze cîștiguri în dauna părții române. Ne referim, în primul rînd, la specialiștii români — ingineri, economiști, arhitecți etc. — cunoscuți pentru capacitatea lor profesională și experiența bogată în activitatea practică, la deținătorii de secrete, la cei ce lucrează în domenii, ramuri sau obiective de importanță deosebită, precum și la cei care, ca urmare a unor contacte frecvente cu cetățeni străini — în țară sau în străinătate — și-au creat relații, unele chiar neoficiale, și sînt cunos-

cuți în exterior. Datorită neajunsurilor în activitatea de prevenire și contracarare a acțiunilor desfășurate asupra lor, în special de către serviciile de spionaj, și în perioada 1981—1982, au rămas ilegal în străinătate numeroși specialiști plecați în interes de serviciu ori personal.

Această situație scoate în evidență că încă nu se acționează cu maximă răspundere, prin toate mijloacele de care dispunem, pentru verificarea continuă, permanentă a persoanelor selecționate în vederea trimiterii lor în străinătate, cu prioritate a specialiștilor, astfel încît să putem preveni orice act ce lezează interesele țării noastre și să apărăm, prin măsuri ferme și adecvate, persoanele de valoare care se deplasează în exterior.

Se întîlnesc încă destule cazuri cînd se acordă avize pentru plecări în străinătate fără a se face verificările cerute de normele noastre de muncă, invocîndu-se fie urgența și, uneori, insistența cu care sînt solicitate aprobările de către ministerele de resort, fie așa-zisa „cunoaștere de ani de zile”, de către ofițeri, a persoanelor pentru care se cer avize. Ambele practici sînt greșite și trebuie înlăturate, neîntîrziat, din munca noastră. Toate cazurile de rămîneri în străinătate au dovedit că, dacă verificările s-ar fi făcut cu competență și răspundere, puteau fi luate măsuri eficace de prevenire a evenimentelor necorespunzătoare.

Este elocvent din acest punct de vedere cazul unei importante întreprinderi bucureștene din cadrul căreia, numai în perioada 1981—1982, au rămas definitiv în străinătate 5 persoane dintre cele trimise la specializare. Cu toate că una dintre acestea se afla în urmărire penală pentru un accident de circulație, iar alta nu avea profesia adecvată scopului deplasării în exterior și nici

nu lucra în sectorul de unde erau selecționate persoanele pentru trimiteri la specializare, compartimentul de contrainformații economice competent a avizat favorabil plecarea lor, la insistența unor cadre cu munci de răspundere din obiectivul respectiv, cărora cele două persoane le făcuseră diferite servicii personale.

Tot din situațiile concrete înregistrate, a mai rezultat că **exagerarea rolului datelor despre comportările bune anterioare ale persoanelor ce fac deplasări frecvente în străinătate**, atunci când se apreciază oportunitatea acordării vizei, are urmări negative. În loc ca astfel de persoane să fie permanent în atenție și să fie verificate, prin toate mijloacele și în toate împrejurările, pentru a se stabili orice modificare survenită în comportamentul lor, precum și natura relațiilor pe care și le-au făcut și chiar permanentizat cu anumiți cetățeni străini, în multe cazuri se dau avize cu ușurință pe bază de supoziții și de aprecieri subiective ale unora dintre cadrele noastre. În acest fel este ignorat faptul că plecarea frecventă în exterior ori șederea pentru perioade lungi în străinătate oferă mult mai multe ocazii de a se acționa asupra cetățenilor români. Întoarcerea în țară la termene nu trebuie transformată, tocmai de către noi, în argument absolut al corectitudinii și loialității.

Desigur, marea majoritate a cetățenilor români care pleacă în străinătate se comportă corect și își îndeplinesc în mod corespunzător misiunile încredințate. Din practică s-a constatat însă că unii au rămas ilegal în străinătate ori au comis fapte care au lezată interesele R. S. România după zeci de asemenea deplasări, la aceasta contribuind și faptul că o astfel de împrejurare a fost considerată, în mod greșit de

către unele cadre, ca o garanție suficientă ce nu se mai cerea verificată. Este ilustrativ cazul unei persoane care, după ce a executat mai multe misiuni în exterior, cu prilejul nimirii într-un post de conducere la o societate mixtă cu sediul în străinătate, a sustras importante sume de bani în valută din capitalul investit de țara noastră, după care a rămas definitiv într-o țară capitalistă.

Analiza acestui caz ca și a altora similare a scos în evidență că, despre persoanele în cauză, existau suficiente date ce ridicau semne de întrebare cu privire la oportunitatea retrimiterii lor în străinătate și care trebuiau verificate cu atenție, pînă la clarificare, înainte de acordarea vizei.

Ofițerii care asigură contrainformativ obiective economice din care sint selecționate frecvent persoane pentru plecări în străinătate **trebuie să întreprindă permanent verificări asupra tuturor celor propozabili**, astfel încît, atunci cînd li se solicită viza, să poată da răspuns prompt, clar și precis, **bazat pe cunoașterea, sub toate aspectele, a fiecărui caz în parte.**

Prin „verificare permanentă și sub toate aspectele“, prin mijloacele muncii noastre, nu trebuie înțeleasă studierea doar a datelor despre persoanele în cauză obținute prin căutarea în evidențele de securitate și miliție, așa cum se mai întîmplă încă la unele compartimente teritoriale. Pe de altă parte, în toate cazurile, **verificările trebuie extinse și la membrii de familie ai persoanelor pentru care se cer avize**, astfel încît aprecierea oportunității acordării acestora să se facă în deplină concordanță cu situația concretă și reală a fiecărei persoane, pe baza unei analize complete a întregii situații.

În cadrul verificărilor ce se fac cu prilejul avizării pentru plecări în

străinătate, o atenție deosebită trebuie acordată depistării persoanelor cu intenții de evaziune chiar și din rindul celor ce nu fac obiectul verificărilor respective. Faptele atestă că nici această sarcină nu este încă înțeleasă, însușită și aplicată corespunzător de către întregul aparat de contrainformații în sectoarele economice.

Un caz deosebit îl reprezintă cel de la un important obiectiv de apărare din țară unde, deși se deți-

neau unele informații din care rezultau preocupări ale unor persoane de a trece fraudulos frontiera, nu s-a acționat în mod corespunzător, ceea ce a permis ca, numai într-un singur an, să reușească să-și pună în aplicare planurile evazioniste un număr de șapte persoane. Faptul este cu atât mai grav, cu cât șase dintre aceste persoane au trecut frontiera în grupuri de câte două, iar două dintre ele erau lucrate prin dosare de urmărire informativă.

General-maior Dumitru Gherguț :

Conștienți de complexitatea reglementărilor în materia supusă debaterii și ținând seama inclusiv de posibilitatea unor implicații de ordin politic ale modului de rezolvare a unor situații, Direcția a III-a a acționat și acționează constant pentru cunoașterea, însușirea și interpretarea corectă a hotărârilor de partid, a legilor, ordinelor și instrucțiunilor de muncă în acest domeniu.

Acest lucru se realizează, în principal, prin :

- includerea unor teme cu acest specific în planurile de învățămînt ;

- invitarea unor cadre ale Direcției de pașapoarte pentru prezentarea de expuneri în fața ofițerilor de pe acest profil ;

- analiza unor cazuri, în timpul sau după rezolvarea lor, atît în ce privește aspectele pozitive, cît mai ales lipsurile, analize ce s-au dovedit mult mai utile cînd s-au efectuat împreună cu Direcția de pașapoarte, Direcția a VI-a ori cu alte unități care aveau tangență cu problemele în cauză.

Direcția de contraspionaj are sarcini în parte similare cu Direcțiile I și a III-a — în special în domeniul

cererilor de pașapoarte și vize — în parte diferite (mai ales pe linia controlului străinilor). Ne referim în continuare, pe scurt, cu preponderență la principalele aspecte specifice, subliniind încă de la început că majoritatea sarcinilor contraspionajului nu se pot realiza decît în strînsă cooperare cu organele de pașapoarte, astfel :

▲ Mecanismul de eliberare a pașapoartelor privind pe cetățenii români — ne referim la cei din obiectivele date în răspunderea contraspionajului — are în vedere, prioritar, măsurile de verificare care preced avizul și, implicit, răspunderea pe care acesta îl presupune. Dar, de multe ori, acest aviz nu este decît un început al unor activități ulterioare, ce se concretizează cel mai adesea (dar nu întotdeauna) după întoarcerea persoanelor respective din exterior. Atît în intervalul de la acordarea avizului pînă la plecarea efectivă în străinătate a persoanei în cauză, cît mai ales în exterior, au loc fapte și situații ori apar informații ce interesează organele de contraspionaj, de pașapoarte sau ambele, care se referă la :

— intenții (ori acte preparatorii care indică astfel de intenții) de răminere ilegală în străinătate ;

— persoane ce scot sau introduc, frecvent, materiale și documente (chiar nesecrete sau fără un conținut aparent ostil), filme, casete sau benzi magnetice, care — așa cum rezultă din cazuistica recentă — sînt metode folosite pentru transmiterea în exterior a unor informații ori introducerea în țară de instructori de spionaj ;

— introducerea de bunuri a căror valoare depășește posibilitățile normale de economisire sau intenții de scoatere în exterior a unor valori materiale (bijuterii, timbre, bani românești etc.) ;

— cetățeni români care solicită viză pentru o anumită țară, dar ajunși la fața locului, obțin vize pentru alte state de la ambasadele acestora (situație ce se poate constata din studiul pașaportului la întoarcere) etc.

▲ În cazul căsătoriilor cu străini ori al altor situații care implică plecarea definitivă a unor cetățeni români în exterior, se pune în primul rînd problema anunțării din timp a tuturor cazurilor pentru ca organele de contraspionaj să poată face verificări temeinice și în funcție de situația concretă să ia și alte măsuri.

▲ De asemenea, se impune anunțarea, în timp util, a sosirii repatriatilor, pentru a se facilita efectuarea cercetării informative a acestora (împreună cu organele de cercetare penală), precum și realizarea unei sarcini mai de durată, respectiv „cunoașterea activității și poziției” lor, prevăzută în art. 6, litera f din Ordinul nr. 0072/1979 și completată cu prevederile Programului de măsuri „ALFA”.

▲ În îndeplinirea acestor sarcini și a altor prevederi ale ordinelor, organele de pașapoarte pot obține și alte date utile atît despre străini, cît și despre cetățeni români. Astfel de date se pot referi, de exemplu, la persoane care :

— intenționează să eludeze controlul ce se face în punctele de frontieră sau vamale prin procedee ca : abuzul de imunitate a mașinilor C.D. (în care se pot afla persoane care nu au statut de diplomat) ; apelul la intervenția unor persoane cu funcții de răspundere ; folosirea fără drept a salonului oficial (cum a fost cazul unui agent de spionaj căruia o legătură a sa, funcționar superior în aparatul de stat — în prezent îndepărtat — i-a facilitat intrarea prin acest loc, ceea ce a însemnat, implicit, evitarea controlului și posibilitatea de a introduce în țară anumite materiale care ar fi generat suspiciuni) ; încercări de a mitui personalul român (cunoscut fiind că acest procedeu este folosit ulterior ca mijloc de șantaj de către unele servicii de spionaj) ;

— introduc sau scot din țară obiecte sau materiale destinate altor persoane, mai ales corespondență, ce urmează a fi remisă destinatarului sau pusă în circuitul poștal intern, respectiv extern, procedeu frecvent folosit în activitatea de spionaj ;

— au un comportament suspect (nervozitate, teamă etc.) la trecerea frontierei, chiar dacă nu rezultă alte probleme.

▲ În cadrul sarcinilor ce revin contraspionajului sînt utile și alte date care, deși nu se referă la încălcări ale unor prevederi legale, pot facilita realizarea unor măsuri, combinații etc., ele referindu-se, de exemplu, la :

— date de studiu și cunoaștere despre unii străini ;

— anunțarea vizitelor unor diplomați și ale altor străini care vin cu solicitări în limite legale ;

— date de interes operativ rezultate din discuțiile cu diverși cetățeni români la predarea pașaportului ;

— pierderea unor pașapoarte străine, care sînt predate organelor de securitate.

Desigur, ar fi și alte aspecte, însă apreciem că cele evidențiate sînt suficiente pentru a sublinia necesitatea cunoașterii reglementărilor în domeniul pus în dezbatere, a aplicării lor corespunzătoare și a exploataării unor situații în vederea realizării unor sarcini de securitate. Îndeplinirea acestor sarcini se bazează pe informații privind, în principal, încălcări ale unor norme legale și existența unor suspiciuni că diverse persoane desfășoară acțiuni de spionaj sau trădare ori că situația în

care se află poate favoriza aplicarea unor măsuri ofensive.

Astfel de informații pot fi obținute atît de organele de contraspionaj, cît mai ales de cele de pașapoarte, prin mijloace specifice muncii de securitate (în primul rînd rețeaua informativă). În ceea ce privește organele de pașapoarte, o parte din informații pot fi obținute direct de către cadre ale acestora, aflate în contact cu diverse persoane — români și străini — care trec frontiera de stat a R. S. România. În măsura în care aceste informații se referă la probleme de fond care preocupă unitățile operative, în aceeași măsură se realizează deziideratul — expus în intervenția reprezentantului Direcției de pașapoarte — privind integrarea deplină a acestei activități în munca de securitate.

**Cooperarea organelor
de securitate și de mi-
liție pentru prevenirea,
cercetarea și combate-
rea unor infracțiuni,
fapte și evenimente
deosebite în obiectivele
economice din mediul
rural**

— consultație —

Transpunerea în viață a istoricelor hotărâri ale Congresului al XII-lea al P.C.R. privind dezvoltarea impetuoasă a economiei naționale determină schimbări profunde și permanente în structura economică a unor localități rurale unde apar noi obiective industriale, fiecare avînd un rol bine definit în întreg angrenajul producției de valori materiale ce trebuie apărute. Astfel, în mediul rural au luat naștere și continuă să apară unități agricole de stat și cooperatiste, complexe agrozootehnice, obiective hidro și termoelectrice, linii de înaltă tensiune, stații de transformare și distribuție a energiei electrice, lucrări de cercetare geologică etc.

Faptul că o mare parte din personalul muncitor încadrat în obiectivele economice domiciliază în mediul rural și își desfășoară activitatea în alte localități pune în fața aparatului de securitate probleme dintre cele mai complexe, legate de cunoașterea și prevenirea infracțiunilor, a altor fapte și fenomene de natură să afecteze economia națională și securitatea statului, care nu se pot realiza fără o conlucrare permanentă cu organele de miliție.

Analiza efectuată cu prilejul bilanțului activității Departamentului securității statului pe anul 1981 a evidențiat unele rezultate pozitive obținute în conjugarea eforturilor tuturor organelor Ministerului de Interne pentru apărarea bazei economice a țării.

Menționăm în acest sens cooperarea organelor de securitate din județul Brăila cu cele de miliție, pentru cercetarea unor cazuri de distrugere a produselor agricole și degradări de utilaje destinate lucrărilor de îmbunătățiri funciare, persoanele vinovate fiind deferite justiției.

Pe baza informațiilor obținute pe linie de securitate și miliție și în județul Bacău s-au realizat acțiuni comune, (la care au participat și organele de pompieri) pentru prevenirea incendiilor și a pierderilor de animale din unitățile zootehnice, constatările fiind soluționate operativ prin instituțiile specializate, concomitent cu aplicarea sancțiunilor potrivit legii asupra persoanelor vinovate.

Rezultate pozitive prin cooperarea organelor de securitate și miliție au obținut și inspectoratele județene Gorj și Caraș-Severin, în direcția unei mai bune utilizări a capacităților de producție din obiec-

tivele miniere și energetice amplasate pe raza unor localități rurale ori în direcția depistării și trimiterii în instanță a persoanelor vinovate de sustrageri de piese și componente electrice, fapte ce puneau în pericol securitatea instalațiilor.

Cu toate acestea, la multe inspectorate județene se constată încă serioase neajunsuri în înțelegerea și aplicarea corectă a conceptului de flux informațional, de exploatare completă a posibilităților informative ale rețelei din legătura cadrelor de securitate și miliție cu sarcini în mediul rural.

Unele posturi de miliție obțin informații, mai bine zis date statistice, despre pierderile din unități zootehnice, fără a cerceta cauzele, ignorând faptul că aceste pierderi se datoresc de multe ori neglijențelor evidente în exploatarea fondului funciar, în executarea lucrărilor pentru cultivarea și conservarea furajelor, în asigurarea condițiilor tehnologice și sanitar-veterinare de creștere, îngrășare și reproducție a animalelor. Insuficient s-a acționat și pe linia cooperării pe unele platforme de investiții din sistemul hidroenergetic — cu rază mare de activitate în zone rurale —, unde continuă să existe neajunsuri privind realizarea la termen și de calitate a unor lucrări, fapt ce influențează negativ balanța de energie electrică și creează perturbații în economie, prin lipsă de putere și nealimentare a consumatorilor industriali.

Se înregistrează, de asemenea, deficiențe în asigurarea securității unor utilaje de mare capacitate de la diferite unități miniere, îndeosebi a excavatoarelor din bazinul minier Rovinari, la care se produc staționări datorate sustragerii unor piese sau exploatării neglijente a agregatelor, având drept consecință prejudicii economice prin nerealizarea producției de cărbune. În pofida acestor stări de lucruri, nu în toate cazurile se efectuează cercetări competente de către organele de securitate și miliție, pentru descoperirea și tragerea la răspundere a vinovaților.

Faptul că la posturile de miliție mai există numeroase informații care sesizează aspecte minore, fără valoare operativă, se datorește, în special, lipsei de instruire și de orientare corespunzătoare a lucrătorilor respectivi spre persoane, locuri și medii ce prezintă interes pentru securitatea statului.

Cauzele deficiențelor în cooperarea dintre organele de miliție și cele de securitate trebuie căutate în propriile noastre preocupări pentru antrenarea lucrătorilor de miliție în schimbul de informații și în exploatarea calificată a acestora.

In organizarea și desfășurarea activității de cooperare dintre organele de securitate și miliție trebuie avute permanent în atenție mutațiile ce au loc în structura bazei de lucru din mediul rural.

Practica a demonstrat că elemente ostile din rîndul sectelor, cele cu antecedente politice ori penale, naționalist-iredentiste, persoane pretabile la acte teroriste ori turbulente din mediul rural, desfășoară activități antisociale și infracționale, în zona de domiciliu, pe timpul navetei, dar, în special, în unitățile economice rurale. Lucrînd în sectoare importante ori locuri vulnerabile, elementele dușmănoase au și posibilitatea de a comite acțiuni împotriva intereselor economice și de stat, prin diverse forme de activitate.

Totodată, multe din persoanele care lucrează și domiciliază în mediul rural se află în atenția organelor de miliție ca elemente cerșetare cu ordinea, fost condamnate pentru fapte de drept comun — huli-ganism, furturi, delapidări, tâlhării etc., — care, prin profilul lor, sînt capabile să comită fapte generatoare de evenimente deosebite.

Cercurile reacționare din străinătate manifestă un tot mai accentuat interes pentru atragerea la acțiuni ostile a persoanelor pretabile din unitățile economice rurale, datorită faptului că tot mai multe dintre acestea participă cu produse pe piața externă și trimit specialiști în străinătate la operațiuni comerciale, de cooperare sau asistență tehnică. În același timp, un număr tot mai însemnat de persoane din obiectivele miniere, de petrol și gaze, energetice, de transporturi, amplasate pe raza localităților rurale, se deplasează frecvent peste hotare.

De reținut este și faptul că a crescut numărul cetățenilor străini — vizitatori, comercianți și specialiști — care se deplasează pe diferite perioade în unitățile economice rurale. Cu asemenea ocazii, întreprind acțiuni de racolare, de reactivare a elementelor legionare, a foștilor condamnați pentru uneltire contra ordinii sociale, de propagare a unor idei neofasciste, naționalist-iredentiste, a spiritului emigraționist în rîndul naționalităților conlocuitoare, de antrenare a elementelor anti-sociale la acțiuni anarhice, protestatare, la crearea unor stări de spirit necorespunzătoare menite să afecteze climatul de ordine, disciplină și siguranță în sectorul economic.

În acest context trebuie să reținem faptul că numărul elementelor potențial periculoase aflate în mediul rural nu este cu mult mai redus față de cel existent în obiectivele și localitățile urbane și, ca urmare, în conformitate cu prevederile ordinelor în vigoare, cooperarea operativă și eficientă între organele de securitate și miliție a dobîndit o importanță din ce în ce mai mare în controlul activității persoanelor pretabile la săvîrșirea de infracțiuni sau alte fapte antisociale.

O atenție sporită trebuie acordată evenimentelor deosebite ce pot avea loc în unitățile economice din mediul rural respectiv: explozii, incendii, avarii, accidente grave de muncă, stări de spirit negative de natură a degenera în acțiuni anarhice, degradări majore ale materiilor prime, culturilor și produselor agroalimentare, sustrageri de armament, muniție și explozivi, răspîndirea de înscrisuri cu conținut ostil etc.

Ele pot fi urmarea unor acțiuni intenționate ori a neglijenței uneia sau mai multor persoane, conjugate cu existența unor factori favorizanți previzibili sau imprevizibili, precum și deficiențe de ordin tehnic.

Desigur, sarcina principală a aparatului de securitate și miliție, a tuturor organelor Ministerului de Interne este de a preveni producerea de asemenea evenimente printr-o activitate complexă informativ-operativă, prin acțiuni permanente de cooperare, care să aibă la bază amplasarea judicioasă a rețelei informative și un schimb rapid și eficient de informații.

Pentru aceasta, ofițerii de securitate cît și lucrătorii de miliție din mediul rural trebuie să se documenteze temeinic asupra locurilor unde s-ar putea produce evenimente deosebite, a cauzelor ce le pot ge-

nera și să acționeze, prin măsuri diversificate, pentru prevenirea ori limitarea consecințelor negative.

Prima cerință la producerea unui eveniment deosebit este de a se raporta, imediat, pe cale ierarhică conducerii Departamentului securității statului și Ministerului de Interne despre locul și natura evenimentului, urmările acestuia, măsurile întreprinse de organele de securitate și miliție în vederea neutralizării ori depistării elementelor ce l-au provocat, precum și măsurile luate pentru limitarea consecințelor.

În acest scop, este obligatoriu ca, în fiecare obiectiv sau mediu să se dispună de un sistem informațional eficient care să asigure cunoașterea imediată și transmiterea operativă a informațiilor.

Cercetările și măsurile întreprinse în cooperare de organele de securitate și cele de miliție urmăresc, în toate cazurile, stabilirea cauzelor evenimentului, a persoanelor vinovate de producerea lui și luarea măsurilor de a înlătura consecințele.

O direcție principală pe linia conlucrării eficiente a organelor de securitate și miliție în cercetarea evenimentelor deosebite este delimitarea precisă a responsabilităților, paralel cu antrenarea întregului potențial informativ și folosirea altor mijloace operative pentru clarificare. Succesul activității de cercetare este în cea mai mare parte rezultatul modului calificat de organizare și desfășurare a fiecărei acțiuni în parte, precum și al priceperii și consecvenței dovedite de fiecare dintre ofițerii cu misiuni pe această linie.

În cazul accidentelor de muncă, organele de securitate și miliție trebuie să acorde, în primul rînd, tot sprijinul pentru salvarea oamenilor cuprinși ori afectați de eveniment și să mobilizeze în acest scop toate forțele umane și materiale din zonă.

Cînd din cercetarea unor evenimente rezultă că acestea sînt datorate neglijenței ori încălcării atribuțiunilor de serviciu, continuarea cercetărilor urmează a se face de către miliție, iar organului de contra-informații în sectoarele economice îi revine sarcina de a intensifica măsurile specifice, pentru a stabili dacă în spatele aparenței de neglijență nu este o activitate îndreptată împotriva securității statului.

Un aspect aparte îl reprezintă evenimentele ce pot avea loc sub acțiunea elementelor anarhice și violente care pot pune în pericol securitatea obiectivelor, a unor instituții de stat și obștești, precum și viața oamenilor. Prima sarcină a organelor de securitate și miliție în aceste situații o reprezintă neutralizarea imediată a intențiilor ori acțiunilor acestora, orice târăgănare a măsurilor ordonate putînd aduce mari prejudicii pe plan economic, social și uman.

În scopul prevenirii producerii unor evenimente deosebite, organele de securitate și miliție care au în răspundere obiective economice de pe raza localităților rurale trebuie să asigure un permanent schimb de informații pe linia muncii de cunoaștere și curmare a oricăror fapte de natură să afecteze economia națională, să conlucreze în toate cazurile concrete, să aplice măsuri combinate, eficiente, pentru clarificarea operativă a faptelor infracționale.

Colonel Traian TAULESCU

Locotenent-colonel Claudiu NOTOPOL

Căpitan Ion GRIGORESCU

CONTRAINFORMAȚII ÎN SECTOARELE ECONOMICE

Unele neajunsuri ale muncii de securitate pe linia cunoașterii cauzelor și prevenirii evenimentelor din transporturile feroviare

În conformitate cu prevederile documentelor de partid, ale ordinelor conducerii ministerului și programelor de măsuri ale Departamentului securității statului, *sarcina prioritară* a aparatului de contrainformații în sectorul transporturi feroviare constă în *prevenirea săvârșirii de infracțiuni* îndreptate împotriva securității statului și producerii de evenimente cu urmări grave în acest important domeniu al economiei naționale.

Analizele efectuate asupra muncii de securitate desfășurate în acest sector, îndeosebi pe planul prevenirii evenimentelor de cale ferată, au evidențiat serioase neajunsuri care au făcut ca eficiența activității organelor noastre să nu se înscrie integral în cerințele de calitate impuse de exigențele actuale.

Ca urmare, în anul 1981, ne-am confruntat în continuare cu un număr mare de evenimente și infracțiuni (60 față de 67 în 1980) — nivelul acestora s-a menținut ridicat și în primul trimestru al anului 1982 (16) — unele dintre ele periclitzând securitatea călătorilor, integritatea materialului rulant, a instalațiilor de siguranța circulației și a bunurilor transportate, generând importante perturbații în traficul feroviar, pagube economice și victime omenești.

Din cercetarea și analiza, sub aspectul sarcinilor de securitate, a cauzelor și a modului cum s-au produs aceste evenimente și infracțiuni, cît și cu privire la persoanele implicate, rezultă următoarele :

● Circa jumătate din evenimentele petrecute au constat în : de-raieri de vagoane din componența trenurilor de călători și de marfă,

datorate, în special, neîntreținerii în parametrii de siguranță a materialului rulant și neremedierii, cu ocazia reviziilor ori reparațiilor, a defecțiunilor apărute la locomotive sau vagoane ;

● Alte 21 evenimente (primiri și expedieri de trenuri pe linii ocupate, ciocniri sau acostări ale acestora, scăpări de grupuri de vagoane pe pantă) au avut drept cauză încălcarea normelor instrucționale și a îndatoririlor de serviciu, de către mecanici de locomotivă, impiegați de mișcare, șefi de manevre ori alte categorii de personal cu rol hotărâtor în siguranța circulației ;

● S-a menținut la nivel ridicat și numărul incendiilor declanșate la vagoane aflate în componența trenurilor de călători și marfă, precum și la instalații de control și dirijare a circulației, înregistrându-se 10 asemenea evenimente ;

● Ne-am confruntat și cu 6 acțiuni de așezări ale unor obstacole pe calea ferată, în 5 cazuri autorii fiind minori. Faptele acestora au fost posibile pe fondul unor condiții favorizate de nerespectarea de către personalul din siguranța circulației a normelor cu privire la ridicarea și depozitarea materialelor aflate pe lângă calea ferată.

Majoritatea evenimentelor produse au avut loc pe raza a 14 județe : Arad (6) ; Hunedoara, Constanța, Galați (cite 4) ; Argeș, Caraș-Severin, Dimbovița, Harghita, Olt, Sibiu și Tulcea (cite 3) etc., iar pe raza Capitalei — 6.

Cazuistica analizată ne permite să tragem următoarele concluzii privind unele caracteristici ale evenimentelor de cale ferată :

— un număr relativ redus de cauze (4—5) au stat la baza majorității evenimentelor și infrațiunilor respective ;

— producerea evenimentelor precumpănește în zilele de la sfârșitul și începutul săptămânii, respectiv în intervalul ce precede ieșirea din tură sau turnusul de serviciu, când scade atenția și vigilența personalului ;

— în aproximativ 1/3 din numărul evenimentelor, persoanele implicate nu se aflau la prima abatere în executarea atribuțiilor de serviciu și, deci, predispoziția acestora la încălcarea normelor de siguranța circulației era evidentă.

Dinamica evenimentelor feroviare a reliefat existența unor neajunsuri în munca de securitate care au afectat activitatea de prevenire în acest sector de activitate, principalele carențe constând în :

1. *Nevalorificarea tuturor posibilităților de informare* existente în obiectivele feroviare, explicabilă, în primul rând, prin munca slabă de instruire și dirijare a surselor de către ofițeri și insuficienta pregătire pentru întâlniri, rezultatul fiind diminuarea spiritului de sesizare în legătură cu premisele de pericol, fenomenele negative și îndeosebi privind persoanele implicate în apariția lor.

Acest neajuns este pus în evidență de împrejurările care au favorizat accidentul din apropierea stației Brașov-Călători, prin ciocnirea unui tren de marfă de către un grup de vagoane neasigurate cu frână

contra fugirii pe pantă, consecințele fiind accidentarea mortală a mecanicului de locomotivă și avarierea gravă a 5 vagoane.

Deși în acest complex feroviar există cite 3—4 surse pe fiecare tură de serviciu, iar persoanele vinovate nu erau la prima abatere de acest gen, ofițerii de securitate nu au intrat la timp în posesia informațiilor necesare pentru a putea acționa preventiv.

Pe fondul unor minusuri asemănătoare din activitatea de cunoaștere nu au putut fi prevenite nici evenimentele din stațiile Zăvistreni, județul Teleorman, Cătușa, județul Galați, Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, Balotești, sectorul agricol Ilfov, precum și cazul de așezare pe linie a unor obstacole în zona Buciumeni, sectorul agricol Ilfov, soldat cu deraierea a 10 vagoane cisternă din componența unui tren de marfă.

2. *Neverificarea continuă și necunoașterea în profunzime a activității, comportării și preocupărilor persoanelor cu rol hotărîtor în siguranța traficului feroviar* au condus la situația să nu poată fi depistate și înlăturate în mod legendat, prin factorii competenți, din sfera siguranței circulației toate elementele potențial periculoase.

La multe inspectorate județene aceste verificări s-au limitat la căutări în evidențe, cite o investigație și în puține situații s-a realizat o supraveghere informativă calificată în rindul acestor persoane.

Concludentă în acest sens este neprevenirea accidentului din stația Verești, județul Suceava, produs prin ciocnirea unui tren de marfă cu o locomotivă și soldat cu 2 morți, precum și cu avarierea celor două locomotive și a 11 vagoane.

Deși la Remiza de locomotive Botoșani se cunoștea în rindul personalului că mecanicul trenului intrat pe linie ocupată are viciul beției, ajutorul său se afla de peste o lună în cercetări, împreună cu soția, pentru infracțiunea de pruncucidere, iar la Depoul Suceava mecanicii de pe locomotiva ciocnită — devenite victimele accidentului — își făcuseră o practică din furtul de mărfuri din vagoane în timpul serviciului (impactul i-a surprins cînd împărțeau asemenea bunuri), totuși, comportarea, faptele și preocupările lor nu au fost cunoscute la timp de către ofițerii de la cele două județe, cu toate că acțiunile respectivilor reprezentau atentate la siguranța circulației și cei în cauză erau incompatibili pentru a lucra în această sferă.

3. *Desfășurarea unei supravegheri informative de suprafață asupra persoanelor suspecte*, carență ce se răsfrînge negativ în cunoașterea gradului de implicare a elementelor respective în crearea sub forme mascate a premiselor de insecuritate pentru siguranța circulației trenurilor. Minusuri mai evidente pe această linie au fost constatate la ofițeri din inspectoratele județene Arad, Botoșani, Bistrița-Năsăud, Covasna, Harghita, Galați, Maramureș, Sibiu, Teleorman și Vîlcea care, deși nu au fost scutiți de evenimente în obiectivele feroviare de care răspund, totuși, nu au luat în lucru, prin dosare de urmărire informativă, nici o persoană din cele suspecte existente în aceste obiective ori au început asemenea urmăririi informative numai la ordin, după consumarea evenimentelor sau cazurilor suspecte.

4. *Neexploatarea cu maximă operativitate, în scop preventiv, a informațiilor primite de la rețea*, cu privire la apariția unor stări de pericol pe fondul nerespectării îndatoririlor de serviciu și al abaterilor repetate de la normele de muncă, superficialitatea controalelor efectuate de ofițeri în obiectivele cu vulnerabilitate deosebită, precum și slaba fermitate a acestora în urmărirea înlăturării complete a unor fenomene negative sesizate factorilor competenți pe plan local sau regional, care au condus la neprevenirea incendiului cu urmări grave ce a avut loc la cabina de centralizare a stației Arad, a altor două incendii declanșate la trenuri de călători în zona stațiilor Armeniș și Ciulnița, precum și a evenimentelor din apropierea stațiilor București-Triaș, Medgidia și Aciuța.

Despre încălcarea normelor de muncă prin depozitarea materialelor incendiare și folosirea surselor de foc în locuri interzise, precum și cu privire la consumul de alcool în timpul serviciului de către electro-mecanicii care supravegheau funcționarea echipamentelor de telecomandă din stația Arad, ofițerul care primise semnalări de la rețea a efectuat și un control în acest loc vulnerabil, a sesizat și conducerea secției C.T.; însă nu a urmărit dacă se întreprind și măsuri de înlăturare definitivă a stărilor de pericol și de îndepărtare din asemenea locuri a persoanelor vinovate și tragerea lor la răspundere potrivit legii.

Aceeași lipsă de operativitate în exploatarea informațiilor și slabă fermitate pe linia prevenirii au dovedit și ofițerii de la inspectoratele județene Caraș-Severin, Ialomița și I.M.B.-Securitate, în celelalte cazuri amintite, deoarece în legătură cu fumatul în vagoane de bagaje și transportul de substanțe neadmise la trenurile de călători se dețineau date, așa cum se cunoștea și despre pericolul deraierii de material rulant datorită stabilității precare a liniei, însă, aceste informații, fie că nu au fost valorificate la timp, fie că ofițerii s-au limitat la sesizarea aspectelor negative către factorii competenți, considerind în mod greșit că astfel și-au încheiat misiunea preventivă.

5. *Slaba conlucrare dintre ofițerii de la compartimentul de profil și cei ce asigură contrainformativ unități economice reparatoare de material rulant ori posesoare de linii industriale, respectiv caracterul* sporadic al schimbului de informații pe plan interjudețean și interregional. Existența acestei deficiențe mai vechi explică de ce nu au putut fi prevenite evenimente ca cel care a avut loc în circulația trenului cu cisterne încărcate cu benzină din stația Bradu-Rafinărie. Deși îndrumarea vagoanelor cu scurgeri din conținut constituia un procedeu periculos practicat de mai mult timp, semnalările despre atari aspecte negative nu au făcut obiect de informare reciprocă permanentă între ofițerii de la Inspectoratul județean Argeș care asigură contrainformativ stația C.F.R. și respectiv, rafinăria; nici cu ofițerii de la celelalte județe nu s-a cooperat în mod corespunzător pentru prevenirea fenomenului și stabilirea persoanelor vinovate, deși majoritatea trenurilor cu asemenea produse circulă până la Constanța-Port ori în alte direcții pe magistralele feroviare.

În mod asemănător, nerealizarea unei conlucrări corespunzătoare între ofițerii care au în răspundere unitățile reparatoare de material rulant Simeria, Pașcani, Roșiori, Craiova, „16 Februarie“-Cluj, București-Triaș și Grivița Roșie și cei care asigură contrainformativ stațiile de formare a trenurilor, triaje, complexe feroviare, revizii de vagoane și depouri de locomotive la diferite județe, a avut efecte negative pe linia prevenirii dării acestora în exploatare cu defecțiuni ce au condus la evenimente de genul celor produse în stațiile Cîmpuri-Surduc, județul Hunedoara, Tușnad, județul Harghita, Drăgănești-Olt și altele.

Ca o concluzie finală, se poate menționa că deși au crescut fermitatea și operativitatea în cercetarea, sub aspect de securitate, a evenimentelor cît și în urmărirea soluționării — potrivit legii — a cauzelor penale, persistă încă serioase neajunsuri și în acest domeniu.

Cele mai multe se referă la neefectuarea actelor procedurale — lăsate adesea în mod greșit în sarcina organelor C.F.R. —, precum și la nefolosirea, decît în mică măsură, a rețelei informative și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate de care dispunem. Ca urmare, dispar indicii ori probe cu privire la cauze, se târăgănează finalizarea cercetărilor și mai cu seamă clarificarea evenimentelor sau infracțiunilor prin prisma faptelor ce ne sînt date în competență.

Acționînd în permanență pentru înlăturarea neajunsurilor care mai persistă în activitatea de contrainformații în sectorul transporturi feroviare, vom contribui la realizarea unei noi calități, a dezideratului major al muncii din acest sector și anume prevenirea evenimentelor deosebite și a altor fapte ce pot leza buna funcționare a transportului feroviar.

Locotenent-colonel Traian ULARU

O SARCINĂ DE MARE RĂSPUNDERE

APLICAREA NEABĂTUTĂ A NORMELOR PRIVIND APĂRAREA SECRETULUI DE STAT

In ansamblul preocupărilor statornice pentru perfecționarea întregii activități economico-sociale, pentru lărgirea democrației socialiste, partidul și statul nostru acordă o atenție deosebită ocrotirii valorilor fundamentale ale societății împotriva oricăror acte sau fapte de natură să le aducă prejudicii.

O componentă esențială a acestei concepții o reprezintă activitatea de protejare a secretului de stat — una din importante valori sociale —, de îndeplinirea căreia depinde într-o măsură hotărâtoare întărirea capacității de apărare a Republicii Socialiste România. Evidențiind semnificația sa politică, economică și militară, Legea nr. 23/1971 stipulează, în primul articol: „Apărarea secretului de stat este o îndatorire patriotică, o obligație de onoare a tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România — muncitori, țărani, intelectuali și alte categorii de oameni ai muncii — prin care aceștia își aduc contribuția la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului român, a independenței, suveranității și integrității teritoriale a statului nostru“.

Organele de securitate, investite prin Legea nr. 23/1971 și Decretul nr. 121/1978 cu obligații și atribuții deosebite în acest domeniu, și-au perfecționat continuu concepția de acțiune și metodologia organizării, pe criterii științifice, a activității de apărare a secretului de stat, de protecție a deținătorilor de secrete și de prevenire a scurgerii de informații din obiectivele asigurate contrainformativ. Ca urmare, unitățile și lucrătorii de securitate și-au întărit legăturile cu oamenii muncii, care își aduc o însemnată contribuție la închiderea canalelor de scurgere a unor date și informații cu caracter secret, la combaterea hotărâtă a manifestărilor de neglijență și superficialitate în apărarea secretului, la înlăturarea fermă a atitudinilor de pălăvrăgeală și lăudăroșenie, a tuturor acelor situații prin care s-ar putea aduce prejudicii orânduirii noastre.

Apărarea secretului de stat, asigurarea securității datelor și documentelor secrete, prevenirea oricăror desconspirări cu privire la organizarea muncii, mijloacele, metodele și procedeele de lucru, rezultatele obținute în îndeplinirea misiunilor și sarcinilor încredințate, tot ceea ce se referă la activitatea organelor de securitate constituie sarcini de prim ordin ale fiecărui lucrător. Relevând necesitatea asigurării secretului muncii noastre, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia în cuvîntarea la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, din decembrie 1976: „În activitatea Ministerului de Interne — pe lângă combativitate, fermitate și vigilență — se impune și o grijă deosebită pentru păstrarea secretului, nu numai de către alte organe, ci și de către organele de securitate și miliție înseși. Sint domenii unde dacă nu se asigură păstrarea secretului se pun în pericol interesele statului, se aduc daune societății“.*

* „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate“, vol. 13, Ed. pol., București 1977.

În actuala situație internațională, deosebit de complexă, accentuarea crizei economice, sporirea eforturilor de menținere sau reimpărțire a sferelor de influență, exacerbară cursa înarmărilor, ca și recrudescența activității serviciilor de spionaj, reactivarea unor grupări reacționare din exterior — constituie elemente care modifică continuu situația operativă.

Așa stînd lucrurile, nu trebuie să uităm nici un moment activitatea cadrelor și agenților de spionaj, a emisarilor cercurilor reacționare din străinătate sau a elementelor ostile din țară care dovedesc un interes sporit pentru cunoașterea unor aspecte strict interne ale muncii organelor de securitate și miliție. Aceste realități demonstrează, o dată mai mult, actualitatea prețioasei indicații a comandantului suprem al forțelor noastre armate de a dovedi o înaltă vigilență și o grijă deosebită pentru apărarea secretelor muncii.

Din problematica deosebit de complexă a apărării secretului de stat, aș dori să mă opresc asupra unui singur aspect, și anume cel al modului în care sînt traduse în viață prevederile legale privind lucrul cu documentele secrete.

Este un fapt incontestabil că, datorită acțiunilor și măsurilor întreprinse de comandanți, de organele și organizațiile de partid, a crescut răspunderea tuturor cadrelor pentru aplicarea fermă a prevederilor Legii nr. 23/1971, precum și ale Ordinului nr. 150/1972 referitoare la evidența, întocmirea, multiplicarea, manipularea, păstrarea și transportul documentelor secrete. S-a accentuat, de asemenea, grija pentru compartimentarea, conspirarea și secretizarea muncii, întărirea spiritului de vigilență, formarea și dezvoltarea unor opinii colective înaintate. Dar, deși s-au obținut rezultate pozitive în acest domeniu, continuă să se manifeste, totodată, o seamă de neajunsuri, se săvîrșesc abateri, iar acțiunile educativ-preventive nu sînt întotdeauna la nivelul cerințelor și exigențelor puse în lăta organelor noastre de conducere a Ministerului de Interne. Astfel, practica muncii, controalele și testările efectuate, relevă existența unor nereguli care, dacă nu sînt remediate la timp, pot aduce prejudicii serioase apărării secretului de stat.

Iată cîteva dintre aceste neajunsuri :

● Deși ar putea părea neverosimil, mai sînt cadre ale ministerului nostru care ignoră esența normelor Legii nr. 23/1971 și ale Ordinului nr. 150/1972 și, în consecință, **nu iau în evidență toate documentele, lăsînd neînregistrate o serie de materiale care conțin date cu caracter secret**. Această abatere de la normele de evidență a documentelor secrete se întîlnește mai frecvent atunci cînd este vorba de agendele și caietele de lucru, cu toate că în ele sînt consemnate probleme de natură operativă, măsuri concrete pe diferite profile de muncă sau asupra unor persoane, orientări ale activității, prevederi ale ordinelor și instrucțiunilor noastre interne.

Se înțelege că o asemenea stare de lucruri este dăunătoare, întrucît generează premise reale de scurgere a datelor și informațiilor, de pierdere, răfacire sau sustragere a documentelor, cu consecințe dintre cele mai grave. Edificator este următorul caz întîlnit la o unitate județeană de securitate. În urmă cu cîteva ani, un ofițer dintr-un compartiment special a fost trecut în rezervă pentru abateri disciplinare și activitate necorespunzătoare. Nu de mult, acesta a predat organelor de contrainformații o agendă și două caiete de lucru pe care le-a folosit în perioada cît a activat în aparatul de securitate. Agenda conținea conspectul a două ordine de linie cu caracter „strict secret“, evidența rețelei informative pe care a avut-o în legătură și numele unor persoane aflate în atenția organului de securitate respectiv, iar în caiete erau consemnate date profesionale strict interne. Cum s-a ajuns la această situație? Prin neluarea în nici o formă de evidență a celor trei caiete, ceea ce a făcut imposibilă urmărirea și retragerea lor în momentul trecerii sale în rezervă. O altă cauză de ordin major a constituit-o lipsa controlului permanent, exigent și la obiect. Dealtfel, totmai verificarea superficială a modului cum se respectau prevederile legale pe linia evidenței documentelor secrete a făcut posibilă folosirea acestor caiete neînregistrate și nepredarea lor la trecerea în rezervă a ofițerului, fără ca cineva să sesizeze aceste deficiențe.

La abaterile de acest gen se adaugă și altele la fel de grave. Astfel, în unele unități s-au găsit planuri de măsuri, sinteze în acțiuni informative, note de analiză, situații statistice referitoare la rețeaua informativă sau baza de lucru care nu au fost clasificate în raport cu conținutul datelor și informațiilor pe care le încorporau. De asemenea, în anumite documente s-au dactilografiat în clar unele

acțiuni ce urmau să se întreprindă sau numele persoanelor aflate în atenție pe diferite probleme de muncă, contravenindu-se prevederilor Ordinului nr. 150/1972.

● Se mențin încă neajunsuri în ceea ce privește **multiplicarea documentelor secrete și folosirea mijloacelor de multiplicare**. Cele mai frecvente deficiențe, care constituie în același timp și principalele cauze de pierdere sau înstrăinare a unor materiale, se referă la neînscirarea în registrele de dactilografiere ori de multiplicare a unor documente secrete. Semnificativă în acest sens este ușurința dovedită de un ofițer de securitate care a multiplicat la xerox Ordinul ministrului de interne nr. 00140/1981.

● Minusuri, de loc neglijabile, se constată pe linia **aplicării dispozițiilor Ordinului nr. 150/1972 privind procesul de manipulare a documentelor**. Sînt, astfel, destul de multe situații în care predarea sau primirea documentelor secrete nu se efectuează așa cum prevede legea, pe bază de semnătură, ci în virtutea „încrăderii”. Viața a demonstrat convingător că acest mod de manipulare a documentelor a adus prejudicii însemnate muncii, atrăgînd, cum era și firesc, măsuri împotriva celor vinovați. Concludent este cazul locotenentului (rez.) B.G., care a predat sergentului-major (rez.) O.G. un ordin de linie cu caracter „strict secret”, fără a pretinde semnătură de predare-primire. Ulterior, ofițerul a uitat să retragă documentul, care s-a pierdut ori a fost sustras, deoarece subofițerul nu a manifestat grijă să-l păstreze în condiții corespunzătoare.

Desigur, asupra acestor persoane, foste cadre de miliție, s-au luat măsurile legale corespunzătoare și, deși aparent cazul pare rezolvat, totuși, cîteva întrebări se impun: cît au pierdut societatea, ministerul, colectivul de muncă și cei implicați direct? Cum se puteau evita aceste pierderi? Care este raportul real dintre încredere și forța probatorie și de disculpare a unei simple semnături de predare-primire a unui document cu caracter secret de stat? Nu este lipsit de importanță ca asupra acestor aspecte să medităm mai profund și, totodată, să întreprindem măsurile ce se impun pentru înlăturarea lor completă.

În egală măsură trebuie să milităm pentru eliminarea definitivă a cauzelor care mai fac posibilă apariția unor abateri legate de **păstrarea documentelor secrete de stat, de transportul acestora în condiții de insecuritate, mai ales de scoaterea lor din unitate pentru a fi duse în alte locuri decît cele autorizate**. Acest gen de lipsuri creează fisuri în sistemul de apărare a secretului de stat din ministerul nostru. Nu o dată ne-am confruntat cu situații în care unii lucrători au uitat fichetele descuiate la treminarea programului, au părăsit birourile de lucru fără să asigure documentele la care puteau avea astfel acces și persoane neautorizate, au păstrat materiale secrete în sertarele birourilor sau chiar au mers cu documentele secrete la diferite întreprinderi și instituții pentru a le multiplica în condițiile lipsei de securitate. De asemenea, în mod ușuratic, unele cadre au încredințat documente secrete unor persoane civile pentru a le transporta la sediile organelor de miliție sau securitate, ori au expediat materiale informative prin poșta civilă. În unele cazuri s-au folosit rezervești, militari în termen sau alte persoane neavizate pentru întocmirea unor astfel de lucrări.

Cîteva exemple sînt semnificative în acest sens. Astfel, cu prilejul controlului documentelor și aplicării vizelor de intrare unor marinari străini sosiți în R. S. România, un ofițer a lăsat, din neatenție, în carnetul unuia, o adresă cu caracter „secret” primită de la o altă unitate, referitoare la încercările emigrației maghiare din R. F. Germania de a introduce în țara noastră un manifest cu conținut ostil. Materialul a fost recuperat ulterior la controlul făcut marinarului respectiv în alt județ, cu ocazia îmbarcării. Un ofițer de miliție a scos din unitate mai multe dosare personale cu mapele anexe și dosare de verificare, pe care le-a ținut acasă, cu intenția de a nu le prezenta controlului eșalonului superior. Între timp, fiind trecut în rezervă la cerere, „a uitat” să aducă documentele, care au rămas astfel nescăzute din evidențe. Lipsa lor a fost constatată destul de tîrziu, făcînd imposibilă recuperarea integrală, deoarece o parte au fost distruse prin ardere în încercarea de a-și ascunde fapta reprobabilă. Și în acest caz au fost aplicate prevederile legii, căci nu se poate manifesta clementă pentru cei care nesocotesc cerințele apărării secretului de stat.

Nu mai puțin adevărat este faptul că aceste situații scot și mai pregnant în evidență necesitatea controlului, a verificării atente a modului în care sînt aplicate și se respectă spiritul și litera prevederilor normelor privind apărarea secretului

de stat. Este o obligație nu numai a șefilor profesionali, ci a tuturor cadrelor. În virtutea sarcinilor ce le revin, toți trebuie să se preocupe de mai buna soluționare a cazurilor și problemelor ce le au de rezolvat și de asigurarea securității documentelor, de respectarea principiilor privind compartimentarea și secretizarea muncii. Când aceste cerințe sînt scăpate din vedere sau sînt neglijate, apar situații ce creează pericole grave pentru munca organelor noastre. Așa cum au apărut, din păcate, la un inspectorat județean de securitate, de unde a dispărut un ordin cu caracter „strict secret de importanță deosebită”, sau la o unitate centrală, unde s-a constatat lipsa unui dosar de urmărire informativă, evenimente favorizate de deficiențele în păstrarea, respectiv mînuirea documentelor secrete.

● **Vigilența și responsabilitatea scăzute ale unor cadre în executarea atribuțiilor de serviciu, în asigurarea conspirativității muncii** constituie o altă latură generatoare de pericol pentru securitatea datelor și documentelor secrete.

În acest sens, relevant este cazul petrecut nu de mult la un post comunal de miliție. Șeful acestuia a primit telefon de la un fost coleg de școală militară, ce fusese trecut în rezervă, care i-a spus că devenise ofițer și va trece prin comună cu o misiune specială. Fără să verifice aceste afirmații și fără să raporteze la inspectorat, șeful postului de miliție a împrumutat un autoturism cu care l-a adus personal pe „ofițer” dintr-un oraș apropiat, deși nu poseda permis de conducere, încălcînd legea și din acest punct de vedere. Ajunși la sediul miliției din comună, falsul ofițer — căruia nu i s-a solicitat legitimația și ordinul de serviciu — a început controlul asupra stadiului muncii specifice desfășurate de subofițer. Împreună au efectuat două întâlniri de control — cu o sursă folosită pe linie de securitate și cu alta pe linie de miliție —, au analizat în teren sistemul de legătură impersonală cu rețeaua informativă, au examinat camera unde se păstrau armamentul și muniția și au întreprins cîteva acțiuni de control pe raza comunei. Activitatea infracțională a „controlorului” ar fi continuat poate, dacă nu ar fi intervenit, după șase zile, sesizarea unor cetățeni din comună, care au fost contrariați de comportarea și modul de acțiune ale acestui individ, ce preluase inițiativa, desfășurînd acțiuni pe cont propriu.

Învățămintele rezultate din acest caz ar putea constitui baza unor acțiuni de pregătire contrainformativă a efectivelor vizînd creșterea vigilenței, care se impun cu atît mai mult cu cît și la unele recente testări s-au întîlnit abateri grave de la prevederile regulamentelor militare și ordinelor de linie.

★

Din exemplele prezentate se desprinde, ca o primă concluzie, necesitatea cunoașterii permanente, de către întregul personal, a factorilor cauzali ai neajunsurilor și deficiențelor din acest domeniu, în vederea înlăturării ferme a acțiunilor, pentru protejarea eficientă a secretului de stat.

În al doilea rînd, rezultă că activitatea preventivă este incomparabil mai ușor de îndeplinit și mai puțin costisitoare decît munca de combatere a unor urmări negative, mai ales că uneori este foarte greu, dacă nu chiar imposibil, să se evalueze cuantumul prejudiciilor aduse secretului de stat, societății sau persoanelor vizate.

Realizarea acestui deziderat la valențele și exigențele puse constant în fața noastră de conducerea partidului și statului, de factorii de decizie din minister, presupune acțiunea conjugată a tuturor forțelor, participarea activă, conștientă a fiecărui cadru la elaborarea și aplicarea unor măsuri adecvate de apărare și auto-apărare a sa și a membrilor de familie. Organizarea și desfășurarea muncii de apărare a secretului de stat, de prevenire a scurgerii de informații trebuie să se bazeze statornic pe ordinele și indicațiile comandantului suprem al forțelor noastre armate — tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — pe ordinele și instrucțiunile de muncă, a căror cunoaștere temeinică și aplicare neabătută reprezintă de fapt esența întregii problematice.

Locotenent-colonel Stelian CHELARIU

TERORISM-ANTITERORISM

TENDINȚE ȘI FORME DE MANIFESTARE A TERORISMULUI PE PLAN INTERNAȚIONAL. PERFEȚIONAREA PREGĂTIRII CADRELOR DE SECURITATE ÎN SCOPUL EXECUTĂRII MISIUNILOR DE COMBATERE A TERORISMULUI

— documentar —

I. Concluzii operative din cazuistica terorismului internațional pe anul 1981

Analiza științifică la care este supus terorismul — devenit prin intensitate și prin arie de răspîndire un adevărat „flagel planetar” — pune în evidență, tot mai pregnant, că este rezultatul acțiunii a numeroase cauze economico-sociale și politico-ideologice. Proliferarea violenței ca formă de manifestare a terorismului în lumea de astăzi își are, fără echivoc, originea în criza de sistem a capitalismului, repercutată la nivelul comunității internaționale contemporane.

Neliniștea opiniei publice, starea de nesiguranță economică a individului în țările capitaliste, pe de o parte, și valul de teroare, umbra neagră a neofascismului, pe de altă parte, survin pe fondul competiției înarmărilor, care a dobîndit dimensiuni periculoase, fără precedent. Sporirea arsenalelor militare, prin alocări de resurse materiale și financiare tot mai mari de la an la an, apariția de noi arme, tot mai sofisticate și devastatoare, generează riscuri extrem de grave pentru toate popoarele.

În materiale de analiză ale unor organisme internaționale și publicații străine, în retrospectivă ale deceniului 1970—1980 și ale anului trecut, precum și în anticipările cu privire la deceniul în care am intrat, printre altele, se concluzionează că terorismul reprezintă un fenomen de o largă răspîndire care are putere să provoace schimbări semnificative în echilibrul relațiilor dintre state; terorismul de orice gen — asasinat, răpiri, provocări de explozii etc. — va spori în mod considerabil întrucît echilibrul societății este din ce în ce mai mult tulburat de diverși factori, cel mai semnificativ fiind de ordin economic (crize economice și financiare, șomaj, subdezvoltare); există pericolul ca, în viitor, unele grupări extremiste să-și poată procura chiar arme nucleare, biologice sau chimice și să le folosească pentru atingeră scopurilor ce le urmăresc.

Din cazuistica terorismului internațional a anului 1981 se desprind următoarele concluzii de ordin operativ:

◆ Amplificarea fenomenului terorist, în unele state, este urmarea directă și a recrudescenței fascismului și neofascismului, a apariției de noi grupări cu orientări de extremă dreapta, care sporesc considerabil numărul organizațiilor ce adoptă sau recurg la practici teroriste.

Indiferent de scopurile și programele afișate de asemenea grupări și organizații, practicile lor teroriste sînt menite să facă jocul cercurilor reacționare, să lovească în interesele forțelor democratice ale societății prin promovarea așa-numitei

strategii a tensiunii, urii și a discordiei naționale, în vederea opririi unor procese politice înnoitoare și a deteriorării relațiilor dintre state.

Profitând de fenomenele de criză economică și politică, de instabilitatea și nesiguranța ce domnesc în lumea capitalului, neofasciștii folosesc practici teroriste, violență, învrăjbire națională, se fac purtători și instrumente ale transpunerii în fapt a unor opțiuni profund reacționare în drumul lor spre înăbușirea democrației și instaurarea unor regimuri dictatoriale, de teroare. Victimele sînt, de regulă, militanți pentru democrație, membri ai partidelor comuniste și socialiste, lideri sindicali, personalități politice, ziariști, magistrați, cadre ale armatei, polițiști.

— Autoritățile vest-germane au apreciat că evoluția îngrijorătoare a radicalismului de dreapta din 1980 a continuat și în 1981, cînd 150 de neonaștiști, implicați în peste 50 de atentate — în care și-au pierdut viața 19 persoane — au fost deferiți justiției. Mișcările neonaziste sînt subvenționate de cercuri de afaceri vest-germane, iar unele baze de antrenament ale teroriștilor se află în străinătate: Franța, Italia, Spania, Irlanda de Nord și Liban.

— În Italia, terorismul de „extremă stînga” a fost mai activ decît cel de „extremă dreapta”. Astfel, din cele 311 atentate, 138 au fost comise de organizații sau teroriști de extremă stînga, 54 de extremă dreapta, 3 de extremiști armeni etc. În unele atentate s-au înîlînit, deopotrivă, extremiști „de stînga” și „de dreapta”, granițele dintre cele două curențe devenind acum mai ușor de trecut. Forțele de ordine au plătit, și în 1981, un greu tribut terorismului, 13 polițiști italieni fiind victime ale violenței.

— În Austria, grupările neofasciste și extremismul de dreapta sînt legate de cele din Germania federală, iar în Belgia acționează organizația neofascistă intitulată „Ordinea militantă flamandă”, cunoscută cu manifestări rasiste și teroriste la adresa muncitorilor emigranți aflați în această țară. Bert Erickson, liderul organizației, declara fără scrupule: „...În legătură cu ei — muncitorii străini — nu vom face nici o concesie. Dacă va trebui să curgă sînge, cu atît mai rău pentru ei”.

◆ În contextul actual al situației internaționale, în condițiile activizării cercurilor religioase, se constată o tot mai pronunțată tendință de organizare și îndocitrinare fanatică a membrilor unor secte, în special aparținînd cultului islamic, care săvîrșesc acte teroriste. Organizația „Frații musulmani” și-a extins aria geografică de acțiune, din Orientul Mijlociu în Europa Occidentală și în alte zone, iar prin gravitatea unor acte teroriste s-a dovedit a fi deosebit de periculoasă. De remarcat este și faptul că organizația dispune de centre de pregătire militară și propagandistice nu numai în țările arabe, dar și în Europa Occidentală: Italia, Franța și R.F. Germania. Numai dintr-un singur exemplu, din multitudinea celor care pot fi date, reiese pregnant caracterul și scopul unei asemenea organizații. La 29 noiembrie 1981, teroriști din organizația „Frații musulmani” au plasat o încărcătură de peste 100 kilograme de exploziv, într-un cartier aglomerat din capitala Siriei. Explozia „automobilului ucigaș” s-a soldat cu moartea a 64 de persoane, rănirea altor 135 și avarierea a numeroase imobile.

O acțiune violentă cu consecințe dintre cele mai grave a avut loc, la 6 octombrie 1981, în timpul unei parăzi militare desfășurate la Gairo. Un comando format din fanatici religioși, profitînd de insuficiența măsurilor de securitate, s-a infiltrat în coloana demonstranților cu arme de foc și grenade. Actul terorist a vizat asasinarea președintelui egiptean Anwar El Sadat care și-a pierdut viața alături de alte personalități aflate în tribuna oficială.

◆ Deturnările de avioane continuă să amenințe securitatea transporturilor aeriene. În anul 1981 au fost afectate, prin astfel de acte, companii aviatice din S.U.A., Pakistan, Indonezia, Turcia, India, dar și din unele țări socialiste, ca Polonia și Iugoslavia.

Printre metodele folosite de teroriști sînt :

— penetrarea dispozitivelor de control antiterorist de pe aeroporturi, îmbarcarea teroriștilor la bordul aeronavelor cu armament și amenințarea echipajelor pentru a schimba ruta de zbor — în cele mai multe cazuri de deturnări;

— amenințarea cu uciderea unei persoane de la bordul aeronavei dacă pilotul avionului nu schimbă ruta de zbor. Așa au procedat, la 18 septembrie 1981, cei 12 pirați — nouă bărbați și trei femei — care au deturnat un avion polonez

de pe o cursă internă spre Berlinul occidental. În schimb, acțiunea din ziua de 23 septembrie a aceluiași an, când patru polonezi au încercat deturnarea tot spre Berlinul occidental a avionului de pasageri de pe ruta Varșovia-Koszalin, nu a reușit. Pilotul, după timpul aproximativ de zbor pînă la destinația indicată, a declarat piraților că au ajuns la aeroportul dorit de ei, în realitate aterizase la Varșovia, unde au fost reținuți.

◆ În multe state din lume misiunile diplomatice și membrii acestora au continuat să fie ținta atacurilor teroriste. În 1981 s-au înregistrat peste 40 astfel de acțiuni.

Deosebit de activă din acest punct de vedere s-a dovedit a fi organizația „Armata secretă de eliberare armeană” care a întreprins numeroase atentate asupra ambasadelor și diplomaților turci din unele state. Astfel, un comando format din 4 persoane, acționînd în numele acestei organizații, a ocupat Ambasada Turciei din Paris, luînd ostatici 60 de persoane, dintre care două au fost rănite. Comandoul a cerut eliberarea deținuților politici armeni din Turcia, amenințînd că, în caz contrar vor ucide, la limita expirării timpului de 12 ore, toți ostaticii. Pe timpul cît s-au purtat negocieri, forțele antiteroriste franceze au încercuit zona și au trecut la acțiune. După 15 ore de la declanșarea operațiunii, trei dintre teroriști s-au predat, iar cel de-al patrulea a fost rănit. Teroriștii au cerut azil politic în Franța. Cererea le-a fost respinsă, urmînd a fi judecați.

Pe fondul războiului civil din Liban, bilanțul violenței în 1981 pe teritoriul acestui stat a fost deosebit de ridicat. S-au produs numeroase atentate și asupra personalului diplomatic acreditat în această țară. Din „seria neagră” de atentate reamintim că, la 4 septembrie 1981, un comando a atacat cu focuri de armă automobilul în care se afla ambasadorul Franței, ucigîndu-l, iar la 15 decembrie a fost distrusă în întregime, în urma unor șarje explozive plasate în interior și exterior, clădirea Ambasadei Irakului din Beirut. Aproximativ 37 de persoane au fost ucise, iar o sută rănite.

Pentru a pune în evidență dimensiunea actelor teroriste împotriva unor asemenea ținte, trebuie arătat că în lume, din 1968 pînă în prezent, s-au înregistrat peste 3000 atacuri teroriste asupra diplomaților, soldate cu 300 de morți și peste 300 de răniți; de asemenea, 20 de ambasadori din 12 țări au fost asasinați.

◆ Așa cum a evidențiat cazuistica internațională s-au accentuat și sporit tentativele de asasinat, loviturile de stat și s-a extins practica mercenariatului și a acțiunilor de teroare (la nivel de stat). Este suficient să amintim de încercarea de lovitură de stat fascistă din Spania (23 februarie 1981), acțiunea Israelului de a distruge instalațiile nucleare din Irak, precum și tentativa de lovitură de stat în Republica Seychelles (25 noiembrie 1981), realizată de un comando de mercenari.

Dovedind consecvență în această problemă, reprezentanții țării noastre au pledat și la Reuniunea pentru securitate și cooperare în Europa de la Madrid, ca în declarația finală a conferinței să se condamne ferm terorismul și să fie inițiate activități eficace pentru prevenirea și eliminarea unor astfel de acte, prin măsuri inițiate atît pe plan național, cît și printr-o largă cooperare internațională, care să se regăsească în acorduri bi și multilaterale.

II. Unele caracteristici ale situației operative antiteroriste

Evenimentele ce se produc pe plan internațional, stările de tensiune și conflictuale din anumite zone ale lumii, recrudescența actelor teroriste, ideologia nefastă a organizațiilor teroriste și neofasciste, campania de propagandă dușmănoasă a cercurilor reacționare împotriva țărilor socialiste și activitățile ostile prezente desfășurate de unii străini și autohtoni conferă un caracter complex și dinamic situației operative antiteroriste interne.

Factorii ce influențează situația operativă antiteroristă sînt:

— planurile și activitățile dirijate din exterior împotriva țării noastre de unele grupări extremist-teroriste, servicii de spionaj, cercuri ale legionarilor, elemente înrăite din emigrația română și cea maghiară iredentistă, precum și din partea unor organizații reacționare, neofasciste și centre cultice;

— amploarea terorismului pe plan internațional și influența pe care acest fenomen o exercită asupra unor străini ce se găsesc în țara noastră, în special din rîndul celor aflați la studii, dar și asupra unor elemente autohtone, cu o slabă educație ;

— propaganda dușmănoasă desfășurată din exterior prin posturi de radio și prin alte mijloace ;

— psihoza evazionistă manifestată în rîndul unor elemente aventuriere și încercări ale acestora de a-și atinge scopul, inclusiv prin metode și practici teroriste ;

— tendința unor „protestatari“, foști condamnați pentru infracțiuni grave și a unor elemente înrăite de a recurge la arsenalul de metode și mijloace ale terorismului (organizare în grup, procurare de armament, luare de ostatici, deturare de aeronave ale aviației civile, furt de avioane utilitare ori capturare de șalupe pentru traversarea Dunării ș.a.) ;

— încercarea unor elemente de a confecționa artizanal armament, muniție și dispozitive explozive.

În anul 1981, pe raza mai multor inspectorate județene — Iași, Timiș, Prahova, Ialomița — au fost descoperite și ridicate în vederea confiscării 2.947 arme diferite, 38.447 cartușe și 11.700 capse pirotehnice, precum și însemnate cantități de substanțe toxice.

● Consumarea unor acte terorist-diversioniste în condițiile în care măsurile de prevenire sînt inefficiente poate genera grave prejudicii securității statului cu implicații profunde determinate de :

— afectarea relațiilor R. S. România cu alte state ;

— crearea de stări de spirit necorespunzătoare, lansarea de zvonuri, alimentarea propagandei ostile ;

— pierderi de vieți omenești, distrugeri de bunuri și valori etc.

● Unele incidente ori stări de spirit necorespunzătoare pot să degenereze în acte grave de tulburare a liniștii și ordinii publice, de afectare a securității unor obiective, în cazul în care măsurile preventive se dovedesc inefficiente, cum au fost :

— conflictele dintre un grup de studenți străini și elemente autohtone din Timișoara, în primăvara anului 1980 ;

— disputele dintre unele grupări studențești naționale arabe, ce au continuat și prin acte de dezordine (cele din București, Brașov, Cluj-Napoca, în anul 1981) ;

— acțiuni anarhice la unele ambasade în care au fost implicați studenți din țările respective (Gabon, Nigeria, Burundi).

● Specificul situației operative antiteroriste actuale impune cu necesitate adoptarea unor măsuri eficiente de prevenire, pe întreg teritoriul R. S. România.

De fapt, aceasta este cerința de bază a Ordinului ministrului de interne nr. 001370/1978, completat și prin prevederile Ordinului D/00140/1981 privind organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative în mediul rural.

Asigurarea deplinei stăpîniri a situației operative antiteroriste este posibilă numai în condițiile realizării unei permanente cooperări între toate unitățile ce au sarcini pe această linie, deziderat important al ridicării calității muncii de prevenire a oricăror acte terorist-diversioniste pe teritoriul patriei noastre.

III. Perfecționarea pregătirii aparatului de securitate în vederea creșterii eficienței activităților de prevenire și a intervenției antiteroriste.

Programul de măsuri al Departamentului securității statului pentru anul în curs stabilește ca factorii de răspundere să manifeste preocupare sporită pentru diversificarea și dezvoltarea pregătirii de specialitate și militare a cadrelor din întregul aparat de securitate spre a fi în măsură să execute misiunile de combatere a terorismului.

Pregătirea antiteroristă a întregului aparat de securitate este concepută și se realizează în conformitate cu prevederile Dispozițiilor aprobate prin Ordinul nr. 01850/1980 al ministrului de interne. În acest sens, se are în vedere, în mod prioritar, implicarea procesului de instruire în sarcinile izvorite din problematica antiteroristă, specifice situației operative cu care se confruntă unitățile de securitate și inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, precum și realizarea unei pregătiri cu un pronunțat caracter practic-aplicativ.

Pentru anul în curs, conducerea Departamentului securității statului a aprobat unele teme de instruire antiteroristă a tuturor cadrelor de securitate, prin realizarea cărora se urmărește :

- însușirea concepției de luptă antiteroristă de către întregul aparat de securitate, precum și realizarea unei conlucrări operative și eficiente între profilul antiterorist și celelalte compartimente de securitate ;

- evidențierea specificului măsurilor informativ-operative de recrutare și instruire a rețelei informative pe profil, a particularităților urmăririi informative a suspecților, precum și a supravegherii în mediile și în zonele obiectivelor vizate ;

- cunoașterea tehnicii de luptă și folosirea în condiții bune a armamentului din dotare ;

- formarea cadrelor de securitate ca luptători cu aptitudini și calități cerute pentru executarea exemplară a misiunilor antiteroriste (buni trăgători, cunoscători ai procedeelelor de atac și autoapărare, rezistenți la eforturi fizice prelungite, apti pentru a îndeplini sarcini în eventuale acțiuni tactico-operative și de intervenție etc.).

O importanță deosebită pentru creșterea competenței aparatului securităților județene în executarea sarcinilor din acest domeniu o prezintă realizarea, în condiții optime, de aplicații tactice de specialitate planificate pentru perioada 1982—1983, a căror tematică este circumscrisă problematicii specifice antiteroriste.

Totodată, se impune să se acționeze și în spiritul aplicațiilor-cadru difuzate de Unitatea specială de luptă antiteroristă la inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, care însă trebuie să fie completate și adaptate la situația operativă cu care se confruntă fiecare unitate.

O problemă cu totul deosebită o constituie organizarea și instruirea grupelor de intervenție antiteroristă, în conformitate cu ordinele în vigoare și cu programele întocmite.

În procesul pregătirii, cu prilejul exercițiilor tactice și aplicațiilor comune, este imperios necesar să se urmărească perfecționarea cooperării între toate forțele destinate intervenției antiteroriste de pe raza fiecărui inspectorat.

Colonel Vasile DRĂGOI

Major Nicolae TOMA

În zina de 16 iunie a.c. a avut loc, din inițiativa Comitetului de partid din Departamentul securității statului și cu sprijinul Serviciului independent cadre și învățămînt, o consfătuire cu ofițerii instructori cu învățămîntul din unitățile centrale de securitate.

Consfătuirea, care a avut ca temă „Diversificarea formelor de desfășurare și asigurare a unui profund caracter practic-aplicativ procesului de pregătire a cadrelor”, a prilejuit un amplu și util schimb de experiență, bucurîndu-se de o unanimă apreciere.

Principalele idei și propuneri avansate cu această ocazie le vom prezenta, pe larg, în numărul viitor al publicației.

CUM REZOLVAȚI CAZUL ?

Intrucât organele de securitate se confruntă cu preocupări și activități ale unor persoane ce prezintă o pericolozitate deosebită, de natură a afecta securitatea statului, rubrica noastră își propune să pună în discuție rezolvarea unui caz pentru a veni în sprijinul pregătirii juridice a lucrătorilor din aparatul de securitate.

Pe baza răspunderilor primite, în numerele viitoare vom face cunoscute cititorilor publicației „Securitatea” unele dintre opiniile exprimate pe marginea acestui caz, precum și rezolvarea dată de organul de specialitate.

Iată cazul :

„Din materialele dosarului de urmărire penală rezultă următoarele :

...Începînd din toamna anului 1980, numiții: G.N., mecanic la I.A.S. Băița și M.G., conducător auto la I.C.M. Baia Mare, cu prilejul unor întâlniri frecvente în comuna Băița, în urma audierii în mod regulat a emisiunilor posturilor de radio străine, au purtat o serie de discuții cu conținut dușmănos la adresa orînduirii sociale și de stat din țara noastră.

(Menționăm că G.N. a fost condamnat în anul 1975 pentru furt de armament de la un post de miliție și tentativă la infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei și liberat din închisoare în anul 1978).

În luna decembrie 1980, cei doi, la inițiativa lui G.N., au confecționat și experimentat un dispozitiv exploziv compus dintr-un tub de spray, în care au introdus azotat de amoniu și o capsă de pistol pentru implantat bolțuri, experimentare care s-a soldat numai cu detonarea capsei respective. În aceste condiții, ei au hotărît să perfecționeze dispozitivul, preconizînd să-l folosească pentru producerea unor explozii în locuri publice din municipiul Baia Mare, în vederea creării de panică și a unei stări de neîncredere față de orînduirea socialistă din țara noastră.

Ulterior, G.N. împreună cu M.G. s-au înțeles să facă rost de un magnetofon pentru a imprima pe bandă magnetică discuții ostile pe care să le aducă la cunoștința muncitorilor din întreprinderi din Baia Mare, prin intermediul stațiilor de amplificare.

În acest scop, în decembrie 1980, susnumiții au sustras de la un centru de reparații din Baia Mare două magnetofoane, o combină muzicală, un aparat de măsurat lămpi și suma de 2.000 lei, urmînd ca G.N., după înregistrarea unor afirmații cu conținut dușmănos la adresa orînduirii socialiste, să le difuzeze la stația de amplificare a unei întreprinderi din Baia Mare, ajutat de cumnatul său, L.N., forțor la această unitate.

În luna martie 1981, G.N. a propus

numiților M.G., L.N. și I.C. — iar aceștia s-au declarat de acord — să redacteze împreună înscrisuri cu conținut dușmănos pe care să le difuzeze în Baia Mare și, de asemenea, să procure trotil în vederea confectionării unor încărcături explozive cu ajutorul cărora să arunce în aer obiective economice și social-politice.

În iunie 1981, M.G. a fost încorporat. La o lună după încorporare a fost vizitat de G.N. și I.C. Arătându-i un revolver, G.N. i-a cerut să-i facă rost de cartușe pentru pistol automat; totodată i-a transmis că a procurat două kilograme de trotil. Ulterior, în august 1981, G.N. și L.N. au confectionat, în trei rânduri, la domiciliul primului, mai multe înscrisuri cu conținut dușmănos la adresa orînduirii sociale și de stat din țara noastră, în numele unei așa-zise armate republicane, înscrisuri pe care L.N. le-a difuzat în diverse hale la întreprinderea din Baia Mare unde lucra, precum și în două din magazinele universale ale municipiului Baia Mare. O parte din materiale au fost confectionate de L.N., iar altele i-au fost aduse acestuia de către G.N. fără a-i preciza cine le-a scris. Pentru înscrisuri s-a folosit carioca de diferite culori, pe file rupte dintr-un caiet de matematică.

La data de 8 septembrie 1981, G.N. i-a propus lui L.N. să treacă la realizarea și amplasarea dispozitivelor, așa cum stabiliseră anterior. Împreună au conceput și realizat, la domiciliul lui G.N., mai multe dispozitive explozive cu declanșare întârziată, folosind pentru aceasta cutii metalice de conserve, petarde, trotil, baterii, sîrmă de nichelină și ceasuri de masă. Trotilul a fost procurat de I.C. prin sustragere de la depozitul unei cariere de piatră, iar petardele tot de către acesta, de la o unitate militară.

În zilele de 12 și 16 septembrie 1981, G.N. și L.N. au amplasat două dispozitive explozive la Biblioteca centrală din Baia Mare și, respectiv, într-o sală din incinta

Palatului politico-administrativ al municipiului, unde urma să aibă loc o ședință lărgită a Comitetului executiv al Consiliului popular județean. Ambele dispozitive au explodat producînd pagube materiale importante (distrugerea unor pereți interiori, spargerea vitrinelor, geamurilor etc.) și creînd panică în rîndul populației.

Întrucît L. N. a fost identificat drept autor al înscrisurilor cu caracter ostil, s-a efectuat percheziție la domiciliul acestuia, lucru despre care au aflat și G.N. și I.C. Dîndu-și seama că, în acest fel, au fost descoperiți, respectivii au hotărît să fugă din țară. În acest scop, la data de 21 septembrie 1981, cei doi au plecat împreună cu I.L. și I.D., în vîrstă de 15 ani (tatăl și, respectiv, fratele lui I.C.), cu autoturismul condus de I.L. spre unitatea militară din județul Timiș unde M.G. satisfăcea stagiul militar. Pe drum G.N. și I.C. au povestit celorlalți doi toate acțiunile pe care le-au întreprins de la data constituirii grupării respective, precum și intenția lor de a-l lua pe M.G. și a trece împreună fraudulos frontiera. Ajunși la unitatea militară, G.N. și I.C. i-au relatat și lui M.G. faptele comise de ei și că sînt urmăriți de autorități, propunîndu-i acestuia să fugă împreună din țară. M.G. a acceptat propunerea, urmînd a fugi în seara zilei respective. Dar ceilalți doi nu l-au mai așteptat și au dispărut, neștiindu-se nimic despre ei.

În urma unei percheziții efectuate la domiciliul lui G.N. au fost găsite mai multe benzi magnetice înregistrate cu comentarii ostile, cit și aparatura sustrasă de la atelierul de reparații".

Se cere :

— Să se arate motivat încadrarea juridică a faptelor săvîrșite de sus-numiții.

Adresăm, totodată, invitația ca la această „dezbatere” să participe cît mai multe cadre de securitate.

Colonel Mircea ONEA
Colonel George ADAM

Vă prezentăm cazul :

„N Ă V O D U L“

Expedierea din municipiul Turnu Măgurele a două scrisori anonime cu conținut necorespunzător a determinat deschiderea unui dosar de urmărire informativă în vederea identificării autorului acestora. Studiul atent al celor două scrisori a permis emiterea ipotezei că ele aparțin unei singure persoane, iar autorul este din mediul rural, respectiv dintr-o comună aflată în raza orașului Turnu Măgurele.

În baza acestei ipoteze s-a propus și s-a obținut aprobarea pentru convocarea imediată a șefilor posturilor de miliție din comunele arondate centrului Turnu Măgurele. În prealabil, a fost pregătită pentru fiecare șef de post câte o fotocopie a plicurilor în cauză și la convocare li s-a înmănat, atrăgându-li-se atenția că după efigie *) pot fi identificate locurile unde autorul a cumpărat plicurile. Totodată, au fost instruiți ca prin rețeaua proprie să stabilească persoanele care și-au manifestat nemulțumiri asemănătoare celor din conținutul scrisorilor anonime. Contribuția imediată a șefilor de posturi consta în a verifica la fiecare magazin sau oficiu poștal de pe raza de responsabilitate dacă dețin plicuri cu efigia celor care făceau obiectul cazului.

S-a avut în vedere ca și punctele „S“ de pe raza județului să primească fotocopii ale plicurilor urmărite. În aceeași zi, șefii posturilor de miliție au raportat că în urma verificărilor au stabilit că în zonele lor nu se găsesc asemenea plicuri.

Această situație determina grupa operativă să lărgască cercul de comune și să mobilizeze mai multe forțe. Tocmai când se preconiza trecerea la această acțiune, punctul „S“ Roșiori de Vede, care controla cu atenție zona respectivă, a raportat că a identificat în comuna Traian mai multe plicuri identice cu cele căutate, expediate de persoane diferite.

Intrucât șeful de post din localitate nu dovedise corectitudine în executarea misiunii primite, conducerea unității a ordonat unei grupe

---

*) Imaginea imprimată în mod obișnuit pe orice plic (N.R.).

operative să se deplaseze imediat în comuna Traian, cu scopul de a verifica unitățile ce comercializau plicuri, precum și pentru a face confruntări de scris, folosind scriptele existente la Consiliul popular comunal.

Un gestionar de la magazinul sătesc i-a atras atenția ofițerului că la marginea comunei se află o librărie care vinde plicuri. Deplasându-se la acea unitate, șeful grupei a găsit imediat ceea ce căuta.

Librarul, un tânăr simpatic și foarte vorbăreț, s-a adresat ofițerului :

— Nu vă cunosc, dar intuiesc că sînteți de la miliție. Puteți să-mi spuneți de ce vă interesează aceste plicuri ?

Ofițerul l-a privit zîmbitor și i-a răspuns :

— Da. Dar cu o singură condiție. Dacă nu sînteți indiscret.

— Cum, tovarășe, îmi dau seama ce înseamnă un secret ! Am fost activist al U.T.C.-ului și dacă sînt la librărie acum, sînt pentru că m-am îmbolnăvit și nu mai puteam merge pe teren și în al doilea rînd vă spun că îndrăgesc foarte mult cărțile...

Mulțumit de rezultatul vizitei la librăria comunală, ofițerul ar fi dorit să continue discuția cu tânărul librar, dar întreruperile repetate ale diferiților cumpărători îl hotărîră să amîne. Tânărul îi sesiză intenția :

— Eu stau lângă Consiliul popular, iar la ora 20,00 închid și mă retrag către casă. Vă găsesc la postul de miliție ?

— Da. Vă aștept.

Amabilitatea cu care a fost primit în biroul șefului de post a trezit buna dispoziție a librarului, care s-a angajat să ne ajute de îndată. I s-a cerut să-și amintească cui a vîndut plicuri în urmă cu trei zile. A căzut pe gînduri, veselie i-a dispărut de pe față. În cîteva clipe ne-a răspuns că nu-i este greu să-și amintească, deoarece are puțini cumpărători.

— Librăria, tovarășe locotenent-colonel, este la marginea comunei și cei mai mulți se duc la magazinul din centru. Am cerut Consiliului popular să-mi dea un local mai în centru și mă tot poartă cu vorba. Dar să revenim la problemă ; duminică dimineață a cumpărat cîteva plicuri un copil al lui nea Grigore Bușcan, îl are pe cel mare în armată și-i scrie mereu. Mai tîrziu, în aceeași zi, a venit Gheorghe Pamfil. Dumnealui nu are copii în armată, dar scrie la niște cunoscuți din Rîmnicu Vilcea și la Iași.

— De unde știi acestea ? l-a întrerupt ofițerul.

— El mi-a spus, adăugă librarul.

— Da, continuați, îl invită ofițerul.

— Duminică nu am mai dat plicuri la nimeni. Luni a venit Angela lui Năstase Prodan și cu fata lui Mîtreă Cojocar. Și atît. Marți...

— Bine, mulțumim, îl opri ofițerul. Vom mai trece pe la dumneavoastră dacă va mai fi nevoie.

Ziua se scursese fără a se afla mare lucru despre autor. Împreună cu membrii grupei s-au analizat informațiile obținute. Pentru a doua zi urma să se declanșeze acțiunea de recoltare a probelor de la persoanele incluse în cercul de suspecti. Era necesar în prealabil să se efectueze verificări despre aceste persoane, pentru a se stabili legendele ce trebuiau să motiveze chemarea lor la postul de miliție.

Cei mai suspecti apăreau expeditorii celor cinci plicuri interceptate de punctul „S” Roșiori de Vede, cărora li se alătura Gheorghe Pamfil. Verificările efectuate în ziua următoare au scos în evidență că cei pe care îi consideram mai suspecti, de fapt, nu erau. În comună erau cunoscuți ca oameni cinstiți, serioși; doar probele de scris puteau să concluzioneze poziția acestora.

S-au recoltat probe de scris de la cele cinci persoane ale căror plicuri au localizat cazul în comuna Traian, însă rezultatul era negativ. Fiind invitat și Gheorghe Pamfil, acesta întârziea. Aflasem despre el că fusese pe timpuri agent fiscal și avusese o comportare nu tocmai bună față de cetățeni. Se despărțise de familia sa de 12 ani și trăia singur. Făcuse parte din toate partidele istorice și uneori își manifesta nemulțumirea față de unele măsuri luate pe plan județean în legătură cu aprovizionarea în mediul rural.

În cele din urmă, șeful de post s-a dus personal să-l mai invite o dată. Era în vîrstă de 71 de ani, bine conservat, vioi, cu o privire pătrunzătoare, dar puțin cam neliniștit.

A fost întrebat dacă îl cunoaște pe medicul care lucrase în comună pînă în urmă cu o lună și ce știe despre el. Pamfil a răsuflat ușurat și s-a așezat pe scaun.

— Păi, locuia chiar lângă mine. Ce să spun, medic bun, îi cam plăcea băutura și...

— Bine, bine, nea Gheorghe, îl întrerupse șeful grupei. Scrie o referință despre el. Pamfil s-a întunecat din nou, dar s-a apucat de scris. După primele fraze scrise, șeful grupei și-a dat seama că are în față autorul cazului „Năvodul”. Memorase prea bine indicii grafici ai scrisului ca să se mai îndoiască.

Gheorghe Pamfil a mai fost pus să relateze și despre alte persoane, pentru a se acumula probe de scris îndestulătoare.

Expertiza efectuată de unitatea de linie a confirmat că Gheorghe Pamfil era autorul anonimelor. Odată clarificat, dosarul a fost transmis serviciului de informații interne pentru a continua urmărirea informativă.

Locotenent-colonel Costea GHEORGHE

Îndatoririle misiunilor diplomatice și implicații ce pot apare pe linia muncii de securitate (II)

Sporirea eficienței și fermității ce trebuie să caracterizeze acțiunile de securitate îndreptate împotriva cadrelor și agenților de spionaj cu acoperire diplomatică este influențată în bună măsură și de cunoașterea îndatoririlor misiunilor diplomatice ca parte componentă a statutului legal sub care acestea funcționează.

Principalele îndatoriri impuse misiunilor diplomatice și personalului lor sint: *neamestecul în treburile interne și respectarea actelor normative ale statului acreditat.*

1. Neamestecul în treburile interne ale statului acreditat

Această obligație decurge din suveranitatea statelor, din principiul egalității lor în drepturi. Ea este o aplicare în relațiile diplomatice a principiului fundamental de neintervenție în treburile interne ale statelor. *Convenția de la Viena din 18 aprilie 1961*, referindu-se la îndatoririle persoanelor care beneficiază de privilegiu și imunități, precizează în art 41, punctul 1, că ele „...au datoria... de a nu se amesteca în treburile interne ale statului acreditat”.

Misiunea diplomatică și membrii săi trebuie să acționeze în statul acreditat numai pe *căi licite*, nu prin amestec în treburile interne, mod incompatibil cu natura funcțiilor diplomatice. Diplomatii trebuie să se abțină de a lua poziție față de disputele interne din țara de reședință, de a pune la cale tulburări, de a participa la acțiuni împotriva statului acreditat. Ei nu pot să stabilească legături secrete cu întreprinderi, asociații, cetățeni aparținând statului acreditat sau să facă uz de forță pe teritoriul acestuia.

Deși asemenea obligații revin tuturor statelor, în practică, unele dintre ele, și în mod deosebit marile puteri, recurg la încălcări grave ale acestor îndatoriri.

Organele de securitate se confruntă tot mai mult, în ultimii ani, cu asemenea fapte, ca urmare a intensificării preocupării serviciilor de spionaj ale marilor puteri și ale organizațiilor reacționare din străinătate de a pune la cale *acțiuni de subminare a intereselor politice, economice, culturale sau de altă natură ale țării noastre*, pentru îndeplinirea cărora, ambasadelor statelor respective — contrar prevederilor Convenției — li se încredințează *sarcini speciale*.

Pe lângă recrutarea agenturii și obținerea de date secrete, serviciile de spionaj sint preocupate tot mai mult pentru a organiza acțiuni de defăimare a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, pe fondul unei campanii mai largi de ponegriri a cuceririlor și succeselor obținute de țările socialiste, de supradimensionare a unor dificultăți temporare din statele socialiste.

Contrar îndatoririlor legale, anumiți diplomați occidentali — în realitate cadre și agenți de spionaj — primesc însărcinări de a susține cu informații propagandă postulul de radio „Europa liberă” îndreptată împotriva R. S. România.

Alt mod de amestec în treburile interne constă în identificarea de cetățeni români ce ar putea avea anumite nemulțumiri și influențarea lor, prin diverse metode, în scopul convertirii eventualelor nemulțumiri personale în „proteste” cu nuanță politică. Diplomatii ce primesc astfel de însărcinări punctează cu predilecție: persoane cu rude stabiliite în Occident; elemente ostile din rindul naționalităților conlocuitoare, care, prin poziția ce o au, pot exercita influențe asupra unor categorii de oameni ai muncii; foste cadre cu funcții de conducere; persoane corupte, dominate de spirit aventurier; elemente ostile din rindul cultelor și sectelor etc.

Metoda principală folosită o constituie contactul cu persoanele punctate, realizat direct sau prin intermediari (lectori, doctoranzi, specialiști, tehnicieni, ziariști, profesori, studenți), dirijați de către diplomați, uneori recurgându-se la ambele procedee.

În acest mod au încercat să acționeze diplomații „Toni” și „Bianca”, ambii cadre de spionaj, trimiși la post cu sarcina de a încuraja nemulțumirile unor asemenea persoane și a le instiga să se organizeze în grupări ostile statului nostru. Respectivii și-au intensificat activitatea, în special, în condițiile precipitării evenimentelor din R. P. Polonă, avînd în permanență ca obiectiv să convingă elementele vizate asupra „necesității și posibilității declanșării unor acțiuni similare și în România”.

Cunoscîndu-se în detaliu activitatea de culegere de informații desfășurată de cei doi diplomați spioni, organele de securitate au reușit să neutralizeze planurile acestora și ale elementelor ostile din legătură. Fiind demascată ca spion, „Toni” a fost retras de la post înainte de termen.

În fața unui asemenea eșec, centrala și-a reconsiderat tactica, orientîndu-se cu precădere spre anumite elemente (ostile ori nemulțumite) cu activitate cultică sau sectantă, această sarcină încredințînd-o îndeosebi diplomatei „Bianca”. Prin măsuri diversificate, organele noastre au dejucat însă și aceste obiective, iar în urma demascării diplomatei ca spioană, centrala a fost obligată s-o retragă de la post înainte de termen. La aceasta a contribuit și prezentarea în presa noastră a cazului „T” pe care „Bianca” îl încurajase la acțiuni ostile.

Din cele subliniate rezultă necesitatea stabilirii la timp a naturii oricărei legături a diplomaților spioni sau a altor străini cu persoanele vizate de aceștia. Dezideratul prevenirii și contracarării acțiunilor ostile statului nostru poate fi îndeplinit numai în condițiile unei munci susținute de pregătire contrainformativă colectivă sau individuală, într-o strînsă și permanentă conlucrare între unitățile de profil interesate. Prin întreprinderea de măsuri operative și ferme, se contribuie în mod hotărîtor la apărarea unor cetățeni români pretabli să devină victime ale cadrelor de spionaj în acțiunile lor îndreptate împotriva intereselor Republicii Socialiste România.

În aprecierea diferitelor situații, trebuie pornit de la faptul că, în baza *Convenției de la Viena*, diplomatul are dreptul de a expune și apăra politica guvernului propriu în fața opiniei publice din statul de reședință, dar, conform obligației generale ce decurge din funcția de promovare și menținere a unor relații amicale între părți, el nu poate aduce critici în public sau individual, statului acreditat. De asemenea, el trebuie să se abțină de la aprecieri personale cu privire la viața politică din statul de reședință.

Orice altă conduită din partea unui diplomat este contrară convenției menționate și, deci, trebuie documentată și curmată.

2. Respectarea actelor normative ale statului acreditat

A doua îndatorire a personalului diplomatic este *respectarea actelor normative în vigoare din țara de reședință*. Imunitatea de jurisdicție îl scoate pe diplomat de sub incidența legilor numai cu privire la aplicarea sancțiunilor în caz de violare a lor. Nerespectarea însă a legilor statului acreditat constituie încălcare a unei îndatoriri fundamentale ce poate justifica cererea de rechemare a diplomatului vinovat, devenit astfel *persona non grata*.

Și în acest domeniu, cadrele de securitate trebuie să dovedească discernămint și vigilență sporite, pentru că serviciile de spionaj, trimițînd în țara noastră cadre și agenți de spionaj sub acoperire diplomatică, le cer implicit să lovească în ordinea noastră de drept.

În contextul acestei îndatoriri fundamentale, *Convenția de la Viena* (art. 41 pct. 2) prevede că toate comunicările unei misiuni diplomatice cu instituțiile statului acreditat au loc prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe al acestuia sau al oricărui alt minister asupra căruia cele două state au convenit în prealabil. În temeiul reglementării respective și al prevederilor H.C.M. nr. 18/1972, Ministerul Afacerilor Externe al țării noastre a fost împuternicit să comunice reprezentanțelor diplomatice străine că acestea pot stabili direct relații cu toate ministerele, precum și cu celelalte organe și organizații centrale de stat și obștești din R. S. România.

Relațiile misiunilor diplomatice cu organizațiile de stat și obștești române subordonate ministerelor, organelor sau organizațiilor centrale de stat și obștești

urmează a se stabili prin intermediul ministerului, organului sau organizației centrale ori obștești căreia le sînt subordonate.

Stabilirea de contacte și invitarea la diferite acțiuni protocolare a altor persoane decît cele cu care, potrivit normelor în vigoare, misiunile diplomatice pot stabili relații directe, se realizează prin trimiterea invitațiilor scrise pentru persoanele respective la Ministerul Afacerilor Externe, cu cel puțin 24 de ore înainte de data organizării acțiunii.

Cu toată această reglementare, în practică, anumiți diplomați încearcă să nu o respecte. Spre exemplu, diplomatul occidental „Zamfir”, identificat ca spion, a încercat să stabilească relații cu trei institute de învățămînt superior din țară, unde și-a anunțat vizita pentru organizarea unor așa-zise activități culturale, urmărind de fapt, ca, sub acest pretext, să se întâlnească cu o legătură suspectă. Prin măsurile preventive întreprinse, deplasarea diplomatului nu a mai avut loc în condițiile dorite de acesta; în plus, a fost atenționat prin Ministerul Afacerilor Externe asupra modului incorect în care a procedat.

De asemenea, organele de securitate se confruntă și cu practica unor diplomați, mai ales a celor ce desfășoară activitate de spionaj, de a invita în mod direct cetățeni români la filme, recepții, mese intime etc., fără a trimite invitațiile respective la Ministerul Afacerilor Externe sau instituțiile centrale convenite. De aceea, se impune a se acționa pentru ca fiecare cetățean român să dea curs unor asemenea invitații numai în conformitate cu prevederile legale. În cazul diplomaților care încalcă sistematic aceste prevederi, se poate recurge la atenționarea lor prin Ministerul Afacerilor Externe.

Acționînd pentru respectarea strictă a normelor legale privind stabilirea de relații între diplomați și cetățeni români, limităm și posibilitățile informative ale diplomaților spioni, obligîndu-i să-și contacteze eventualii agenți, pe cît posibil, sub controlul nostru, ceea ce permite luarea unor măsuri de securitate care să faciliteze elucidarea cazurilor.

Cadrele de securitate au sarcini și cu privire la modul în care reprezentanțele diplomatice își respectă îndatoririle ce le revin privind difuzarea de publicații pe teritoriul R. S. România.

Intrucît au existat încercări din partea serviciilor de spionaj și a cercurilor reacționare din străinătate de a folosi anumite reprezentanțe diplomatice sau „centre culturale” în acțiuni de diversiune ideologică, prin difuzarea unor publicații cu caracter ostil, s-a notificat reprezentanțelor diplomatice cadrul legal în baza căruia pot difuza pe teritoriul țării noastre buletine și publicații conținînd informații din statele reprezentate. Li s-a impus să înainteze la Ministerul Afacerilor Externe lista instituțiilor, precum și numele persoanelor cărora doresc să le trimită publicații. De asemenea, s-a solicitat aprobarea M.A.E. pentru fiecare publicație ce se preconizează a fi difuzată.

Cu toate acestea, în practica unor misiuni diplomatice s-a remarcat uneori tendința de a încerca difuzarea unor materiale neacceptabile, fără a solicita aprobarea prealabilă a Ministerului Afacerilor Externe.

De exemplu, o reprezentanță diplomatică occidentală a introdus în circuitul poștal românesc, fără avizul prealabil al Ministerului Afacerilor Externe al țării noastre, un număr însemnat de reviste cu conținut necorespunzător, editate în limba maghiară, adresate, în principal, unor cetățeni din Transilvania, cunoscuți cu atitudini naționaliste. Sub pretextul că se prezentau aspecte ale vieții politice, economice și sociale din statul acreditant, se făceau, de fapt, aluzii directe sau indirecte la așa-zisa lipsă de drepturi cu care s-ar confrunta naționalitățile conlocuitoare din statele socialiste, inclusiv România.

Au fost luate măsuri preventive, în urma cărora s-a atras atenția ambasadei că nu respectă prevederile *Convenției de la Viena* și nici pe cele ale acordului cultural bilateral. Drept urmare, ambasada nu a mai repetat difuzarea unor materiale cu conținut necorespunzător. Aceasta nu înseamnă că reprezentanța diplomatică respectivă a renunțat definitiv la o asemenea practică.

În activitatea desfășurată pe această linie este nevoie de sporirea vigilenței și, totodată, de mult discernămint, deoarece tot mai des anumiți diplomați recurg la forme și modalități de propagandă și indoctrinare ideologică subtile, uneori în scopuri de recrutare.

Trebuie avut în vedere că ținta principală a unor asemenea acțiuni o reprezintă, în general, tineretul, mai ales cel din centrele universitare ale țării unde, de regulă, există în permanență lectori, studenți sau doctoranzi străini, dintre care o

parte însemnată sînt folosiți în acțiuni ostile de către diplomații spioni acreditați în R. S. România. Așa a încercat să procedeze doctoranda străină „Gabriela”, aflată temporar în Centrul universitar Cluj-Napoca, unde, din însărcinarea diplomatului spion „Zamfir”, preconiza să difuzeze, printre studenți și cadre didactice, materiale cu caracter ostil. Prin conducerea universității au fost luate măsuri preventive.

O altă problemă cu implicații serioase și asupra muncii organelor de securitate o reprezintă felul în care reprezentanțele diplomatice își respectă îndatoririle ce le revin cu privire la angajarea de cetățeni români.

Cunoașterea cadrului legal în care trebuie să se înscrie orice reprezentanță diplomatică este necesară pentru a se putea delimita practicile licite de cele ilicite și de a se lua măsuri adecvate de prevenire. Avem în vedere Decretul Consiliului de Stat nr. 243 din 28 iulie 1977 pentru modificarea și completarea Decretului Consiliului de Stat nr. 81/1977 privind modul în care cetățenii români pot să presteze unele servicii în favoarea persoanelor juridice străine, reprezentanțelor acestora și persoanelor fizice străine care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Socialiste România.

Reglementarea unitară a acestei probleme a fost impusă de practicile negative folosite anterior de marea majoritate a misiunilor diplomatice în legătură cu angajarea pentru prestări de servicii a cetățenilor români, întrucît se ajunsese ca un număr însemnat de cetățeni români să desfășoare diferite munci în beneficiul diplomaților străini, fără a avea contracte de muncă, cu toate consecințele ce decurgeau din asemenea situații.

În același timp, pentru serviciile prestate în astfel de condiții, cetățenii români erau plătiți în valută, fapt care contravenea altor norme legale.

De asemenea, diplomații își puteau angaja singuri diferiți cetățeni români, care, în cele mai multe cazuri, erau persoane cu un profil moral-politic necorespunzător, pretabile la activități potrivnice statului nostru.

Emiterea actului normativ menționat a stîrnit numeroase comentarii și chiar proteste din partea unor reprezentanțe diplomatice, dar, în cele din urmă, potrivit obligațiilor ce le revin din *Convenția de la Viena*, de a respecta legislația statului acreditat, au trebuit să se conformeze prevederilor legale stabilite.

Pentru munca de securitate, acest act normativ a însemnat un sprijin de importanță deosebită, mai ales în realizarea sarcinilor cu caracter preventiv, avînd astfel la îndemînă un instrument juridic adecvat pentru îndepărtarea persoanelor necorespunzătoare ce prestează servicii la diplomați sau pentru a preîntîmpina angajarea în astfel de posturi a celor ce nu prezintă garanții de loialitate față de statul nostru.

Trebuie subliniat însă că anumite reprezentanțe diplomatice occidentale recurg la metode tot mai subtile, pentru eludarea prevederilor legale.

Dintre aceste forme, sînt de reținut acordarea de așa-zise premii, retribuirea „orelor suplimentare” sau încercarea de a facilita anumitor angajați obținerea retribuțiilor ce li se cuvin în valută străină.

Cînd apar asemenea situații, trebuie să se intervină ferm, să se documenteze faptele respective și să se propună ca, prin forurile competente (Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Finanțelor), reprezentanțele diplomatice care încearcă, în interesul lor, rezolvări ilicite, să fie determinate să respecte prevederile legale.

Față de cetățenii români care au acceptat (sau determinat) astfel de încercări, trebuie să se manifeste toată fermitatea, putîndu-se ajunge, în raport cu gravitatea faptelor comise, pînă la îndepărtarea din serviciul reprezentanței sau al diplomatului la care lucrează. Desigur, aplicarea unei asemenea soluții revine forurilor competente, însă stabilirea și documentarea practicilor ilicite cad în sarcina compartimentelor de securitate, în raport cu atribuțiile specifice ce le au.

Ceea ce trebuie reținut, îndeosebi, este că odată ce un angajat român a devenit incorect, iar diplomatul pentru care lucrează cunoaște acest lucru, va fi mai dificilă îndepărtarea sa din serviciul reprezentanței sau diplomatului respectiv. În consecință, sarcina majoră pentru cadrele de securitate cu atribuții în acest domeniu este de a preveni angajarea în asemenea locuri a unor persoane necorespunzătoare, insuficient verificate, cu trăsături negative de caracter, care, odată angajate, ar putea fi angrenate în activități ostile statului nostru.

(Va urma)

Maior Gheorghe ILIE

DREAPTA TRADIȚIONALĂ, EXTREMA DREAPTĂ, „NOUA DREAPTĂ” — ȘI UN PROGRAM COMUN: LUPTA ÎMPOTRIVA DEMOCRAȚIEI, SOCIALISMULUI ȘI PĂCII

În deceniul 1970—1980, dar mai cu seamă în ultima perioadă, Europa apuseană a fost puternic marcată de o creștere a violenței politice, în general, și în special de recrudescenta, sub cele mai diverse forme, a fascismului și neonazismului.

Escaladarea acțiunilor extremist-terroriste de o astfel de inspirație se înscrie perfect în acea „strategie a încordării”, prin care neofasciștii au căutat întotdeauna să submineze orînduirea de stat. În tactica atentatorilor, frica și groaza provocate de asasinatelor anonime în masă sînt destinate să creeze un climat de lovitură de stat — din care pînă la urmă să rezulte un guvern paramilitar care să se autointituleze salvator al națiunii.

Specialiștii sînt convinși că există o rețea eurofascistă, avînd chiar o elită conducătoare care acționează dintr-un comandament secret: „terroriștii nu vin direct din iad, iar violența are un teren foarte concret în care să încolțească. În definitiv,

nici Hitler, Himmler și Eichmann n-au ucis cu mîinile lor” — afirmă comentatorii de specialitate.

Faptul că toate acestea nu sînt simple temeri rezultă chiar dintr-un raport secret al oficinei neonaziste „Arginter Press” în care se spun următoarele lucruri despre concepția și strategia neofascismului:

„Ăpreciem că prima parte a acțiunii noastre politice trebuie să fie aceea de a favoriza instalarea haosului în toate structurile regimului. Este necesar să începem prin a mina economia statului, pentru a ajunge să creăm o confuzie în întreg aparatul legal, care atrage după sine o situație de puternică tensiune politică, de panică în opinia publică, de antipatie față de guvern și toate partidele... Pornind de la această stare de fapt, va trebui să penetrăm în cadrul armatei, magistraturii, bisericii, cu scopul de a acționa asupra opiniei publice, de a arăta incapacitatea aparatului legal constituit și de a ne afișa ca fiind singurii în

măsură să furnizăm o soluție socială, politică și economică adecvată momentului. În același timp trebuie să ne prezentăm ca apărători ai cetățeanului contra deteriorării provocate prin subversiune și terorism ca singurul instrument de salvare pentru națiune“.

Rădăcinile și cauzele renașterii dreptei

Tot mai mulți politologi, sociologi, filozofi și alți oameni de cultură din întreaga lume, preocupați să pună în evidență rădăcinile istorice, economico-sociale, politice și ideologice ale „terorismului negru“, ale reînvierii ideologiei și practicii fasciste într-o serie de țări, îndeosebi europene, să descifreze raporturile existente între organizațiile și mișcările de extremă dreaptă și cercurile politice care reprezintă interesele grupurilor monopoliste, naționale și internaționale și să depisteze mecanismele de infiltrare a „ciumei negre“ în corpul societății, sint unanimi în a admite că :

— Neofascismul (neonazismul, eurodreapta etc.) este un fenomen grefat pe structurile conflictuale ale lumii capitaliste contemporane, pe politica cercurilor reacționare opuse destinderii și evoluției constructive a relațiilor internaționale, pe defetismul unor categorii politice conducătoare, preocupate să găsească o forță de șoc pe care să o contrapună schimbărilor revoluționare.

— Ofensiva cercurilor dominante dintr-o serie de țări capitaliste im-

potriva democrației, drepturilor și libertăților cîștigate prin luptă de masele muncitoare, accentuarea tendințelor autoritariste ale statului burghez contemporan, criza democrației occidentale sînt factori care facilitează extinderea ariei de manifestare a extremismului și terorismului de dreapta.

— Alunecarea spre dreapta în lumea capitalistă este o legitate cîclică și reprezintă, aproape fără excepție, eforturi disperate de a anihila succesul forțelor progresiste, de a oferi o „soluție“ de dreapta crizei atotcuprinzătoare pe care o parcurge societatea capitalistă.

Analistii acestui fenomen mai enumeră și următorii factori :

— Rădăcinile „strategiei tensiunii“ neofasciste se întind pînă în perioada „războiului rece“, cînd s-a trecut de la „antifascism la anticomunism“, cînd procesul de denazificare a fost încetinit iar apoi mistificat.

— Toleranța de care elementele de extremă dreaptă s-au bucurat din partea guvernelor occidentale în întreaga perioadă postbelică, încît acestea să devină o rezervă de forțe necesare care să fie puse în joc, la nevoie, pregătite pentru ora „H“ cu acordul organizațiilor paramilitare.

— Sprijinul larg pe care rețelele neofasciste l-au primit în ultimii ani din partea unor servicii secrete interne și externe interesate în crearea unui climat de violență și de instabilitate politico-statală în țările în care stînga democrată are influență în viața politico-socîală și

luptă pentru a determina schimbări în favoarea reînnoirilor democratice.

— Teama furibundă a claselor dominante, a partidelor conservatoare, a puterilor monopoliste ori a bisericii, de transformări revoluționare, concretizată în crearea unei „sfinte alianțe” ce-și concentrează acțiunile pentru a frâna pe orice cale accesul partidelor comuniste din Europa la conducerea statului, exprimată și pe calea încurajării așa-zisei „Euro-drepte”.

— Apariția, proliferarea și sprijinirea de către oficialități a unor școli, cluburi, mișcări teoretice și a tot felul de pseudoștiințe cu caracter mistic, rasist, antisemit, menit a fabrica „hrană propagandistică” necesară alunecării spre dreapta a electoratului și, în special, a tineretului și intelectualilor, în vederea contracarării efectelor pe planul conștiinței a ideilor revoluționare. În acest spirit se înscriu: literatura politică de inspirație nazistă dintr-o serie de țări vest-europene; reabilitarea celor mai odioase figuri ale „ciumei brune”, „ciumei negre”, „ciumei albastre” și a operelor capitale ale acestora, printre care, în primul rând, „Mein Kampf”; organizarea de întruniri de ziua „führerilor”; punerea în circulație a însemnelor și emblemelor fasciste; organizarea de marșuri și cîntece hitleriste, de tabere de instrucție și de „redestep-tare politică”; profanarea cimitirelor evreiești etc.

Locul „Noii drepte” în strategia neofascistă

„Noua dreaptă”, de origine franceză, grupată în jurul „Clubului

Orologiului” — laboratorul doctrinar al mișcării — promovează re-surecția biologismului, biopolitica, principiile retrograde ale elitarismului, relansînd ideile revizioniste și nefaste cu privire la baza genetică a inegalității umane, inclusiv sociale, a existenței raselor superioare și inferioare, a luptei pentru existență, a violenței și, în ultimă instanță, a războaielor.

Pornind de la „realitatea pe care o dezvăluie biologia”, de la constatarea că egalitatea oamenilor ar fi o „eroare ce tinde să devină generală”, „Noua dreaptă” își propune să restaureze o nouă mentalitate nonegalitară. „Noua dreaptă” rămîne, pînă la urmă, nu schimbarea ideilor de bază ale dreptei clasice, ci redefinirea corpului ei ideologic, „înveșmîntarea sa în haine de pe care să nu lipsească blazoane aparent științifice”.

În numele „descoperirilor biologice” și al „salvării specificității rasei europene”, prin manipularea ideii inegalității oamenilor și resuscitarea aristocratismului, reprezentanții „Noii drepte” se străduiesc să creeze o platformă teoretică pentru o viitoare mișcare politică, o teorie care să facă acțiunea dreptei mai eficace și să-i confere perspectiva termenului lung.

Unul din obiectivele „Noii drepte” a fost întotdeauna de a instala sau de a-și atașa oameni influenți din sferele de decizie de azi și, mai cu seamă, din cele de mâine.

De „Noua dreaptă” este strîns legat curentul „Noii filozofii”, tot de

sorginte franceză, exersat în atacuri defăimătoare la adresa filozofiei marxiste, a umanismului, a revoluției și a țărilor socialiste, expresie de ultimă oră a ideologiei burgheze contemporane.

Reprezentată de foști combatanți ai lui „mai 1968”, ajunși apoi în frontul „revaltei antimarxiste” — pe plan teoretic — și al anticomunismului — pe cel practic —, „Noua filozofie” prestează efort ideologic pentru „Noua dreaptă”.

Eclectică, speculativă și arbitrară, „Noua filozofie” operează cu concepte ca: Puterea, Stăpînul, Rebelul, Legea, Ingerul, Credința, Barbaria, Generația pierdută. A fost denumită „furioșii noii drepte” și practică diversiunea scandalosă și excentrică, demagogia pe front politic, filozofic, cultural. De exemplu, în cartea „Barbaria cu fața umană”, Bernard-Henry Levy, reprezentant al „Noii filozofii”, spune că „orice schimbare pe calea revoluției în direcția socialismului, avînd la bază teoria marxistă, reprezintă un grav pericol”. Scopul nemărturisit este evident deruta maselor, abateră atenției de la obiectivele luptei politice, cultivarea urii împotriva ideilor socialismului și progresului.

De fapt, „Noua dreaptă” nu este altceva decît ideologia reînnoită a dreptei tradiționale și, desigur, izvorul de idei și argumente al extremismului de dreapta, al neonazismului și neofascismului, baza unei platforme „pe termen lung” care vizează orientarea societății spre violență, spre ură de rasă, spre luptă

pentru putere, spre hegemonie elitară, aristocratică, elucubrații cu care, într-o istorie nu prea îndepărtată, „a început delirul hitlerist, mussolinian, legionar, care a aruncat lumea în întuneric, barbarie și sin-ge”.

Acțiuni teroriste antisemite și xenofobe

Nu-i o simplă întimplare faptul că, odată cu apariția zgomotoasă a acestei agitații teoretice, organizațiile neonaziste și neofasciste au trecut la acte din ce în ce mai provocatoare și mai violente, arborînd un program rasial, antisemit și xenofob, pe care vor să-l pună în aplicare cu ajutorul „echipelor de șoc” de tip hitlerist. În Austria, grupările neonaziste au declarat că vor „o revoluție națională”, considerînd „amestecul rasial drept un genocid”, iar inamicii principali — „bolșevismul, evreii și plutocrații”. În Franța, anul 1978 a însemnat reînvierea activităților antisemite, anul 1979 înregistrînd șase atacuri antisemite violente (atentate cu armament și explozivi asupra unor cartiere, obiective și sedii evreiești), culminînd cu gravele atentate teroriste din Paris 1980. În Belgia, în anul 1980, neofasciștii au demonstrat anunțînd o luptă sîngeroasă împotriva muncitorilor imigranți (gastarbeiteri). În R.F.G., în același an, aveau loc manifestări xenofobe — inclusiv atentate — împotriva unor vietnamezi și a gastarbeiterilor turci etc.

Contraacțiuni ale comunității evreiești

În aceste condiții, comunitățile evreiești din întreaga lume au trecut la o serie de acțiuni „profilactice” constând în: avertizare asupra pericolului antisemit într-o serie de țări capitaliste; demascarea, în diverse lucrări, a organizațiilor naziste și neonaziste; înființarea unor ligi și organizații de autoapărare ș.a.

În S.U.A. se manifestă un fanatism de tip naționalist: tineri evrei americani fac pregătiri paramilitare pentru un al doilea holocaust. Șeful „Ligii de apărare evreiască” (Jewish Defense League), rabinul Kahane, aflat în Israel în închisoare, are în S.U.A. 200 de adepți fanatici.

În Franța, în afara celor 50 de organizații evreiești oficiale, au apărut mai multe grupări politice active, iar „Reînnoirea iudaică” se străduie să creeze un lobby evreiesc, ca în S.U.A.

Observatori avizați considerau, în anul 1981, că dacă statul francez nu va lua măsuri ferme împotriva extremismului de dreapta, „se așteaptă o escaladare a contraacțiunilor evreilor militanți”. Se știe că în urma atentatului asupra unui restaurant pentru studenții evrei din Cartierul Latin din martie 1979, când au fost rănite peste 30 de persoane, a luat ființă „Organizația pentru apărarea evreilor” (OJD), care dispune în prezent de circa 400 membri bine pregătiți și are ca

obiectiv apărarea lăcașurilor de cult și a cartierelor evreiești.

Potrivit afirmațiilor secretarului comunității evreiești din Anglia, evreii din această țară „sînt pregătiți să lupte”.

În loc de concluzii

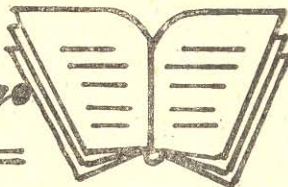
Toate cele semnalate — desigur, într-o formă concisă, rezumativă — au menirea să avertizeze că fenomenul „Noii drepte”, al recrudescenței neofascismului nu este întâmplător, el fiind dirijat din umbră de ansamblul forțelor retrograde mondiale, care încearcă să oprească pe toate căile o soluționare democratică, revoluționară a contradicțiilor insurmontabile ale orînduirii capitaliste, să-și asigure cu orice preț controlul asupra puterii politice, să împiedice avîntul mișcării revoluționare, influența tot mai prestigioasă a marxismului și socialismului în lume.

Viața confirmă pe deplin previziunile și indemnurile secretarului general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU de a se spori eforturile în vederea stăvilirii pericolului fascist, a feri omenirea de acest dușman al civilizației și progresului, a salvagarda libertatea, independența și însăși viața tuturor națiunilor lumii, pentru înfăptuirea dezarmării, pentru a asigura pacea mondială.

Locotenent-colonel Dumitru DĂNAU

Dictionar

Inițiem această rubrică, prezentind concis unele elemente de bază ale anumitor concepte cu impact direct sau mediat asupra muncii de securitate.

Avînd în vedere omniprezența și diversitatea analizei și sintezei în toate domeniile de activitate, publicația noastră și-a propus să abordeze în acest număr analiza și sinteza în dublul lor aspect — de concept și metodă.

I. ANALIZA ȘI SINTEZA. Analiza și sinteza formează o unitate de contrarii, care se presupun reciproc, analiza determinînd sinteza, iar sinteza condiționînd analiza într-un „proces continuu de întrepătrundere a uneia cu cealaltă”.

Analiza, se precizează în dicționarul de filozofie, este o metodă generală de cercetare a realității, bazată pe descompunerea unui întreg (obiect sau proces) în elementele lui componente și pe studierea în parte a fiecăruia dintre acestea, făcîndu-se, pe această bază, inducții și deducții, operații logice de cunoaștere a generalului.

Sinteza constă în cunoașterea obiectului sau a fenomenului pe baza reunirii mintale a elementelor componente rezultate din analiză și prin stabilirea legăturilor dintre aceste elemente.

În acest fel, pe treapta logică a gîndirii umane, analiza împreună cu sinteza împing cunoașterea rațională din ce în ce mai în profunzimea lucrurilor, de la reflectarea globală a esenței la înțelegerea structurilor esențiale de extremă generalitate.

În acest demers gnoseologic, analiza și sinteza sînt strîns legate de judecată. Practica a dovedit că „actul de gîndire începe prin a formula judecăți particulare și întimplătoare, care nu pot fi decît sin-

tetice, și apoi se ridică pînă la judecățile universale și necesare, singurele care pot fi analitice”. Analiza poate fi mintală (logică, psihologică etc.) sau materială (analiza apei, a singelui, a solului etc.) atunci cînd operează asupra unor obiecte sau procese din natură.

În practica cotidiană de cunoaștere, decizie, conducere se face uz de o serie de tehnici și procedee de analiză, diferite de la un domeniu de muncă la altul, de la o structură la alta și de la un scop la altul. Cele mai uzitate sînt:

— **Analiza cantitativă** urmărește, în esență, examinarea caracteristicilor (proprietăților) obiectelor și fenomenelor pe baza măsurării și exprimării lor cantitative sub formă de frecvențe, indicii, medii etc.

Ea explică date ce reflectă anumite laturi calitative pe care le caracterizează mai precis, lămurind legătura dintre latura cantitativă și calitativă a obiectului sau fenomenului. De aceea, analiza cantitativă trebuie făcută în strînsă unitate cu analiza **calitativă**, aceasta avînd, pînă la urmă, rolul de a pune în evidență semnificația datelor, sensurile unor mărimi derivate. Importantă pentru analiza cantitativă se dovedește a fi teoria clasificării, pe baza căreia se elaborează categoriile corespunzătoare pentru gruparea și regru-

parea datelor în așa fel ca, prin aceasta, să se creeze posibilitatea unei **analize cantitative științifice**.

Analiza cauzală, utilizată în studierea fenomenelor sociale, urmărește o interpretare determinată a realității sociale, în sensul decelării și măsurării cât mai exacte a raporturilor cauzale, a efectelor pe care le determină un fenomen cauză (A) asupra unui fenomen efect (B) sau asupra unui grup de fenomene. Analiza cauzală pătrunde în esența legăturilor cauzale nu numai spre a le măsura ci și pentru a caracteriza calitatea lor.

Analiza contextuală studiază raporturile materiale, precum și structurile materiale și spirituale în care se desfășoară fenomenul, trăiește și își desfășoară activitatea individul etc. Pe această cale se ajunge să se cunoască relațiile dintre indivizi, obiecte și fenomene, influența mediului, a ansamblului vieții sociale asupra acestora. Principalul obiectiv al analizei contextuale îl constituie surprinderea și ierarhizarea influenței factorilor generali și specifici asupra fenomenelor, faptelor și proceselor sociale cercetate.

Analiza de conținut este o tehnică a analizei documentare, care își propune descrierea obiectivă, sistematică și cantitativă a conținutului comunicațiilor, documentelor etc. Efectuarea unei asemenea analize presupune stabilirea unităților de analiză (cuvint, frază, paragraf, decupaje, articol, documentul în întregime sa) și a categoriilor de analiză (clase tematice, rubrici de ordonare, clasificare a materialului informațional extras).

Analiza funcțională, utilizată în analiza sistemelor, se caracterizează prin aceea că examinează un sistem, luându-se în considerare structurile din care este constituit și urmărește desprinderea funcțiilor pe care aceste structuri le îndeplinesc. După T. Parsons, orice sistem social are de rezolvat patru cerințe fundamentale: 1) adaptarea; 2) atingerea scopului; 3) integrarea și 4) conservarea. În aceste analize se utilizează termenii de „funcțional” și „disfuncțional”.

Analiza de caz se prezintă ca o tehnică specifică analizei calitative, importantă pentru faptul că, pe această cale, se obțin valoroase informații specifice și primare. Această tehnică poate aduce aspecte noi, de detaliu asupra evoluției unui fenomen, relevând tendințele sale. Este un fel de cercetare monografică ce urmărește aprofundarea multilaterală a unui caz particular, fenomen, fapt social, având mare aplicabilitate în domenii socio-psihologice și criminologice.

Analiza input-output (de intrare și ieșire) este o metodă modernă de abordare sistematică, cu ajutorul aparatului statistic și matematic, a unei realități. Utilizată până în prezent cu precădere în abordarea fenomenelor economice (analiza balanțelor, evaluarea resurselor etc.), câștigă din ce în ce mai mult teren și în sociologie și politologie.

Analiza primară și secundară: 1) **primară**: se efectuează asupra datelor și informațiilor colectate, de cercetător prin observații, anchete și sondaje. Se aplică îndeosebi pe colectivități restrinse, nestatistice. Pentru a putea permite generalizări teoretice, aceasta trebuie îmbinată cu 2) **analiza secundară** care desemnează demersurile explicative întemeiate pe date și informații adunate de altcineva decât cercetătorul însuși. Datele cuprinse, deci, în alte documente (anuale, rapoarte etc.) constituie material de analiză secundară pentru sociolog, politolog, criminolog etc.

Analiza de pertinență înseamnă analiza logică a unei acțiuni, mergînd de la general la particular. Ea constituie una din principalele metode de previziune normativă și constă în ordonarea procesului de luare a deciziilor într-o structură specifică „în arbore” (arborele de pertinență) care permite ierarhizarea elementelor, fazelor de acțiune după dependența lor logică.

Analiza priorităților este menită să stabilească gradul priorităților. Eficiența acestei analize va depinde de cantitatea și calitatea informațiilor disponibile privind valorile alese, scopurile urmărite, mărimea resurselor în raport cu aspirațiile etc.

Analiza sistemelor constă în punerea în evidență atât a componentelor unei „probleme” sau a unei „stări” reale, cât și a relațiilor reciproce dintre componente în scopul traducerii lor într-un sistem de variabile, susceptibile de o tratare matematică. Acest tip de analiză realizează trecerea de la optimizarea problemelor parțiale (situație tipică pentru cercetarea operațională) la optimizarea dinamicii unui sistem complex format din numeroși factori (variabile). Are mare aplicabilitate în procesele decizionale.

Analiza tendințelor (a trendului) se înscrie în setul metodelor analitice de previziune a tendințelor și constă în extrapolare — în diversele ei forme de realizare (extrapolare de serii temporale pe baza unor modele analitice simple sau extrapolări de serii temporale pe o bază fenomenologică).

Analiza de sistem, analiza matematică, analiza statistică, analiza structurii laten-

te, factorial-multifactorială etc., toate acestea sînt, de asemenea, forme ale analizei care implică utilizarea unui limbaj formalizat și aplicarea unui corpus de metode specifice.

Pentru a asigura eficiența deplină a analizei trebuie respectate următoarele criterii:

- analizarea concretă a obiectului, faptei, procesului pe bază de informații complete, actualizate și verificate;

- abordarea analizei cu competență politică și profesională, ceea ce impune cunoștințe și experiență profesională, cu atât mai mult cu cît un proces analitic înseamnă un demers silogistic, încheiat cu judecăți de valoare;

- dezvoltarea gândirii analitice și însușirea temeinică a tehnicilor de analiză;

- orice analiză să fie completată de o viziune sintetică asupra realității supusă cercetării pentru a se putea trage concluzii utile activității de prognoză, planificare și operaționalizare a deciziilor.

II. Analiza și sinteza sînt componente fundamentale ale activității de cunoaștere și stăpînire a situației operative, de prevenire și combatere a infracțiunilor și altor manifestări antisociale de natură să aducă atingere securității și intereselor statului nostru.

Ele sînt atribute de bază ale fiecărui lucrător, cadru de comandă și organ colectiv de conducere investit cu răspunderi privind:

- cunoașterea situației operative din domeniul de responsabilitate;

- explicarea științifică a cauzelor, fenomenelor și proceselor care au loc și prevederea evoluțiilor;

- adoptarea la timpul oportun a măsurilor eficace de prevenire și combatere a infracțiunilor.

În esență, analiza și sinteza sînt subordonate înlăptuirii acestor obiective, ele constituind obligații ale tuturor celor cu răspunderi și posibilități de cunoaștere și stăpînire a situației operative, de prevenire și combatere a manifestărilor antisociale.

Eficacitatea activităților de analiză și sinteză este condiționată de:

- nivelul de cunoștințe politico-ideologice, juridice, tehnico-științifice și de cultură generală al ofițerilor, de capacitatea lor de înțelegere a realităților vieții în spiritul politicii partidului nostru, de spiritul de observație, de discernămintul lor politic și juridic;

- claritatea și justetea scopurilor urmărite (proapse) prin analiză și sinteză în fiecare problemă ori caz;

- volumul și calitatea informațiilor obținute, de veridicitatea acestora, precum și de organizarea în mod logic a datelor în raport cu specificul situației sau cazului la care se referă, astfel încît să ofere o imagine cît mai completă și mai fidelă asupra realităților practice;

- organizarea activităților de analiză la momentele potrivite în raport cu particularitățile domeniului (cazului) la care se referă și ale evoluției situației practice;

- temeinicia pregătirii tuturor participanților la activitatea de analiză și asigurarea climatului optim pentru exprimarea și argumentarea cu condescendență a punctelor de vedere.

Organele de securitate dispun de o bogată experiență în organizarea și realizarea activităților de analiză și sinteză. Generalizarea a ceea ce este pozitiv și criticarea celor mai frecvente neajunsuri (cum ar fi manifestările de formalism, superficialitate, birocrație și altele) dorim să fie situate în centrul dezbaterilor pe această temă.

Bibliografie: „Dicționar de filozofie”, Editura politică, 1978; „Mică enciclopedie de politologie”, Editura științifică și enciclopedică, 1977; „Dicționar de psihologie socială”, Editura științifică și enciclopedică, 1981; „Dicționar de psihologie”, Editura Albatros, 1978; „Dicționar de marketing”, Editura Junimea, 1979; „Dicționar de informatică”, Editura științifică și enciclopedică, 1981 ș.a.

B I B L I O G R A F I E

La temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările din anul 1982).

A. Teme de interes general.

1. Rolul, organizarea și desfășurarea activității de analiză a rețelei informative.

— Nicolae Ceaușescu : Cuvintare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, broșură, Ed. politică — 1976; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate („Securitatea” nr. 4/1978).

— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975 și 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Lucrările : „Criterii privind recrutarea de informatori și colaboratori pentru munca de securitate” și „Organizarea legăturii cu rețeaua informativă”, Serviciul editorial și cinematografic — 1976.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/80, pag. 4, nr. 3/80, pag. 13, nr. 1/1981, pag. 3, nr. 2/1981, pag. 31, nr. 2/1982, pag. 5.

2. Sarcini ce revin organelor de securitate în activitatea de cunoaștere și aplicare a hotărârilor de partid și legilor țării, a ordinelor și instrucțiunilor interne pe linie de pașapoarte și vize, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei.

— Decretul nr. 156/1970 privind regimul pașapoartelor, modificat prin : Decretul nr. 310/1971 ; Decretul nr. 636/1973.

— Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în R. S. România, republicată în Buletinul oficial nr. 57/18.05.1972 ; modificări : Decretul nr. 131/1972 ; Decretul nr. 637/1973.

— Decretul nr. 678/1969 privind regimul de pază a frontierei de stat, cu modificările ulterioare.

— H.C.M. nr. 424/1970 privind unele măsuri de legătură cu regimul pașapoartelor.

— H.C.M. nr. 602/1971 privind controlul la trecerea frontierei.

— Instrucțiunile nr. 001250/1977 ale ministrului de interne.

— Ordinele ministrului de interne nr. 00120/1979 ; 00128/1980 ; 00129/1980.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Programele de măsuri „Eterul”, „Atlas”, „Alfa”.

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1982, pag. 3 și 45 ; nr. 2/1982, pag. 23.

3. Modalități de conspirare a surselor secrete de informare folosite în cazurile ce se finalizează prin măsuri de prevenire sau prin tragere la răspundere penală.

— Ordinul ministrului de interne nr. 000700/1975, art. 15 și 17 ; nr. 000875/1976, art. 22, pct. B ;

— Ordinul ministrului de interne nr. D/00115/1979, art. 13, 18 și 20 ;

— Ordinul ministrului de interne nr. 001401/1979 art. 1 și nr. 150/1972, art. 79.

— Lucrările : „Organizarea și desfășurarea urmăririi informative. Acțiuni ce se întreprind în scopul prevenirii și documentării temeinice a activității elementelor urmărite” — broșură, Serviciul editorial — 1979, pag. 33—38 ; „Vigilența și combativitatea revoluționară — cerințe de bază ale activității cadrelor Ministerului de Interne” — broșură, Serviciul editorial — 1980, pag. 19—26 ; „Educarea, instruirea și verificarea informatorilor și colaboratorilor” — broșură, Serviciul cultural, presă și editorial — 1976, pag. 17—26 și 34—37.

B. Teme specifice

Contrainformații în sectoarele economice.

Tema: Unele neajunsuri desprinse din munca de securitate cu privire la cauzele generatoare de evenimente în transporturile feroviare și la persoanele pretabile la comiterea de infracțiuni în acest sector.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică — 1979, pag. 4—56; Expunere la Congresul al II-lea al Consiliului oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe — broșură, Ed. politică, București, 1981;

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976 și nr. D/00120/1979;

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982;

— Lucrarea „Probleme ale muncii de contrainformații în sectoarele economice”, Serviciul editorial, 1977;

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1980, pag. 12; nr. 1/1981, pag. 22; nr. 1/1982, pag. 3 și 11.

Tema: Cooperarea organelor de securitate și de miliție pentru prevenirea, cercetarea și combaterea unor infracțiuni, fapte și evenimente deosebite în obiectivele economice din mediul rural.

— Nicolae Ceaușescu: Cuvintare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, broșură, Ed. politică — 1976.

— Decretul nr. 400/1981 al Consiliului de Stat;

— Ordinul ministrului de interne nr. 00140/1981;

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982;

— Documentarul trimis de Direcția a II-a compartimentelor II din teritoriu cu nr. D/0098232 din 16 mai 1980.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/80, pag. 4, nr. 3/81, pag. 3, nr. 4/81, pag. 32 și nr. 1/82, pag. 25 și 34.

Antiterorism

Tema: Tendințe și forme de manifestare a terorismului pe plan internațional. Perfectionarea pregătirii cadrelor de securitate în scopul executării misiunilor de combatere a terorismului.

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat — 3 august 1978, Ed. politică — 1978, pag. 44—54; Cuvintare la întâlnirea cu reprezentanții ai armatei și ai Ministerului de Interne din 28 noiembrie 1978, Ed. politică — 1978, pag. 41—46.

— Ordinul Comandantului suprem al Forțelor Armate nr. H/003785/1978 și Instrucțiunile nr. M-36/1978 și M-40/1978.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976; nr. 001084/1977; nr. 001370/1978; nr. D/00120/1979 și nr. D/00110/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Lucrarea: „Problematica actuală a acțiunilor teroriste”, (Serviciul editorial și cinematografic — 1982);

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1980, pag. 53; nr. 3/1980, pag. 26; nr. 4/1980, pag. 37; nr. 1/1981, pag. 40; nr. 2/1981, pag. 19; nr. 4/1981, pag. 29 și 32; nr. 1/1982, pag. 69 și 71.

NOTĂ:

Pentru toate temele de învățămînt se vor studia documentele Plenarei lărgite a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982 („Scinteia” din 2—3 iunie a.c.).

